

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za društvena pitanja

Broj 27

Izlazi subotom

Zagreb, 4. listopada 2008.

Sadržaj

Urednikovo slovo	3
Kao razgovor	4
Bosno moja	15
Magla oko nas	16
Sitting in the dark	17
Bog nas je stvorio	18
Propovijed po ZAVNOH-u	20
Srpsko pravo na reč	21
Antikorupcijski pogledi	23
Zgodopis	24
Časni lustracijski sud	30
Zdravodrugovi	37
Osvrti	39
ZAVNOH	49
Podlistak	50
Roman	55
Ukazanja	58
Ispovjednikov kutak	59
Ustaški hitrozov	60
Kolači	61
Čitatelji	62

Glasnik je besplatan
 Prijaviti se možete na hitrozov
hrvatska.uljudba@gmail.com
 Naklada:
 27.000 primjeraka

Akademik Mirko Vidović u društvu povjesničara – Medijca

HRVATSKA JE POVIJESNA NACIJA
VELIKI ZNAK - UKAZANJA
I PORUKE PRESVETE DJEVICE
TKO TO KAŽE:
"NEMA BOSNE" ... !!!
EUROPSKI PRODAVATELJ MAGLE **HRTI HTV I ISELJENA HRVATSKA**
A EUROPEAN SHEISTER **POLITIKA BANDE JE UVESTI KAOS**

U idućem broju Glasnika:
HOĆEMO LI PO IKAVSKI?

Stranica

2

Broj 27 - 4. listopada 2008.

NeNezaboravitezaboravite TkoTkotototamotamoveliveli::

„Nema„NemaBosne“Bosne“??

AAneretvaNeretvahučihuči,,aaMiljackaMiljackatečeteče,, aaSanaSanaideide.....

Stranica

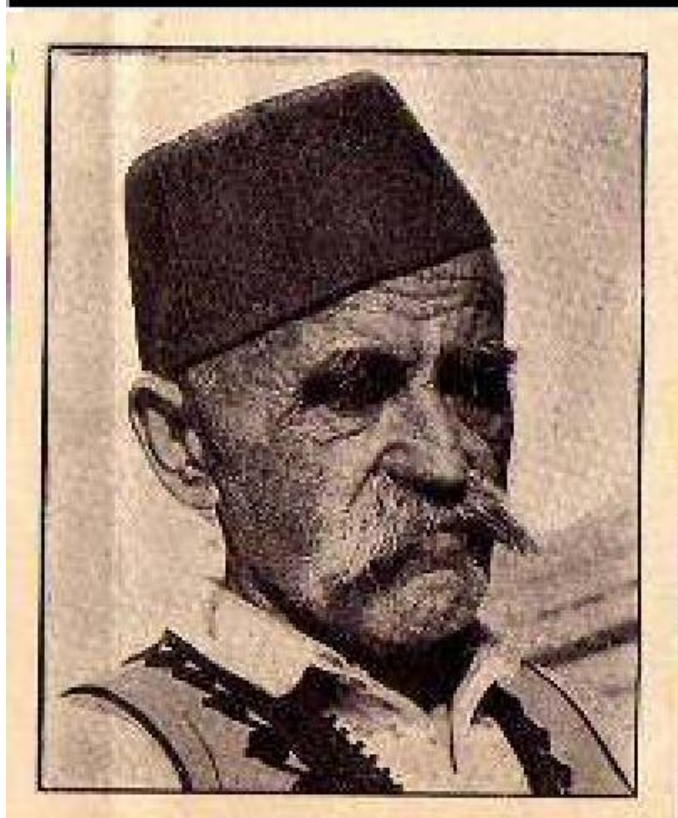
3Broj 27 - 4. listopada

UrednikovoUrednikovoslovo

Oduvijek smo ih voljeli.I onda kad se nismo baš slagali s njihovimnakanama, prohtjevima. Možda i stoga, štosmo osjećali kako ih ponekad samo do kra- ja ne razumijemo. Voljeli smo ih i onda kad su smatrali

Bogu-milima, i onda kad su se „poturčili“. Čekalismo samo na trenutak kad će nam se vrati-ti. Ili mi njima. I onda smo ih voljeli kad su, silom prilika i okolnosti, ne i želja, bili Neop-redijeljeni. Posebno smo ih voljeli kad suznali reći da su muslimanski Hrvati, poseb-no Hrvati Muslimani. Volimo ih ništa manje i sada kad su Bošnjaci. Svojom voljom. Njihovom i našom. I spravom odluke odrasla čovjeka. Oni su naša braća. Po rođenju. I po supostojanju. Imamo vječno pravo na njih. I onina nas. Naše je pravo bratski zagrljaj. Ponekad, moguće, i pretvrd, pregrub, ali bez izuzetkabratski. Nepotrebno, nerijetko, odveć posvojan, ali topao, od srca. Čak i tada. Uvijek. Zajedno u majčinom gnijezdu. Brat kraj brata. Nikako jedan iznad drugoga. U pomoći i utuzi. S čežnjom u duši. Pri rastanku. Braća. Lijepo je braću imati. I misliti na njih. Očekivati pomoć od njih. Radovati se s njima. Eh, kad nam dobro poñe! Osobito mlañu. Neiskusniju, još neproživljenog postojanja. I kad zgriješe, ili kad nam se učini da griješi. Bez suvišnog nadmoćnog oprosta, s blagim osmi-jehom. Na usnama i u cijelom svome biću. Jer, opet su braća s nama. Zbog koga i radi čega ostati bez njih? Nikada. Pogledajte. Opet nam sviće. Zora rudi odmah tu, kraj nas. S istoka. Na dohvat ruku. Zar je onda rukama mjesto u džepu?

NAŠENAŠEPRAVOPRAVONANABRAĆUBRAĆU

T. Drugun

Stranica

4

Broj 27 - 4. listopada 2008.

KaoKaorazgovorrazgovor

HRVATSKAHRVATSKAJEJEPOVIJESNAPOVIJESNANACIJANACIJA

Akademik

Mirko Vidović

, Pariz Germansko pleme Franci, kon-cem petog stoljeća provalilo je u Galiju Transalpinu i tu organiziralo, na ruševinama Rimskog carstva, posebnu državu. Ta državanosi i dalje ime Francuska. Gali u Francuskoj nisu naučili franački jezik. Francuski jezik, premdanosi franački naziv, nastao je izgovora Gala - mješavina galskih dijalekata i latinskog jezika. U tom jeziku održalo se je vrlo malo franačkih riječi. Galski temelj francuskog jezika najbolje je uočljiv u još živom neokeltskom jeziku francuskih Bretonaca. Prema Kontantinu Porphyroge-netu, ista stvar dogodila se je, oko sto godina nakon

prodora Franaka u Galiju, i u Dioklecija-novim Panonskim dijecezama: Udogovoru s istočnim Basileisom Heraklijem, BieloHORVATI su poslali prema jadranskoj obali jaku isposobnu vojsku koja je odatle potisnula Avaro-slavene i organizirala, također na ruševinama Rimskog carstva, novu državu. Dr Ferdo Šišić tvrdi (u svojoj 'Povijesti hrvatskoga naroda'), uvezi s novom sudbinom Panonskih Dijeceza, između Dunava i Jadrana slijedeće: "U to vrijeme, između godine 630 i 640, provlažu oboružane čete Hrvata iz njihove domovine Bijele Hrvatske u Panoniju i Rimsku Dalmaciju, te nadvladajući i protjerajući Avar-e, sami zagospodariše tim krajevima. Hrvati su bili dio slavenskih Anta... Budući da je nadošli Hrvata bilo malo - samo gospodujući sloj - izvršio se i ovdje u historiji općepoznat proces da su zapovijedajući došljaci poprimili jezik svojih podanika, a ovi imedošljaka" (v.d., s. 76). Napomena: na ruševinama Rimskog carstva nastajale su nacionalne države i sva njihova povijest kasnije bila je borba za nacionalni opstanak, dakle striktno inačelno antiimperijalistička. Francuska je od tog načela odustala početkom stvaranja kolonijalnog svijeta, osobito u povodu dolaska Napoleona na vlast. Hrvatska, također prema K. Porphyrogenetu, od tog zavjetanja nikad odustala. Dapače, vladar Hrvata je god. 681 išao u Vatikan i tu, nad Grobom svetog Petra, dao prisegu papi Agatonu da Hrvatska nikad neće osvajati tuđe zemlje, a Papa se je obvezao da će svaki put kad 'pogani udare na Hrvatsku', nagovoriti sebi odane vladare da pomognu hrvatskoj vojsci da se brani, a on će 'moliti Boga Hrvata' (i tada su Hrvati latinski naziv Deus imenovali svojim jezikom Bog) da im bude na pomoć. Hrvatska je svu svoju povijest odživjela unutrašnjim dogovaranjem u svom Saboru, a prema vanjskom svijetu vodila je prijelaznu i obrambenu politiku. Narod privržen svojoj postojbini u funkciji kojeg je stvoren i njegov poseban mentalitet, ne bi imao uzvišenu svijest sebe i svog istinskog mjesta među nacijama a danije izgradio skupinu bliskih srodnika u temeljima društva, odnosno našu tradicionalnu zadrug koja podsjeća na megalite u temeljima naših antičkih tvrđava. N.N. Dioklecijan je izvršio reformu Rimskog imperija po uzoru na teritorijalnu i društvenu strukturu svoje ilirske postojbine. Bitni veznik koji proizlazi iz naših iskustava i od kojeg se sastojina naša skupna memorija je - naš jezik. Uzmeš li jednom starom narodu svoj jezik, ugasio si njegovu memoriju. Hebreji svojom poviješću dokazuju da narod, živeći u duhu svog jezika i predaje, pamti svoju prošlost i uzemlji svojih pradjedova ili bilog-dje u svijetu. Naš jezik je naš "sveti kovčeg saveza s Bogom" jer je sav gramatički logičan, sav kristaliziran na pojmu istinitog pozdrava razumu. Mnogi osvajači su sve činili da nam, bilo pod izgovorom čistoće vjere ili jedinstva strane nametnu svoj jezik, ali u tome nisu uspjeli, najviše zbog postojanosti naše vjere. Nakon stoljeća muke s latinišma, II. Vatikanski koncil je dao svim narodima na svijetu pravda slave Boga na domaćem jeziku. To je jedna od temeljnih zasluga Hrvata u učvršćivanju katoličke vjere - obranom savjesti i jezika, kako je to naučavao apostol Pavao iz Tarsisa. Naime, prema Evanđelju, klicanje kršćanstva je u našim ilirskim krajevima, a osobito u Dalmaciji

Obelisk Konstantina Porphyrogeneta

Kao Kao razgovor razgovor

zasadila ekipa Pavla apostola, anije čudno što su i kosti svetog Luke Evanđelista bile na našem tlu sve do dolaska Osmanlija. Budući da smo mi od samog početka kršćanstva u nas, dok su Latini mahom bili pogani, Bogaslavili na svom jeziku i tako izgradili u dobroj memoriji i visokom misao etike. Ne samo da ti neo-fiti nisu priznavali prva tri stoljeća našeg kršćanstva, nego su nam nametnuli svoje svece, anaše zanijekali počam od pape svetog Kaje, Dioklecijanova uja-ka. Svoje svece su ugradili u te-melje naših bogomolja, a Diokle-cijana su proglasili - njihovim progonoiteljem, premda je tjeles-na straža Kosmokratora bila sas-tavljena od domaćih gorostasameđu kojima je prema Lactantiu-su, bilo mnogo borbenih kršća-na, Latini i danas mrze Diokleci- jana, jer je izmjestio središtem carstva iz Rima na obale Bospo-ra. Zahvaljujući tome, Istočnocarstvo se je održalo jedanaest i pol stoljeća dulje od Zapadnog carstva. Hrvatska se ubraja među najstarije povijesne nacije u europskim prostorima. Održavajući svoj posebnost naši ljudi su sudjelovali u velikim pa i najvećim pot-hvatima civilizacije, stvaranjem trajnih vrijednosti i braneći ih od divljaštva i od kolektivnog ludila grabežljivih osvajača, onih Pavlo-vih 'žvijeri u ljudskoj spodobi'.

Akademik Mirko Vidović nastupio je na II. Međunarodnom kongre-su iranologa u Tehranu, dne 21.12.2004. Tada je pred prepu-nim amfiteatrom pročitao svoju raspravu o povijesnim izvorima po kojima je Darije Veliki prelas-kom mosta na Bosporu osnova o i podcarstvo Skudru između Jad-rana, Alpe, Dunava i Crnog mo-ra, i ustoličio tu prvog velikog bana, utemeljitelja Skudre - Si-samnesa. Od tada potječe dugaserija banova i župana u našim krajevima, u trajanju od dva i pol tisućljeća. Postoje čitave biblioteke i znan-stvenih radova o borbi našeg čovjeka da očuva svoj jezik i usvjetovnim odnosima i u vjer-skim obredima. Postoje i različiti izvori informacija o tome da su imperijalisti na nas slali jake voj-ske kako bi nam silom nametnuli svoj jezik i ne samo latinski, ma-džarski, germanski i talijanski, alito nikome nije pošlo za rukom. U tom duhu je i središnji pojam našeg mentaliteta - život kao izdanak obitelji - ostao netaknut sve do naših dana. Svetost živo-ta i svetost obitelji bili su prven-stveni ciljevi rušenja onih, koji su u toku dvadesetog stoljeća svećinili pod motivacijom 'ima da ih nema' jer 'oni su krivi što su živi'. A najprije i osobito, da bi tama-njenje postalo i 'spontan' unutra-šnji proces, htjeli su 'ubiti Boga' u nama. U toku tog mračnog dvadesetog stoljeća kad su i antiteističke reli-gije odlučile da zavladaju svijetom, naš narod je dospio pod lupu i na nišan svih imperijalista. Samo načelo sloboda u nezavis-nosti u odanosti Crkvi sveopćoj, njih je iritiralo kao trn u peti, a uoku su imali brvno. Postoje tri ključna stjecaja okol-nosti u kojima je specifičnost naša privrženosti svojoj nezavis-nosti i slobodi u duhu našeg jezi-ka i našeg mentaliteta toliko smetala grabežnim manijacima da su našu upornost da budemo 'svoji na svom' i da najprije 'branimo Dom', postali predmetom poruga i mržnje proširene klevetama po čitavom svijetu. Takve okolnosti stekle su se po-lovicom devetnaestog stoljeća i polovicom dvadesetog stoljeća. One su nadvladane tek koncem dvadesetog stoljeća, u povodu propasti ideoloških fikcija o stvaranju 'svjetske ideološke imperije'. Dok je rasla 'turska opasnost' od Sabora u Cetingradu do Berlin-skog kongresa, postojao je pot-reban i efikasan savez na planu vanjske politike i obrane s Ma-džarskom i s Austrijom. No, kad je turska opasnost počela jenjati, svi su i to sa svih strana bacali oko' na naše razjedinjene zemlje. Mađarima nije bila dos-ta 'personalna unija' – oni su odlučili da nas potpuno odnarođe, a da bi to postigli, htjeli su nam nametnuti svoj jezik. Nakana jebila otvorena, opasna ali se je, poput boomeranga - vratila uzube bacača. Tako je na prostorima 'reliquae reliquiarum alium regni Croatiae' došlo do intriga u trokutu. Napo-leonova reaktualizacija Ilirskih provincija potakla je Habsburgeda, zajedno s Dalmacijom, ap-sorbirati svu Hrvatsku. Mađžari su to osjetili i učinili susve da bi nas asimilirali i tako ostali u interesnoj zajednici s Habsburzima. No, Hrvate je već probudio Ilirski pokret i postalisu dovoljno svijesni sebe, da su se na vrijeme trgli i organizirali. Čini se da se je, u početku, svezbilo po planu Bečkog Dvora ka-

Broj 27 - 4. listopada 2008.

Stranica
6

Broj 27 - 4. listopada 2008.

Kao Kao razgovor razgovor

ko bi Zagreb, pritisnut ma-džarizacijom, zatražio zaštitu kod Habsburga. Hrvat iz Istre, Zvane Črnja o tome zapisa u svojoj monografiji "Kulturna historija Hrvatske", između ostalog sljedeće podatke: "Kao politički akt kojemu su Gaj, Kukuljević i svi drugi patriotski vođe pridavali najveće značenje, "Zahtjevanje" su bila pažljivo pripremljena. Ona su obuhvaćala svu unutrašnju taktičku ravnotežu i unutrašnje kompromise u naci-onalnom pokretu... Na prvom mjestu skupština je reklamacijom izabrala krajiškog pukovnika baruna Josipa Jelačića-Bužimskog, za hrvatskog Bana i glavnog zapovjednika vojske u Krajini..." U Hrvatskoj je, u povodu izbivanja općeg meteža u Europi - upovodu zbivanja godine 1848 - nađen odličan sklop teorije i prakse u osobama grofa Janka Draškovića i pukovnika Josipa Jelačića. Jedan je odlično poznao naš položaj i na temelju poznavanja naše prošlosti, donio je plan o našem okupljanju po pokrajina-ma u jedan zajednički narod nove naše državne nezavisnosti. Kad to uzmemo u obzir, onda će nam biti jasno šta znači Čl. Četvrti "Zahtjevanje naroda": 'Mi zahtijevamo našu narodnu nezavisnost'. Lako je pokrenuti narod kad ima prosvjede, cijeniti inteligenciju, ali to nije dovoljno bez jednog lucidno sastavljenog glavnog koncepta, kakav je bez sumnje bila Draškovićeva "Disertacija" (1832). Njegovi učenici, Ilirci, nakon habsburške zabrane i samog spominjanja ilirskog imena (posebnim Dekretom od 16.06.1842), ostavivši nam mogućnost da se nazivamo 'južni Slaveni', koji da su setu doselili iz ruskih barani močvara kao sluga Avara. Ilirci su shvatili da laž nema prošlost i nikad neće imati budućnosti. Ljudi u Gaju, u to ime zapisa: "Jugoslavljani, kako se u svijetu nipošto zvati nemožemo" jer "ovaj naziv vazda stoji u nekom razmjeru pokojem stoprvo svojem naznačenju dobiva" ('Danica', 48/1839). I u Europi i u nas osobito godina 1848 bila je pobuna iz općeg nezadovoljstva puna svake vrste proturječnosti. U tom kaosu poznat kao - nastanak nacionalnih pokreta - Mađari su se htjeli osloboditi nadležnosti Beča ali također asimiliraju Hrvate - niste Iliri, ne znate šta ste pa - budite Mađari kao i mi! Hrvati u tom procesu nisu imali izbora do li - odbiti silom mađarsku vojnu nasrtljivost. Beč je prihvatio da, po "Zahtjevanju naroda" pukovnik Jelačić postane hrvatskim Banom da stane na čelo jakih vojnih postrojbi da se odhrve od Mađara kako bi, u reformiranom Habsburškom carstvu, prema Beču, dobio isti status kao i Mađari. No u baš tom metežu, u Parizu je objavljen i "Komunistički manifest" koji je naveo njegove autore, Marxa i Engelsa da oštro osude Jelačićev pohod na Mađarsku. Marxova majka je bila podrijetlom mađarska Židovka i Hrvatski grb na krovu crkve Sv. Marka u Zagrebu za stolom u blagovaonici iranskog Ministarstva vanjskih poslova, Akademik Mirko Vidović sjedi do iranskog povjesničara - Medijca! S desne strane Medijca sjedi jedan - tipični Persijanac. Fizička sličnost jedan je od očitovanih dokaza srodnosti Medijaca (a ne

Stranica

7Broj 27 - 4. listopada 2008.

KaoKaorazgovorrazgovor

munje koje je po Hrvatima posu-o imperijalist Layos Kossuth bilesu u skladu s munjama Marxa iEngelsa koji ni na kraj pametinisu imali da odustanu od glav-nog cilja svoje ideologije - da odsvih carstava na svijetu stvore jedno jedinstveno proleterskosvjetsko carstvo, jer da 'proleternema domovine'. Stoga su oštroosudili i izdvajanje Grčke iz Oto-manskog carstva i još oštrije iz-dvajanje Hrvatske iz monolitneMadžarske. U svojim pamfletima,opetovano i u toku tri godine,Marx i Engels su u svom tisku, iu Europi i u USA prorokovali Hr-vatima da će 'u idućem svjets-kom ratu nestati s kuglezemaljske'. Marksistička osudaHrvata na genocid, usporediva jes nacističkom osudom Židova na'konačno rješenje'.No, još ni u tom nije sav para-doks: dok je Madžarska prekosvojih grofova i administracije uHrvatskoj već bila u zamahu nesamo madžarizacije nego i feu-dalizacije hrvatskih posjeda i po-krajina, ban Jelačić je donio svojglasoviti - "Proglas o ukidanjukmetstva" u Hrvatskoj. Da para-doks bude još veći, marxisti, usvojioj globalnoj društvenoj viziji'proleterskog internacionalizma',nisu predvidjeli, ne samo pravonaroda na samoodreñenje, negoni pravo vlasništva pojedinaca, akamo li ukidanje velikih imanjana kojima su radili seljaci kaorobovi po svim carstvima. Kao pomjeri ruskog 'kriepostnog prava'.No, Hrvatska se je izbavila tihdavljenja polovicom devetnaes-tog stoljeća i slavna trojka koja je, u Hrvatskom državnom sabo-ru osnovala Hrvatsku stranskuprava (Starčević, Kvaternik, Vr-doljak), shvatila je nekontradik-tornost borbe nacionalnog oslo-boñenja i borbe za društvenupravdu. Hrvatska stranka prava je stoga bila primljena u članstvoPrve internaconale, a Eugen Kva-ternik je pokušao da na terenustvori uvjete općenarodnog us-tanka računajući s time da bi muu naporima osloboñenja pomog-le i neke europske velesile.N.B. Prva internacionala nije bilaprotiv nacionalnih država, stoga je i došlo do sukoba između sa-veza nacija i internacionalista. Iztog sukoba proizišle su - socijali-stičke i komunističke tendencije.Raskol u začetku osmišljenasvjetskog carstva rada i radniš-tva dao je dvije nespojive kraj-nosti - crni i crveni socijalizam. Veliki 'stekliš' A. G. Matoš, poli-tički emigrant i vojni bjegunac,sklonjen u Pariz, zapisao je onulijepu sentencu: 'Misao hrvatstvamisao je etična'. Jelačić, kao os-tvaritelj vizije Draškovićeve'Disertacije', je, i u paneuropskimrazmjerima, postao hrvatska ino-vacija: 'jedinstva teorije iprakse'. Točno po toj logici je i uItaliji došlo do usklañenja nauko-vanje Giuseppe Mazzinija (1805-1872) i Giuseppe Garibaldija(1807-1882). Usporedba nije iz-van povijesne logike, jer oni su uItaliji uspjeli ostvariti ono što suDrašković i Jelačić tek zametnuli u Hrvatskoj - ostvarenje talijan-ske nacionalne

države na ruševima ostataka Rimskog carstva. Ta vizija Italije kao nacionalne države bila je stvarnost naših susjeda s onu stranu Jadrana, sve dok Mussolini nije smislio -zavesti Italiju u iluziju obnove imperijalističke politike. U povodu i nakon sukoba imperijalističkih ambicija - po završetku prvog svjetskog rata - kad ni je dan nacionalizam nije sebe mogao nametnuti kao motivaciju osvajanja svijeta, u političkoj stvarnosti Europe ojačala je vizija svjetskog ideološkog carstva raspadom Rusije i Turske, a osobito nastankom Sovjetskog Saveza. O tome je Franjo Tuđman napisao neku vrstu samokritike u svojoj knjizi "Nacionalno pitanje u suvremenoj Europi", gdje stoji: "Iz te teoretske postavke proizlazi dalekosežan zaključak da oživotvorenje krajnjih ciljeva socijalizma ima za imperativ ukidanje svih nacija i stvaranja jednog jedinstvenog sovjetskog saveza i socijalističkog naroda, kao u Sovjetskom savezu, tako i u Zajednici socijalističkih zemalja, a razumije se, i u cijeloj Evropi" (v.n.d., s. 249). No, u biti političke globalne strategije Hrvatske i Italije, postoji paralelizam specifičnosti komunizma u našim oduvijek katoličkim zemljama, čiji je mentalitet razvijen na postavci grijeha i zla: razliku od drugih velikih religija, kod kojih je zlo samo ono što oni pretrpe i od bilokoga, kod katolika je zlo svako zlo, nanoseno ikome, pa i samome sebi. Stoga je komunizam Gramscija bio usporediv s komunizmom Andrije Hebranga: Oni nisu samo osuđivali, nego ni isključivali borbu za nacionalno oslobođenje, Ban Josip Jelačić

Stranica

8

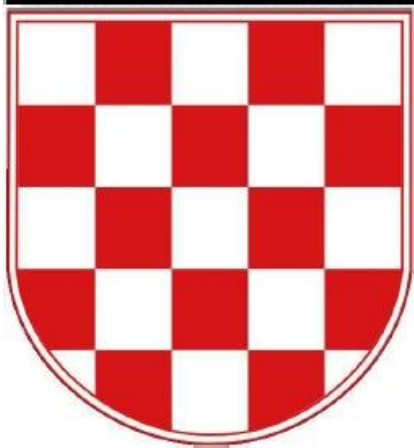
Broj 27 - 4. listopada 2008.

Kao razgovor razgovor

sasvim nasuprot marksizmu, a osobito Lenjinu i Staljinu kod kojih, komunizam počinje u samozatajenju, osudom domaćeg nacionalnog ponosa, nijekanje postojanja Boga, duše i eshatologije otкупljenja u povijesti uopće. No, za razliku od Talijana, u Hrvatskoj se je radnički pokret raspao na tri nespojiva dijela: HSS braće Radića je znao da je hrvatski narod u apsolutnoj većini seljački narod, a u gradovima kapital posjeduju u glavnom strani nadžeri kojima služi domaća pokvarena gospoda. Stoga je Radić sa svojom vizijom seljačke pravice bio prihvatljiv i u Moskvi pa čak mu je ponuđeno da bude na čelu Zelene internacionale, što je Trocki dovelo do bijesa, budući da u SSSR-u skoro ni nije bilo seljaka vlasnika svoje zemlje pa je država preuzela sve gruntove i organizirala Kolhoze i Sovhoze. Druga smjernica u nastanku komunizma u Hrvatskoj je sva u znaku 'Ličkog ustanka' 1932, kojeg su podigle Pavelićeve ustaše, a pozdravio ga je i 'Proleter', službeno glasilo KPH, dakle - komunizma nacionalnog usmjerenja. Treći su proizašli iz škole moskovske Kominterne i bili su otvoreni oštri negatori prava hrvatskog naroda na samoodređenje i svesu učinili što su mogli da se ispu- ni marksističko proročanstvo o -genocidu hrvatskog naroda i tona cijeloj Kugli Zemaljskoj. Ovizadnji, Titovci uvijek su imali podporu stranih imperijalista i naistoku i na zapadu, ali samo zbog rizika koji je proizlazio iz hrvatske temeljne ideje o - nacionalnoj državi. No, njihov paradoksalni položaj se je uspio provući na javnu pozornicu u Hrvatskoj, i tou ime nacionalnog samoodređenja. Ne samo da nisu počeli defilirati pred

sudskim porotama zbog masovnih zločina koje supočinili po završetku rata, u vrijeme marksističke kolektivizacije 'ubijanja Boga u ljudima', niti ih je zahvatila lustracija, oni nastavljaju zahtijevati da se nastavi uništavanjem svih onih koji otvoreno slave pobjedu hrvatske državotvorne misli na ruševina-ma njihove ideološke tamnice naroda. Oni i dalje po čitavom svijetu šire crne legende na račun hrvatskog naroda, a sa katedri instituta i učilišta oni još višekrivotvore našu prošlost, niče ipostojanje naše posebne kulture, jezika i osobito državotvorne tradicije - poput zaraze oni napadaju naše korjene. U tom kaosu, za razliku od drugih ' tranzicijskih zemalja ' strani intriganti imaju umiješane svoje prste, a stoga su i izabrali Franju Tuđmana da im bude 'čovjek povjerenja' i to i s Istoka i sa Zapada. Razlozi za tu sinkrazijusu uočljivi u slijedećoj Tuđmanovoj postavci, navedenoj u spomenutoj knjizi: "Unitarističkoj i centralističkoj politici, što je Jugoslaviju htjela izgrađivati kao proširenu Srbiju, hrvatski nacionalni pokret suprotstavio se već početkom dvadesetih godina s programom: ili konfederacija ili razlaz..." (str. 169). Zatim: "Kad su, u situaciji tog doba, ponukani baš 'neočekivanim' uspjehom Radićevog pokreta, hrvatski marksisti (Cvijić, Horvatin, Ciliga, Cesarec i Krleža) u Komunističkoj partiji Jugoslavije postavili na dnevni red nacionalno pitanje, jer da bez njegova rješenja ne će biti ništa od revolucije u Hrvatskoj i u Jugoslaviji, oni su od svojih srpskih kolega bili prozvani - separatističkim frankovcima" (s. 168). N.B. Ovaj podrugljivi naziv 'frankovci' i 'frankovluk' prvi su izvor antisemitizma na području Hrvatske. Na temelju citiranih navoda, jasno nam je zašto je i Tuđman, uoči Referenduma o nezavisnosti Hrvatske (19. 5. 1991.) na sva zvona pozivao hrvatski narod da NE GLASA UZ ANEZAVISNOST, nego li za - konfederalnu Jugoslaviju. A da je i Krleža bio ljuti antisemit, upravo zbog politike Josipa Franka, dokazom je i njegova izjava, tiskana u zagrebačkom tjedniku "Danas" netom nakon Titove smrti: "... zar nam je Eugen Kvaternik trebao da posluži kao sjedok da nije tako bilo kao što je bilo? Ako je netko bio zločinac zavrnut u majčinoj utrobi, ukleti bastard jednog ukletog luckastog austro-madžarskog subalternog infanterijskog oficira i tragične kćerke Šejloka hrvatske politike Jozue Franka, jedne Doglavnice i žene Vojkovođine koja je završila kao supruga jedne pijane lude i kao majka jednog rođenog zločinca... Ako jeta Jozuin unuk ta pojava, kriminalna palikuća, provalnika i sulu-dog koljača i perverzno talijanskog krvnika koji je već na Lipa-rima pobio stotinjak polupismenih primitivaca iz belgijskih rudnika..." (Danas, Zgb.

Hrvatski grb 25. srpnja 1990.

Stranica

9 Broj 27 - 4. listopada 2008.

Kao Kao razgovor razgovor

24.10.1989., s. 63). Krleža je jedini Hrvat koji je jednog Židova nazvao 'zločincem odsamog početka u materinoj utrobi', odnosno potomka Jozue koji je osvojio Jerihon, odnosno sve Židove od Mojsija na ovamo, kao kongenitalne ubojice. Nitko od onih koji su i na koji način djelovali na njegovom ili pisanom riječju u Hrvatskoj nije išao tako daleko u svom antisemitskom proljevu, koliko glavni konceptor hrvatskog renegatskog ogranka komunističkog pokreta - Miroslav Krleža, vrhovni autoritet i za Stjepana Mesića i njegovih bolesnih 'zdravodrugova' - komunističkih Titovih sljedbenika! Da je tako nešto napisao Mile Budak, oni bi to tada napravili opravdanje za svojo zlo što su počinili našem narodu u nizu pokolja od svibnja 1945 do siječnja 1951. Miroslav Krleža proveo je drugo svjetsko rat na sinekuri NDH i

uzotvorenu zaštitu Mile Budaka. Ništa nije poduzeo da Mile Budak nakon rata ne bude smaknut kao klasni neprijatelj. Krležu je zbog toga progonila savjest pak je po-kušao da opere svoje pilatovskeroke slijedećom apologijom Bu-daku: "Budućnost kao i svakabudućnost, tko zna šta nam do-nosi - rekao je Budak. Kad sesvijet smiri - nastavio je POŠTE-NJAČINA IZ SVETOG ROKA - Hr-vatska će na mnogim područjimaiziskivati koješta, morat će seuprijeti da se nadoknade propus-ti i nemar iz prošlosti, da se kre-ne ukorak s naprednim narodima(s. 62)... Dok je vizionar i velikiknjiževnik Budak usred Beogradaizgubio život, Pavelić je bijedno ikukavički napustio zemlju..." (v. 'Danas', Zgb. 17.10.1989.). A da su titovci i sami bili antise-miti, dokazom je i žalosna sudbi-na domaćih povratnika iz naci-s-tičkog ratnog logora Dachau. Njih je Tito dao pohapsiti, suditina smrt i mahom poubijati zbog toga što su ostali živi u Hitlero-vim logorima, jer je to 'dokaz' dasu surašivali s nadzornom služ-bom u logoru. A nakon'Rezolucije informbiroa', Tito jena Goli otok slao i naše Židove,njemu nije stalo do njihova iden-titeta, smetala je njemu njihovasavjest. I početkom sedamdese-tih godina prošlog stoljeća, Tito je poslao na dvanaestogodišnjurobiju Vojvoňanku Milu Sarginzbog 'staljinizma' a koja je u vri- jeme Drugog svjetskog rata biladeportirana u Njemačku gdje jeprošla kroz sedam nacističkihlogora i bila tetovirana uBuchenwaldu. Treba shvatiti izjavu koju mi je,prilikom našeg službenog razgo-vora 'on tape', u toku radaOttawске konferencije (u travnju1985), dao kanadski visoki diplo-mat Harry Jay, nakon što je pri-mio moj 'Memorandum' u vezi shrvatskim zahtjevom za samood-reñenje. Tom prilikom gosp. Jay je rekao: "Ja sam, kao savezničkipilot, oboren nad Njemačkomostatak rata proveo u nacističkimlogorima. Pročitao sam vaše us-pomene iz Titovih kazamata imogu vam reći da smo mi bilibolje tretirani u Hitlerovim negoli vi u Titovim logorima". A što se tiče židovskog pitanja,u NDH - notorna je činjenica daono ne proizlazi iz 'Ustaškihnačela' ni iz redova koji su djelo-vali oko Pavelića u UP. To je bilažalosna pojava diktirana Hitlero-vom imperijalističkom politikom ine samo u Hrvatskoj. Za razlikuod Hrvatske u kojoj nije bilo niSabora ni nekih zakona, u Fran-cuskoj su zastupnici u Vichy-juizglasali i zakonski osnažili antiži-dovske zakone i prije nego li jeto od njih tražio Berlin. U Fran-cuskoj je u vrijeme ratnog mete-ža stradalo oko 140.000 židova,ali nitko na svijetu nije bio tolikobudalast da traži da se, radi to-ga, uništi francuska država ilipoubija francuska nacija! Ni zbog'rasnih zakona' ni zbog 'klasnihinteresa'. Francuskim komunisti-ma nikad nije ni palo na pametda se bore za 'odumiranje' svojenacionalne države.N.B. I danas su na snazi nekizakoni koji su bili izglasivani u Vichy-ju, i ni najgorim francus-kim ljevičarima nije palo na pa-met da ustvrde kako u vrijemeDrugog svjetskog rata nije pos-tojala Francuska Država.Karl Marx je relativno bio u pra-vu kad je tvrdio da su male naci- je u Europi, koje se bore za dr-žavnost, 'bolesne nacije'. Ne ucjelini, ali jednim dijelom. Kodnas su se samo komunisti titovciponašali kao luñaci, opasni posvoje sunarodnjake, zreli, ne zalogore, nego za ludnice.O kriminalcima koji snose odgo-vornost za masovne pokolje naBleiburgu i na Križnom putu iEuropski parlament je izgasaodvije 'rezolucije', koje preostalaekipa oko Mesića jednostavnoigorira, kao i Saborske odluke po Grb Republike Hrvatske

Broj 27 - 4. listopada 2008.

KaoKaorazgovorrazgovor

tom pitanju. Njihova dreka kadse dobro shvati i svede na logičkiminimus definirana je u onoj na-rodnoj: Držite lopova! No, mako-liko oni sijali mržnju po svijetuprotiv hrvatske nacije i hrvatskedržavne nezavisnosti, njihovehisterične klevete nigdje na svi- jetu ne nailaze na povoljan od- jek! Dolazi vrijeme kad će onimorati odgovoriti na mnoga pita-nja, što na ljudskim sudištima,što na sudu povijesti, koji će bitikonačan i neopoziv! Oni će naovom svijetu doživjeti 'strašnisud' - damnatio memoriae per- petua!Nema nikakve dvojbe da Ustaškipokret ne samo da nije bio ute-meljen, ni aluzijama, na nekomantisemitskom osjećaju, nego jeproizišao iz hrvatske političketradicije krajnje desnice kojoj jebio začetnikom hrvatski židovJosip Frank. Njegov unuk DidoKvaternik je bio teoretski i prak-tički direktor Ustaškog pokreta(organizator i Marseilleskogatentata), a i Pavelićeva supruga je proizišla iz redova hrvatskihŽidova. Antisemitizam u komuni-zmu počeo je sukobom Staljin-Trocki i razvio se je kasnije skorou konkurenciji s ideološkim ludi-lom nacional-socijalista, svojihsaveznika početkom Drugogsvjetskog rata.Dok je Andrija Hebrang, i samproizišao iz redova hrvatskogžidovstva, bio na čelu KPH odnosnjegove stranke prema ustaškompokretu bio je konvergentan. Takonvergencija je prerasla uposeban sporazum MošePijade i Mile Budaka narobiji u Sr. Mitrovici - zaje-dnički cilj im je bio - borbaprotiv hegemonije'velikosrpske buržoazije' injezinih saveznika. U toime treba jasno i decidira-no reći da ni vođa HSS-a,ni vođa KPH nisu ničimpokazali protimbu ideji hr-vatske državne nezavis-nosti u povodu ProglašenjaNezavisne Države Hrvats-ke. Ni jedan iole uočljivijiispad protiv NDH nije zabi-lježen u prvom mjesecimapostojanja NDH.Dok je, s jedne strane DrMaček pozvao svoje struk-ture BanovineHrvatske da podrže i po-mognu opstanak NDH, ka-snije je i Andrija Hebrang -prema beogradskom tiskuuoči Referednuma za sa-moodreñenje – dao glavuzbog održanja cjelovitosti NDH!Samo su hrvatski odrodi, izrodi ituñe sluge sve činile da, po'proročanstvu' njihovih ideološkihgurua Marxa i Engelsa, doñe douništenja naše države pa i dozameta naše nacije i nacionalnesvijesti uopće. Ljudi su, u povo-du dogañaja iz 1968 išli na robijusamo zbog pjevanja budnice"Ustani Bane!".Drugi prijelomni period u Europibila je zbrka oko godine 1968. Upovodu sloma nacističke verzijeuspostave svjetskog ideološkogcarstva, marxistički teoretici sučinili sve što su mogli kako bidošlo do nastavka 'svjetskerevolucije' i to propovijedali skatedri i najelitnijih zapadnihsveučilišta. Rodočelnik te namislibio je francuski filozof J.P. Sartrekoji je, u svom djelu "Qu'est-cela littérature" napao Staljina da je na Jalti izdao ideale proleter-skog internacionalizma jer jesvjetsku revoluciju blokirao unu-tar granicaSSSR-a. Sartre, prorok ništavila,bio je navjestitelj uskrснуća iz-vornog Marxizma, koji su naši'praxisovci' nazivali - 'mladiMarx'. I - va istinu - ne uskrсну'mladi Marx', nego se, kao zlo-duh iz Pandorine kutije, s crve-nom zvijezdom petokrakom našajkaci, i oko Knina i oko Saraje-va i Srebrenice pojavi - MladićRatko. Sličan jazavcu, on je nes-tao u nekom podzemnom skloni-štu. Ne daj Bože da se opet po-vampiri...U cijelosti se sa Sartreom u bit-nome slagao i Miroslav Krleža.Njegova verzija 'povijesne nuž-nosti' primjenom čarobnih for-mula 'histomata' i 'dijamata' na-laze se u nizu Krležinih djela, aposebno u razgovoru s Predra-gom Matvejevićem objavljenim uposebnom svesku "Razgovori sKrležom". Njegove sprdnje s po-bunom studenata tih burnih go-dina podsjećaju na snoviñenja Grb Kraljevine Hrvatske i Slavonije

Stranica

11Broj 27 - 4. listopada 2008.

KaoKaorazgovorrazgovor

pustinjaka zatočenog u svomopsektivnom stanju onoga tko prihvaća svijet odbijajući ga'. Patu budi pametan da shvatiš još itu 'kvadraturu kruga'. Razočaranodumiranjem izvornog marksiz-ma i sklonosti kapitalizmu komu-nističkih kaponja u Jugoslaviji, Krleža je izjavio Matvejeviću (unjegovim "Razgovorima s Miros-lavom Krležom", 'Naprijed', Zgb.1969): "Sve skupa bi za socijali-zam bilo drugačije kad ne bi bilonaoružanja, vojska, ratova, vanj-ske politike, diplomacije, imperi- jalizma i maoizma, kad bi sve tobio jedan jedini internacionalnisocijalizam, a on je tako zamiš-ljen - idilično internacionalistič-ki" (s. 56). Te: "Svi su oko naspametniji, a naročito oni koji kaoapsolutni ljevičari negiraju svenegativne strane socijalističkestvarnosti, uživajući sve prednos-ti kapitalističkog konfora" (s. 57)Ovo je više nego pokazatelj kakosu bili istrenirani 'zdravodrugovi' i 'mitisekunemi': da sve marksis-tičko zaniječu - i u teoriji i u praksi, a sav hrvatski narodnikapital pokradu, opljačkaju, ali iostanu na komandnim mjestima, da bi nama začepili usta, da impred narodom ne bismo čitali iposebne i skupni 'curriculumvitae'. No - sve u svoje vrijeme! Za nas je najvažnije da su oni dotemelja srušili sve što su s'drugom Titm' gradili zahvaljujućidarovima od preko sto milijardidolara koje su im dali - zapadnikapitalisti. Došao vrag po svoje, ali ne i po svojtu.No, najburnije događaje u prolje-će 1968 proživio sam osobno i tokao student "Fakulteta znanosti i književnosti" na Lyonskom sveu-čilištu. U povodu De Gaulleoveodluke da oko Parza postavi vije-nac tenkova i bornih kola, gene-ral je pozvao narod da iziñe naulice i pokaže koliko nas ima nasuprotnoj, ustavnoj, strani bari-kada. U Parizu se je tada, na Eli-zejskim poljima našlo oko milijunmanifestanata. Nešto slično do-godilo se je i u Lyonu.Bio sam u prvom redu gaullistana središnjem trgu Place Belleco-ur. Kad smo se našli na križištutog trga i Rue de la Barre, sučeli-ce s razbješnjelim razbijačimasveučilista, jedan commandos izredova komunista je naglo usko-ćio među nas i oteo francuskutrobojnicu iz ruku jednog starogveterana Pokreta otpora, pretr-ćao na drugu stranu i počeo otki-dati plavu i bijelu boju, da osta-ne samo crveni dio 'trobojnice'.Kad sam to vidio, skoćio sam zanjima i istrkao im iz ruku taj ras-trgani barjak, vratio se i pružio ga vlasniku. On mi je na touzvratio: 'Ne mladiću, sad je totvoj trofej?'. I sad se ta razdera-na francuska zastava nalazi umojoj

biblioteci u rezidenciji 'LaForge', na sjevernom rubu Pro-vanse. Glavni francuski dnevnik 'Le Monde' je o preotimanju tezastave pisao u posebnom izvještaju o događajima u Lyonu. De Gaulle je bio i ostao moj politički uzor. I to, u prvom redu, zahvaljujući župniku u mom rodnom mjestu Bila, fra Valeriju Voloderu. On mi je, u povodu mađarskog ustanka pod Pal Mala-terom, dao kradimice jedan primjerak 'Selection Reader's digest' i rekao: "Nek sad pričajuo proleterskom internaonlizmu! Više ne će moći tvrditi da je i todjelo katoličkog klera, a ni to da je sve dobro proizišlo iz borbe-nog ateizma. Oni mrze Francusku i nikad ni ne spominju da jevoña Pokreta otpora u Francuskoj, general De Gaulle, bio - praktičan katolik, a ne komunist"! Pokoj duši fra Valerijevoj. On me je podučavao iz latinskog, grčkog, francuskog i talijanskog jezika. Bog sam zna zašto... Uistinu, de Gaulle se u svemurazlikuje od svih šefova pokreta otpora i nacizmu i komunizmu. On je najprije oslobodio Francusku od strane okupacije, a zatim niz kolonija od francuske domonacije. On je obnovio francusku domovinu kao nacionalnu državu i uveo u Francusku posve nove zakone o društvenoj pravdi i nacionalnoj nezavisnosti. De Gaulle je, zajedno s njemačkim rodoljubom i praktičnim katolikom, Konradom Adenauerom, odlučio da pomogne sve domovine u borbi za nacionalnu nezavisnost i slobodu. Iz te logike nastala je, razvila se i postala našom stvarnošću - Europska Unija. Zamisao Europske Zajednice na pravnom i političkom planu, definirana je početkom dvadesetog stoljeća i u Hrvatskoj. Stjepan Radić, kao narodni zastupnik u Hrvatskom Državnom Saboru na-pisao je i objavio, u povodu imperijalističke Aneksije BiH, knjižicu

Hrvatski grb iz 16. stoljeća

Stranica
12

Broj 27 - 4. listopada 2008.

pod naslovom 'Živo hrvatsko pravo na BiH', u kojoj stoji opširno razrađen projekt stvaranja jednog europskog organa koji bi koordinirao sve zajedničke poslove europskih nacija, da se izbjegnu međunarodni sukobi interesa i ratovi. To je bilo - šest godina prije Sarajevskog atentata! Tu istu ideju je, dvadeset godina kasnije aktualizirao u francuskom političkom životu Aristide Briand (1862-1932), koji je za to dobio i Nobelovu nagradu za mir (1926). No, u povodu atentata na Stjepana Radića, 'nobelovac' Aristide Briand je u francuskoj Asemblei nationale izjavio: "Mi ne možemo prihvatiti raspad Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca!" I izjasnio se je kao protivnik Stjepana Radića, jer da je njegova mirotvorna politika opasna po opstanak Versaille-skog poretka (v. F. Broche: 'Alex. I. - Louis Barthou',

éd. Bal-land, 1977, s.21). Nije kriv uboji-ca, kriva je žrtva. Ainski va le mon-de..U općem previranju i kontradikto-rim nakanama naših ideoloških istranačkih vođa - da li nezavis-nost ili neki oblik šire autonomije,sve se je promijenilo kad je izab-rani zastupnik, vođa HSS i svjetskipoznat mirotvorac Stjepan Radicubijen u beogradskoj Skupštini.Nakon toga, svima je postalo jas-no da se s diktaturom 'veliksrpskeburžoazije' može izići na kraj sa-mo oružanom silom. Moša Pijade je to vidio u obliku revolucionar-nog pokreta, a Mile Budak u preli-minarnom narodnom ustanku.Te dvije opcije su bile koordinira-ne sve do ljeta 1941. Naime, ras-kidom 'Pakta Ribbentrop-Molotov' (na prijedlog Staljina),nacikomunističke nagodbe okopodjele Europe po dogovorenojcrti - preko Poljske - zapadne silesu znale da se moraju odlučiti za jedno od ta dva zla. No, kako jeStaljin bio iznevjeren i napadnut,SSSR je bio, ne saveznik zapadnihsila, nego li 'saveznik neprijateljaskog neprijatelja'.Jedno je Ustaški pokret u svojojteoretskoj i predratnoj fazi, a neš-to drugo je postao nakon progla-sa NDH - koju su pozdravili i Ma-ček i Hebrang. No, Dido Kvaternik je nadmašio Dra Pavelića svojimuplivom u Berlinu, na daljnji raz-voj događaja i u svijetu i u Hr-vatskoj. Dido Kvaternik, arhitekt'Marseilleskog atentata'tim udar-cem u leđa svom neprijatelju, za-služio je da bude osoba posvema-šnjeg povjerenja u KanzleramtuTrećeg Reicha. Pavelićevo očiju-kanje s Talijanima je postalo ovis-no o volji Führera i okrenulo seprotiv hrvatskih interesa. Popuš-tanje Hitlerovim pritiscima navodstvo NDH - preko Dide Kvater-nika - direktora UNS-a, prouzroči-lo je trajnu štetu cijeloj hrvatskojnaciji.U ukupnosti logike 'Ustaškihnačela' i ustroja političkih, policij-skih i vojnih snaga NDH, može seuočiti da su sve naše bitne povije-sne vrijednosti bile uzete u obzirkao kamenovi temeljci za obnovudržavne samostalnosti, a u prvompogledu vojne strukture hrvatskesnage Bana Jelačića, a posebnoJelačićevog vojnog pozdrava 'ZaDom - Spremni!'. Teoretski dionaše uljudbene tradicije o huma-nosti, pobožnosti, poštivanju bliž-njeg i odlučnosti u sukobu s nep-rijateljem u praksi, sučelice s trineprijateljske oružane formacije(četnici, komunisti i talijanski fa-šisti) jednostavno je zapostavljeni došlo je do primjene načela: Naljutu ranu ljutu travu!No, naši 'himbeni saveznici', kakoih je nazvao sam Pavelić, gledalisu svoja posla i postupno relativizirali hrvatsku državnu nezavis-nost pojačavajući podjelu našegdržavnog teritorija razlučnicomkoja je tekla između njemačkog italijanskog 'interesnog područja' uHrvatskoj, u kojoj Sabor nije ništamogao raditi, a kamo li proizvoditiikakve zakone. Sve je rješavanodekretima, pa i Pavelićeva zabra-na osnivanja 'Hrvatske nacional-socijalističke stranke'. Do kapitu-lacije Italije.Nakon toga, sve je pošlo u prilogonih koji su, iza leđa, imali nekogod Saveznika - bilo u Londonubilo u Moskvi. Andrija Hebrang jeostao vjeran svojoj politici - Hr-vatska prije svega. Zbog njego-vog 'očijukanja' s HSS-om, čiji supredstavnici sjedili s De Gaulle-om u Londonu, i komunista čiji jevrhovni stožer bio u Moskvi, on jedospio na slijepu mrlju i Istoka iZapada. Tito ga je, na temeljuprisne denuncijacije Kardelja iđilasa, prijekim postupkom smije-nio koncem rujna 1944. NakonStaljinovog davanja pune potporeTitu, Churchill je bio zabrinut iskoknuo je, odmah nakon smje-njivanja Hebranga, u Moskvu davidisa Staljinom šta to znači. Do-govor o podjeli interesnih zona uJugoslaviji - fifty-fifty pao je me-đu njima dvojicom u Moskvi, ulistopadu 1944, skoro pet mjeseciprije Jalte..No u međuvremenu, Staljin jeimao dosta podroban uvid i uevoluciju situacije u Hravtskoj. U smislu onog 'fifty-fifty, došao je na

KaoKaorazgovorrazgovor
Hrvatski grb iz 12. stoljeća

Stranica

13Broj 27 - 4. listopada 2008.

KaoKao razgovor razgovor

ideju da za sebe na neki način pri-dobije i NDH, koja je potpala u sfe-ru zapadnih interesnih upliva. Staljin je odlučio ponuditi Paveliću pri-znanje NDH pod uvjetom da ga prihvati kao ratnog saveznika i dopusti maršalu Tolbuhinu miran pro-laz preko Hrvatske i Ljubljanskih vrata - u Italiju, gdje je, kao i u Francuskoj, sve bilo spremno za komunistički revolucionarni prevrat. Pavelić je uvijek imao na umu da je glavni cilj UP bio – oslobođenje od strane sile, a ne mijenjanje gospo-dara. To je potvrdio i Ivan Meštrović u svojim 'Uspomenama na političke ljude i događaje', kad je na-začio Pavelićevom službenom postavljanju spomenika Kralja Tomislava u Zagrebu. U svojoj knjizi 'Strahote zabluda' Pavelić je dovoljno jasno obrazložio da je najljući dušmanin hrvatskog naroda - komunizam. Bez kompromisna borba protiv komunista, osobito nakon pada Hebranga s položaja čelnika hrvatskih partizana, dala mu je dovoljno snage da pre-dmisli ukupnu orijentaciju hrvatske politike prema - Zapadnim saveznicima. Da je Dr Pavelić prihvatio Staljinovu ponudu priznanja NDH i vojnog savezništva, da su sovjetske trupe upale u Italiju, sva povijest druge polovice dvadesetog stoljeća i nesamo u Europi bila bi temeljito drugačija - potomci onih koji bi preživjeli masovni pomor, danas bi živjeli u planetarnom gulagu, bez nade da će ikad živjeti po svojoj savjesti i punini ljudskog dostojanstva. Makar da je bio, ma šta da je dopustio ili tolerirao u NDH - Pavelić je bio čovjek velikih zasluga, koje mu Zapadni Saveznici nikad ne će nipo reći a kamo li zaboraviti. Sve u svoje vrijeme! To da vojska NDH nije branila tuđe interese na svoju štetu, ni kad je djelovala u združenim formacijama ondašnjih joj saveznika, dokazom je poznata istina da su se, i na Zapadu i na Istoku, hrvatske izabranepostrojbe okrenule - protiv manipulatora koji su ih pokušali upotrijebiti kao ropski pokorne porobljenike. U Francuskoj u gradu Villefranche sur Rhodane (u rujnu 1943) gdje su se združene vojne jedinice ondašnjih saveznika vježbale za suživot i zajedničku borbu, njemačke kabadahije su pokušale da im budugospodari kojima podčinjeni duguju ropsku poslušnost. No, Dinarac nije nikad u svojoj povijesti bio rob jer je uvijek živio na svojoj rodnoj grudi, došlo je do otkaza poslušnosti njemačkim 'trenerima servilnosti' što je dovelo do fizičkog obračuna, a onda i do uporabe oružja. Hrvati, i katolici i muslimani bili su malobrojniji, pak su ih Njemci slomili silom oružja i ubili su oko četrdeset, a ranili još toliko naših vojnika (v. Louis Franchet d'Espèy: 'La Révolte des croates', izd. 1980, ss. 22-34). Taj oružani sukob doveo je do izbijanja logora u Villefranche, bio prvi francuski grad kojeg su zauvijek napustili vojnici Wehrmachta. Na istočnom bojištu, na koji je upućena jedna divizija hrvatske kopnene vojske, pod zapovjedništvom pukovnika Marka Mesića doživjela je na terenu slom snaga podkomandom von Paulusa pod Staljingradom. Zarobljeni, oni su bili rekonstruirani u poseban vojni sastav, i dalje pod zapovjedništvom, opet generala Marka Mesića, koji je, pod vrhovnim zapovjedništvom maršala Tolbuhina krenuo - na Beograd. Tako su vojnici NDH, i na istočnoj fronti okrenuli svoje oružje protiv onih koji su ih poslali u smrt. Nakon što je u Beogradu slomljena srpsko-njemačka vojska, general Mesić ostao je u sklopu vojnih postrojbi istočnog krila Saveznika. U tom metežu moglo je lako doći do opstanka NDH, utoliko više što je to bila i namjera Andrije Hebranga, da je Pavelić prihvatio Staljinovu ponudu pristupanja savezu sa Sovjetima i zajedničku akciju prema Zapadu, u prvom redu prodor u Italiju. Pavelić je to odbio i NDH je pala pod naletom onih kojima je NDH bila trn u oku. No,

prodor Ti-tovih snaga prema Zapadu nastav-ljen je sve do u Trst, a predviđeno je da dođe sve do Padove. Tito jeprihvatio ono što Pavelić nije htio -udariti na Italiju i to sa združenim snagama talijanskih okupacionih snaga u 'Diviziji Garibaldi' (Ciaobella...). Zapadni Saveznici su mo-rali okrenuti svoje topove prema Titu i zagrijati atmosferu oko 'Tršćanske krize' do usijanja. No 'Pariska konferencija' je ipak doni-jela plod za koji najveće zaslugenose anglo-američke snage, kojese iz istre protjerale njemačke trupe, a osobito i Katolička crkva u Hrvatskoj. NATO Savez je nakon toga u Italijipostavio trajne baze da spriječidaljnji prodor na zapad komunistič-kih vojnih snaga. Te baze su u Ita-liji u toku domovinskog rata poslu-žile za konačno uništenje Titove JNA izravnom i jedinom intervenci-jom 'uživo'. Samo onaj koji je bioza komandama tog savršenog stro-ja zna šta znači igrati se s neprijat-lejem kao s mišom u koturaljci. Domovinski rat je bio savršeno teo-retski orkestriran kao ni jedan rat prije toga i ne samo na našim pro-storima. Bio je to striktno obram-beni rat. Po logici davnog sporazu-ma iz godine 681. - između hrvats-kog Bana i pape Agatona, nad gro-bom svetog Petra, hrvatska vojskanije smjela izići sa svog teritorija, a Sveta stolica se je obvezala da će Hrvatskoj, kad god je napadnu po-gani, naći saveznike i zaštitu. Bi-zantinski basileios Porphirogenet usvom djelu 'De administrando imperio', tvrdi, u desetom stoljeću, da Hrvati nikad nisu prekršili taj zavjet. Zato je obranbeni Domovin-ski rat i zamišljen kao sveti rat. Ibio bi takav od početka do kraja, da se u komande nisu ubacili nepri-jateljski agenti. Savez titoista i lu-burićevaca pri samom vrhu izvršne komande na domovinskom tlu, iz-gubio je svaki smisao za mjeru izakon - oteo se je kontroli Glavnog Konceptora i - počinio zla koja ni

Stranica 14

Broj 27 - 4. listopada 2008.

Kao Kao razgovor razgovor

domaći ni vanjski sudovi nisu ustanju razmrsiti. U smislu navedenih činjenica, pos-ve je shvatljivo da je Sveta Stolica, u skladu s odlučnošću međunarod-ne zajednice pridonijela zaštiti i popularizaciji Domovinskog rata, aprva je i obnovila svoje drevno pri-znanje hrvatske države i posvetila posebnu pozornost zaštiti hrvatske nacije koja je svojom voljom stvori-la, obranila i spontano organizirala svoju nezavisnost. U istom smislu, shvatljivo je da Vojni kapelan Hr-vatskih branitelja i Hrvatske vojske, preuzvišeni biskup Juraj Jezerina, naša duhovnu brigu nad čašću islogom vojnika veličanstvene epo-peje Domovinskog rata. To su nedvojbeni razlozi zbog kojih su Mesić i njegovi 'zdravodrugovi' morali znati tko ima raditi koji po-sao u orkestraciji samodređenja akasnije i u vođenju domovinskog rata. U svojstvu Glavnog Koncepto-ra svoj posao sam vodio striktno i profesionalno: sve je zabilježeno i to na više načina - memorija vre-mena je zadržala svaku minutu našeg djela. Od Titove smrti, prekopriprema za samoodređenje, u po-vodu donošenja Glavnog strateškog plana za nužsamobranu, pose-bno zapovijedi da se sve vojne for-macije imaju podvrgnuti jednoj jedinstvenoj i središnjoj komandi, ali po logici 'Glavnog koncepta', moj posao je tekao pregledno i pod striktnim nadzorom predstavnikameđunarodne zajednice, premda sam imao slušati samo svoju sav-jest i stoga biti odgovoran za svaku grešku bilo u teoretskom konceptu bilo u njegovom izvođenju. To se ipak nije dogodilo ni jedan jedini put. Stoga ponosno možemo reći: više smo bitaka vodili od raznih napoleona, a ni jedna nije izgubljena. Tako će biti i ubuduće, ukoliko se riješimo smetala blebetala - su-ludih mita i sekunema koji truju našu bilju relativizirajući stvarne učinke i izmišljajući besmislene izmišljotine, najviše da bi opravdali divljaštvo JNA i onih koji su u njoj vidjeli našeg zaštitnika. I oni i svi drugi trebaju znati: Tusmo i tu ostajemo dok bude Božijavolja! POZOR! Hrvatska vojska proizišla je iz duge hrvatske obrambene vojne tradicije usavršene po našim iskustvima striktno obrambenog Domovinskog rata. Hrvatska vojska je porazila do poniženja Titovu JNA i izbacila je nogom u dupe s ukup-nog teritorija hrvatskih zemalja. Načelu JNA je, kao Titov nasljednik izadnji 'vrhovni komandant', bio drug Stjepan Mesić iz Orahovice. Ne daj Bože da se u Hrvatskoj voj-sci pojavi ikakav zaostatak barbar-ske horde JNA koja je rušila našegradove u otvorenoj nakani da sru-ži nadu Nezavisnu hrvatsku državu koju je, protiv volje i mimo savjeta Titovih drugova, putem Referendu-ma stvorila hrvatska nacija. Laž je i prevara svaka tvrdnja da bi Hrvats-ka vojska proizišla iz tradicije Tito-ve JNA! Ako bar zbog nečega treba tamja-nom kaditi HV, onda je to samostoga da od nje - bježi sotona ipusti je da radi svoj uzvišeni i svetiposao čuvara reda i mira slobodne nacije u svojoj nezavisnoj državi. Svaki pokušaj odvajanja Udrugabranitelja domovinskog rata od Hrvatske vojske

je veleizdajničkiakt i on mora biti i pravno sankcio-niran. Hrvatska vojska je stvorena s blagoslovom i djelovat će u duhu primljenog blagoslova. Biskup Jezerinac je, nadam se sporazumno i djelatno povezan s čelnim ljudima naših jednobozračkih vjera, glava naših duhovnih vojnih pastva. Nanjemu nije da djeluje u vojnom strateškom stožeru niti u sponama koje nas već vežu za NATO Savez, ali je Hrvatskoj vojsci potrebna duhovna hrana, da se ne bi dogodilo da podivlja i u čemu postane slična JNA. ZAHTEJ: Već sad i odmah, imajući u vidu sve što stoji iza naše povijesti, treba pripremiti izboridućeg šefa hrvatske države - snagom ljubavlju prema našoj naciji i s punom odgovornošću svih onih koji se narodu na icoj način obraćaju. Sukob interesa je u suvremenom žargonu postao puka floskula izuzeta iz punine svog izvornog značenja. Taj 'sukob interesa' ne odnosi se na lažove koji zavađaju jedne ihuckaju ih protiv drugih, koji supokrali i opljačkali našu naciju usamom grču borbe za samoodržanje u svojoj državi - ta floskula upotrebljava se samo na teret onih koji smetaju povampirenoj vlasti totalitarne ideologije koju smo potukli do nogu. Stoga u toku priprema narednih izbora za šefa države i izbora kampanje uopće, treba službeno definirati zakonski okvir koji će tražiti da se, prije polaganja kandidature, utvrdi da li je kandidat duševno zdrav, ima li iza sebe nekažnjenu djela ili skrivene nakane. Jer zadatak odgovornu funkciju Ustavnog Arbitra, kandidat mora imati potrebnu široku kulturu, znanje dokazano iskustvom, a osobito čistu savjest i čiste ruke u toku svog života, a ne samo u zadnjih par godina, otkad su 'zastarjele' potjernice zavelikim pljačkašima i onima koji nose punu zapovjednu odgovornost za zločine o kojima raspravljaju razna sudišta. Budući Ustavni Arbitar mora mentalno učvrstiti zid između svog privatnog života i obnašanja javnih dužnosti - zid na kojem postojemo izlazna vrata. Visoki dužnosnici moraju biti i ljudi velikih vrline u duhu zakona i u očima javnosti. Tako Ustavni Arbitar može dostojanstven odslužiti na najodgovornijem položaju, a i postati uzorom svojim sljedbenicima i nasljednicima kako se postaje velik i bez velikog imetka. Jer - bolje je umrijeti siromašan i zaboravljen, nego liproklet!

Bosno Bosno moja moja

Stranica 15

Broj 27 - 4. listopada 2008.

„Jedan ratni invalid“, mirna@adriaticsunshine.com

On On će čemeni meni: „Nema, Nema Bosne Bosne“

Kako bolan nema Bosne, a Ne-retva hući, kako bolan nema Bosne, a Miljacka teče, kako bolan nema Bosne, a Sana ide. Ti misliš da ona ne ide, ali sagni se, hajvanu, pogledaj, ide Sana, ide Sava, ide Drina, ide Vrbas, ide Bosna, ide Ukrina, ide Lašva. Svioni i one idu, a ti dje ćeš? Nemaš kud. Ide bolan Ugar, u njega utiče Lonska, tu riba ima. Tu si trebao ribe fatat, a ne moju kucurušit. Ti si trebao otići na onu Unu, zasjest s komšijama i zapjevati :

«Ah» «Ah» merakamerakauu večerivečerirane» rane»

a ne se fatat granata i djecu pogradojima ubijati. Sram te bilo! Plaću ljudi jer znaju kako im je nekada bilo, a kako im je sad. Bježe ljudi u prošlost zato što danas grozno žive. I onda to fukare zovu jugonostalgijom! Žele da izbrišemo gumicom ono što smo bili, žele da izbrišemo gumi-com godine, desetljeća, radosti, sreće, lijepog života. Rodio sam se i živio u puno većoj državi od Bosne i Hercegovine, u kojoj sada živim. I tjerajume da budem sretan ovdje. A jame mogu biti sretan jer znam da živim i da ću umrijeti u zlu koje još nije viđeno, u mržnji, nepoštovanju i preziru kakvi se nepamte. Svima nam je, osim fuka-rama, koji nikad ništa nisu vrijedili, a sad su izašli na površinu, bilo bolje. Sad je samo njima dobro. I sad ja moram biti sretan da sam ovdje nitko i ništa. I govorim mi da sam jugonostalgikar. Zato što ponirem u ono što sam bio, što sam poštenim radom stekao, ono što sam imao i ni sam se bojao nikakvih antikorupcijskih timova i drugih upravnih organa. Onda sam dobio sve što se pošteno može dobiti, a u ovoj mojoj jebejnoj Bosni i Hercegovini dobio sam samo – rane, živerane i ostao fizički bogalj, a zaostalo, ostaje da se nagađa da li je i ono drugo...!, zahvaljujući se „Unosnom nacionalizmu.“ Bio bih budala kada se ne bi mogao pomiriti s raspadom države u kojoj sam rođen. Pomirio sam se s tim da više nema mojih roditelja, moga dobro neupamćenog oca i moje majke. Njih sam, sigurno neusporedivo volio viđenog Jugoslaviu. Teško, ali sam navikao da ih nema, pa kako se onda neću naviknuti da nema Jugoslavije. Ali nitko mi neće oduzeti pravo da prostor bivše Jugoslavije ne doživljavam puno ljudskim od ovoga u kojem danas živim... Bosna i Hercegovina je tragična država. U njoj ne postoje liječnici, inženjeri, profesori,

pekari, učitelji, zidari... Ne. BiH je čudo zato što u njoj egzistiraju samotri zanimanja: Bošnjaci, Hrvati i Srbi, a ja se pitam gdje sam ja i svi drugi koji je doživljavaju njenom historijskom određenju. To je pošast od koje u cijeloj svijetu boluje samo moja Bosna i Hercegovina.

TKOTKOTOKAŽEKAŽE: "NEMA: "NEMABOSNEBOSNE"... !!!"... !!!

Stranica

16

Broj 27 - 4. listopada 2008.

MaglaMaglaokookonasnas

EUROPSKIEUROPSKI PRODAVATELJ PRODAVATELJ MAGLE MAGLE

dr. sc. Tomislav Dragun

Hrvatskom pučanstvo nije nepoznat Vincent Degert. Nikakvo čudo, ta voditelj je misije Europske komisije u Hrvatskoj, ilitako nešto. Često govori, ali kažu, uglavnom, ništa. Radi još manje. Naravno, mislimo na pomoć Hrvatskoj na njenom putu prema uljuštenom europskom društvu. Opet se ovih dana oglasio. Dao je interviu Jagodi Vukušić („Novi list“, 29. rujna 2008.). Razgovor je pokazao kako Vincent Degert dobro poznaje hrvatske političke i društvene prilike, ali da mu je to samo sredstvo za davanje potpore negativnim pojavama i zbivanjima unjemu. Evo kako to, u skraćenom obliku, izgleda: P: Kad će završiti pregovori Hrvatske s Europskom Unijom? O: Želimo izići s jasnim planom djelovanja. P: Neke od zemalja u prethodnom valu proširenja vodile su pregovore pred očima javnosti. Tako to nije kad je upitanju Hrvatska. O: Kad se javno raspravlja sve postaje jednostavno. Važno je poboljšanje upravljanja novcem iz EU fondova. P: Najozbiljnija je tema pravosuđe. O: Trebate osnovati fakultet za pravosudne djelatnike, te skratiti vrijeme u kojem se donose odluke. P: A „Index“? O: Građani moraju vidjeti da se akcija „Index“ nije dogodila zbog naslova u novinama, nego da na kraju svega korumpirane čekaju sud i zatvor. P: Dobro. Kako to ostvariti? O: Tu nema ništa na brzinu, to je proces. Mi ne tražimo da se glave kotrljaju, ono što želimo je efikasan sustav. I tako dalje, i tako bliže. Hrvatski uljudbeni pokret u višenavratu obraćao se je Vincentu Degertu. Slao mu je obavijesti, čak i knjige, i tražio antikorupcijske i antipljačakaške intervencije u Hrvatskoj. Odgovor je uvijek bio nalik na prethodni. Ili nika-kav. Štoviše, sad je odbio i Glasnik primati! Nu, zaboravimo tona trenutak, pa iznova upitajmo Vincenta Degerta: 1. Hrvatska politička, pa i gospodarska vrhuška, izbjegla je prosvestilustraciju. Hrvatski uljudbeni pokret, kao udruga za zaštitu prava građana, osnovao je Časnilustracijski sud, da se bar neštom tom smislu učini. Što Europska Unija misli o tome? 2. U kuponskoj privatizaciji opljačkano je oko 25 % hrvatskih gospodarskih resursa, namijenje-nih, po nalogu Svjetske banke, hrvatskim braniteljima i prognanicima. Nezakonitost dotičnog postupka potvrdio je još 2002. godine Državni ured za reviziju RH. Hrvatski uljudbeni pokret zatražio je pismo od Luke Bebića, predsjednika Hrvatskog sa-

bora, Stjepana Mesića, predsjednika RH, te dr. sc. Ive Sanadera, predsjednika Vlade RH očitovanje u tom pitanju. Jasnog odgovora dosad nije dobio. Što Europska Unija misli o tome?3. Nitko ne dvoji: Hrvatsko pravosuđe do srži je prožeto prokriminalnim ponašanjem, posebno Državno odvjetništvo RH. Hrvatski uljudbeni pokret predložio je Vladi RH smjenu Mladena Bajića, glavnog državnog odvjetnika, te je dao listu simenima 33 hrvatska sucakojih rad treba istražiti. Konkretnog odgovora zasad nema. Što Europska Unija misli o tome? Znajući kako radi Vincent Degert, odgovor zapravo već naslućujemo. Naime, tu osobu nije moguće uhvatiti ni za glavu, ni za rep, a on bi nam trebao biti kao uzor. „Slijep“ kod očiju. Prodavatelj magle. Na buvljaku. Ili se i on omastio? Ako je sva Europska Unija takva kao što je Vincent Degert, neznam što u njoj Hrvatska treba tražiti. Bolje joj je onda biti što dalje od Europske Unije, kako bi sačuvala ono malo zdravlja i poštenja što ga još uvijek ima u sebi.

Vincent Degert – Torbe su tu Vincent Degert – Bags are here

Stranica

17 Broj 27 - 4. listopada 2008.

Sitting in the dark Sitting in the dark

Tomislav Dragun, PhD

Vincent Degert is not unfamiliar to Croatian people. No wonder, he is after all the leader of European Commission's mission in Croatia, or something like that. He speaks often, but telling mostly nothing. Works even less. Of course, we think he helps Croatia on its way toward civil European society. He spoke again these days. He gave an interview to Jagoda Vukušić („Novi list“, 29th of September 2008). Their conversation showed that Vincent Degert is very well informed about Croatian political and social events, but it also showed that all that is only a tool for giving support to negative events and actions. In short, this is how it looks like: Q: When will negotiations between Croatia and European Union be concluded? A: We want to show an effective work plan. Q: Some countries involved in last period of expending were negotiating in front of the public. It is not the same when it comes to Croatia. A: When there is public negotiation involved, all becomes simple. It is important to improve the way of money management that comes from EU funds. Q: The most serious issue is system of justice. A: You need to have an university for people in justice department, and also to make time for bringing decisions shorter. Q: And „index“? A: Citizens need to see that „index“ operation didn't happen only because of some newspaper article, and that all involved in it will be prosecuted and punished. Q: Very well. And how to achieve all this? A: Nothing can be done in short time, it is a process. We don't demand any heads to roll, what we want is an effective system. And so on, and so on. Croatian civil movement tried to communicate with Vincent Degert many times. We were sending him information, even books, and we asked for some anticorruptive interventions and interventions to stop criminal in Croatia. Response was always similar to the one mentioned above. Or there was no answer at all. He even asked not to receive our Herald anymore! But still, let's forget about all this and ask Vincent Degert once more: 1 Croatian political and even economic leadership avoid to make lustration. Croatian civil movement, as well as Association for civil rights, have established Honorable lustration court, in order to make things moving in that direction. What is the opinion of European Union about that? 2 Around 25% of

Croatian economic resources were robbed in coupon privatization, and those were meant to be given, according to instructions of World Bank, to Croatian defenders and refugees. Even State Department for revision of Republic of Croatia declared this to be illegal in 2002. Croatian civil movement asked Luka Bebić, the President of Croatian parliament, and Stjepan Mesić, the President of Republic of Croatia, and also dr.sc. Ivo Sanader, the President of Government of Republic of Croatia, to give some statements regarding all this. It is clear there was no answer to that. What is the opinion of European Union about that? There is no doubt: Croatian justice department, and especially State attorney's office, is completely corrupted by criminal behaviour. Croatian civil movement suggested to the Government of Republic of Croatia to replace Mladen Bajić, main state attorney, and also gave the list with 33 names of Croatian judges who should be investigated. There is no specific reply to this. What is the opinion of European Union about that? Considering we know Vincent Degert's demeanor, we may already know the answer. Unfortunately, this is a person who is slippery as a fish, and he should be our role model. What's obvious can't be seen. A sheister. A flea market vendor. Or he got his share in all this? In case that the whole European Union is the same as Vincent Degert, I really don't see that there is anything for Croatia in it. It would be better off without the European Union so it could keep what little health and integrity is left in it.

AAEUROPEANEUROPEANSHEISTERSHEISTER

For whom does Vincent Degert hold an umbrella in Croatia? Kome u Hrvatskoj Vincent Degert drži kišobran?

Stranica
18

Broj 27 - 4. listopada 2008.

Bog Bog nas nasje jestvori ostvorio

Zvonko B. Ranogajec

, kršćanski TV producent, 2537 Eastwood Avenue, Evanston, Illinois 60201 SAD, e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

HRTHRT//HTVHTV III SELJENA I SELJENA HRVATSKA HRVATSKA

Poštovani! Zvonko B. Ranogajec moje je ime. Kršćanski sam TV producent. Došlo je vrijeme da otvoreno i argumentirano dokazujemo istinu, jer istina oslobađa čovjeka i naciju (Hrvatsku). Ovdje je riječ o odnosima i suradnji između domovinske i iseljene Hrvatske putem televizije. Mudro je i pametno ponavljati činjenice koje mi Hrvati jednostavno ne smijemo ignorirati. Ja ipak ovdje neću iznositi samovlastito stajalište nego i biblijsku perspektivu razumijevanja i gledanja o ovoj od nacionalnih interesa temi za domovinske i iseljene Hrvate. Ponovit ću činjenicu koja je već dobro poznata. Dokumentacija u riječi i slici, televizija, informira i dokazuje dijela pojedinaca i udruga i da su informacije je-dan od važnih preduvjeta za razvoj društva kao cjeline. Postojanje i dostupnost informacije suveoma značajni preduvjeti za svako društvo i njegov razvoj. U ovom slučaju o toliko

potrebnimi pravilnim odnosima i suradnji između domovinske i iseljene Hrvatske putem televizije. Bez obzira na različita stajališta, htjeli mi priznati ili ne, zahvaljujući Hrvatskoj državnoj televiziji i HTV-u Hrvati izvan domovine bilisu i jesu kao nikada do sada usvojoj povijesti informirani riječju slikom o domovinskoj i iseljenoj Hrvatskoj! To je činjenica! HTV satelitski TV program "Slika Hrvatske" Početkom studenoga 2007. godine imenovana je nova urednica satelitskog programa HRT-a "Slika Hrvatske" gđa Karolina Vidović Krišto! Za mnogobrojne gledatelje u Americi, Australiji i Novom Zelandu to ime može imati značajnu vrijednost, jer o gospođi Vidović Krišto ovisi znatno i program HRT-a s kojim gledatelji u dijaspori u prošle dvije godine nisu bili posve zadovoljni. "I ja sam odrasla u dijaspori. Znam koliko smo svi mi voljeli čuti hrvatsku riječ, a tada nije bilo programa za dijasporu. Tim veća je sada moja motivacija". Kaže gospođa Karolina Vidović Krišto, sadašnja glavna voditeljica satelitskog programa HRT-a "Slika Hrvatske". Njena je želja da Hrvatski iseljenici svojim prijedlozima, željama i kritikama sudjeluju u stvaranju TV programa "Slika Hrvatske", i da onim svojim radom, pokaže koliko je Hrvatskoj stalo do njezinih iseljenika! Zašto da joj ne vjerujemo? Njen sadašnji rad na "Slici Hrvatske" govori o kvaliteti i velikoj popularnosti programa među brojnim gledateljima iseljene Hrvatske. Moj kontakt sa gđom Karolinom Vidović Krišto imajući posljednjih osam mjeseci osobnih kontakata s gospođom Karolinom Vidović Krišto putem telefonskih razgovora i elektronskih pisama uvjerio sam se da je ona osoba koja bi zaista mogla ubliskoj budućnosti sa svojim stručno-profesionalno-kvalitetnim radom dokazati koliko je Hrvatskoj stalo do njezinih iseljenika! Na zahtjev gospođe Karoline Vidović Krišto, krajem veljače 2008. godine poslao sam joj na uvid opus mojih 250 dokumentarno-povijesnih filmova, TV emisija, priloga i TV intervjuova proizvedenih i snimljenih u iseljenoj Hrvatskoj. Nekoliko tjedana nakon što je primila cjelokupan opus mojih filmova, TV emisija, priloga i TV intervjuova, gospođa Vidović Krišto u telefonskom razgovoru zamolila me da joj pošaljem nekoliko mojih TV emisija na uvid na europskom PAL sustavu. Poslao sam joj tri (3) TV emisije: 1. "Istina o ulozi iseljene Hrvatske tijekom Domovinskog rata 1991.-1995." 2. "TV intervju" Gost emisije: Do magoj Šola, Generalni konzul RH u Chicagu. 3. "Tri dana u Chicagu". Dokumentarni film o Zdravku Tomcu. Snimljen u Chicagu prigodom svečanog godišnjeg banketa CA - A-a Croatian American Association. Gospođa Karolina Vidović Krišto bila je impresionirana mojim opusom od 250 filmova, TV emisija, priloga i TV intervjuova i dostavljenim TV emisijama. Nakon što je vidjela moje TV emisije nazvala me je telefonom i obavila OTVORENO OTVORENO PISMO PISMO TIJELO TIJELO ORGANIZACIJE ORGANIZACIJE HRT-a --aa//HTV HTV--aa

Stranica

19 Broj 27 - 4. listopada 2008.

Bog Bog nas nas je jestvorio stvorio

jestila me da ima velike planove za moje filmove, TV emisije, priloge i TV intervjuove u njenom TV programu "Slika Hrvatske"! Može li se i nadam da će to uskoro tako i biti! Moja kratka filmska i TV biografska Rođen sam 1941. godine u Zagrebu. Nacionalnost, Hrvat. U iseljenoj Hrvatskoj živim od 1960. godine. U braku sam 43 godina sa suprugom Jagicom koja je moja glavna TV suradnica. Ima moju jednu kćer Boženu i unuku Lily. Vjernik sam kršćanske vjeroispovijedi. Bog, naš Spasitelj, Božji Sin, Gospodin Isus Krist je uvijek i u svemu na prvom mjestu u mom životu! Mojom filmskom i TV kamerom svjedočim kršćanstvo i život iseljene Hrvatske. Do sada proizveo i snimio sam više od 250 dokumentarno-povijesnih filmova, TV emisija, priloga i TV intervjuova na hrvatskom i engleskom jeziku, njihova svrha je prikazivanje i osvijetljavanje istine o življenju i djelovanju iseljenih Hrvata, njihovim vjerskim i društvenim zajednicama i njihovim političkim, kulturnim i sportskim udrugama, kao i o pojedinim ljudima Hrvata i Hrvatima. 1983. godine postao sam aktivan TV producent ECMC (Evanston Community Media Center) gdje redovito produciram u suradnji sa suprugom Jagicom "Christian Perspective TV Program" na engleskom jeziku. Programi obrađuju biblijske i biblijske teme iz kršćanske perspektive razumijevanja i gledanja. Ujedno sam posljednjih 25 godina i producent "The Croatian Perspective TV Programa" na hrvatskom i engleskom jeziku. Poštovani! Bez obzira na sve to, mi, iseljeni Hrvati, iako živimo daleko od svoje prve domovine Hrvatske, još uvijek smo dio hrvatskog naroda. U nama teče hrvatska krv, u nama još uvijek kuca hrvatsko srce. Naša ljubav prema domovini hrvatskoj nije nestala, ona je bezuvjetna. S velikim zanimanjem pratimo što se u njoj događa. Još uvijek pomažemo i pomagat ćemo uvijek našoj braći i sestrama Hrvatima u Hrvatskoj i

Bosnii Hercegovini i novcem i raznora-znim aktivnostima. Bodrimo ih moralno i politički i nije nam svejedno ako su hrvatski nacionalni interesi ugroženi, ako se Hrvati iseljavaju, ako je vlast nesposobna, ako se lošije živi, ako se problemi ne rješavaju! 18. rujna 2008.

Macelj: Poruka hodočasnika

Stranica

20

Broj 27 - 4. listopada 2008.

Propovijed Propovijed popo ZAVNOH ZAVNOH--uu

Lasa Šukilo

, Zagreb

Povika na vuka, a lisica piliće krade.

Nakon Damira Polančeca red je predstaviti i četvrtog pokeraša, sudionika ove igre s tužnim novcem, s tužnom imovinom. Riječ je, dakako, dr. Amir Muzur, gradonačelnik Opatije liječnik, magistrirao je u Budimpešti iz povijesti medicine, a doktorirao iz neurofiziologije na SISSA u Trstu. Nakon post-doc pozicija na Sveučilištu Harvard 2001. i 2002. vraća se u Hrvatsku gdje trenutno predaje na Medicinskom i Filozofskom fakultetu u Rijeci. Dr. Muzur na festivalu znanosti održanom u Rijeci 2005. godine održao je, kakose često spominje, fantastično predavanje na temu prevara u znanosti. Zna čovjek znanje. Nije onda ništa čudno da je vrlo privržen Goranu Štroku i njegovim projektima. Istina, on toniječe, ali ako već lažekoza ne laže rog. Javnost, kao i uvijek, zasnaje. Na vrijeme i točno. Nakon toga što se saznalo kako je Goran Štok s Darkom Ostojom dogovorio preuzimanje njegovih dionica Liburnia Riviera Hotel d.d., te da se o tome sprema nagodba između njega i Vlade RH, odmah se javio uvaženi Dr. Amir Muzur. Javno

je sve to po-držao. Što zaključiti, do li kako se radi o "tajnom paktu" Gorana Štroka i Dr. Amira Muzura. Tim više samu to uvjerene, jer uopće nije reagirao na moje dokumentiranje, kojim sam u ukazala kako je riječ o ukradenim dionicama hrvatskih branitelja i prognanika. Dakako, Dr. Amir Mazur sve takve zaključke odlučno odbacuje: „Ova gradska vlast je od samog početka nastojala biti aktivni sudionik svih pregovora o budućnosti LRH, pa ne vidim ništa čudno u našem interesu. Pozicije Grada Opatije su jasne: Grad ima pravo na kontrolni paket dionica, potencijalni strateški partner mora u LRH dovesti vrhunске hotelske brendove, te voditi računa o pravima zaposlenih. Svatko onaj tko uvažava te stvari, imat će našu podršku, iako svemu zadnju riječ ima HFP, odnosno hrvatska Vlada.“ Važno je „zvati se Ernest“, osobi to kad to zvuči kao Goran Štrok. Domisljate li se kako to već ide. Nije teško, zar ne? Posebno kad je riječ o suradnji s preko noći obogaćenom jugo-generalškom sinu. Taj pak Ernest, „poznati opatijski hotelijer“, koji sve do 1995. godine nije imao pojma što je tougostiteljstvo i hoteljerstvo. „Naš interes za ulaganje u Opatiju nije od jučer“, znamo to od 1918. godine, „sada smo ga samo odlučili konkretizirati i držimo da postoje realne šanse da u dogovoru s Vladom preuzmemo svih 15 hotela LRH - istaknuo je Štrok i dodao da njegova hotelska kuća već ima sasvim konkretne planove o budućim ulaganjima u LRH“. Prorok je tu i sve zna. „To što LRH u ovom trenutku posluje s dobiti Štrok nije posebno impresioniralo, već je ocijenio da se radi o poslovnim uspjesima nakratke staze.“ „Eh, ti glupi Hrvati. Ili se varam: „MUZURU IZDAJNIČE“, piše Portić 2. lipnja 2008. godine na portalu Jutarnjeg lista, te dodaje: „Izdao si sve Opatijce. Sve prodaješ ili bolje rečeno poklanjaš ljudima kojima Opatija služi samo za zgrtanje novaca, a ne za prosperitet i boljitak građana Opatije. Sada radnici u hotelima rade za 2.000,00 kuna na mjesечно, a kad ih Štrok uzme radit će za 1.600,00 kuna. Ovo je nadam se za dnu loše što ćeš učiniti prije nego te mipeostali Opatijci uspijemo smijeniti. Ako zista voliš Opatiju odselise iz nje i pusti nas da živimo životom koji zaslužujemo i molim te opredijeli se već jednom tko ti je važniji, mi Opatijci ili ...“ „E, ustaše, ustaše, samo Vi spavajte. I s crnim kapama, na nji-ma veliko latinično slovo U, hođajte po Thompsonovim koncertima. Onda će Vam, kao i uvijek, netko drugi biti kriv. SRAMSRAMVASVASBILOBILOUSTAŠEUSTAŠE! (! (44))

Stranica

21 Broj 27 - 4. listopada 2008.

SrpskoSrpsko pravopisanarečje

SREBRENICA SREBRENICA:: PLANIRANI PLANIRANI HAOS HAOS ((55))

Poslano

sa:

srpskemucenice@yahoo.co.uk

OBUKA OBUKA, „ZELENIH, „ZELENIH BERETKI“ BERETKI“

NAORUŽAVANJE Muslimana pop-rima sve veće razmere. Mustafić to ovako opisuje: "Nekako u približno vreme, kada je izuzet PAT, iz magazina ŠIP'Drina' nestala je veća količina eksploziva.

Pretpostavljao sam da je to maslo Bekira Baraka. Uporedo sa ovim, sve je više informacija sa terena o provokacijama Muslimana od strane Srba. Srbi pokušavaju svim sredstvima podići tenziju i uneti razdor

uprivednim subjektima Srebrenice. Sa načelnikom policije i drugima saradnicima sam otišao nazbor radnika u 'Zeleni Jadar', nakon što se okupila većina zaposlenih u 'Drini'. Jedan šumar srpskenacionalnosti, koji je bio organizator pobune u rudniku boksita, sada se buni što mu ne obezbedimo uslove za rad u šumi. Ni sam to mogao trpeti, tako da sam skočio iza stola i zgrabio gaza prsa, te mu zapretio da gaviše ne čujem." "Nakon tog zbora, piše Mustafić, kreće ponovo kampanja od strane sredstava informisanja iz Srbije. Preko cele prve strane 'Večernjih novosti' pojavio se naslov 'Ibran Mustafić najavi oklanje za Bajram Srbima'. Ja ponovo apelujem na načelnika SJB da se diže sve što se može dići upoliciji, ali mogućnosti su bile više nego skromne. Načelnik SJB Hamed Salihović Sado ponovno upućuje zahtev MUP-u BiH za materijalno-tehničku pomoć, ali MUP se više bavi švercom. Za to vreme na poligonu 1.500 rezervoara spremno čeka! "Okolo nabavke i podele oružja muslimanima ne ide sve glatko. Jedan broj direktora srebreničkih firmi nije želeo da daje novac iz kase, u koju su sredstva izdvajali Srbi i Muslimani. Na njih se Mustafić obrušavao beskrupulozno. U samo jednom naletu uspeo je da pod pritiskom dobije oko 24.000 DM. "Inače, vrsta naoružanja koja jenužena bili su 'kalašnjikovi', poceni od 850 DM i 'upucan isajperi' slovenačke proizvodnje, po ceni od 1.300 DM, ali narodu je sve bilo malo ", kaže on. OPISUJUĆI osnivanje prvog Naserovog logora za obuku muslimanskih ratnika, Mustafić kaže: "Već ranije sam Naseru Orić dodelio jednu prostoriju ASOFK-e za bldovanje, gde on okuplja oko sebe grupu momaka koji intenzivno treniraju. Naser je u ovom periodu stalno uz mene. Predlaže mi formiranje logora u kojem bi pokušali vršiti obuku momaka, kao sastavni deo priprema za očito nadolazeći rat. Bili smo saglasni sa tom idejom. Prva lokacija, koja se predviđala je lokalitet Ravni, na livadi iznad Gornjih Potočara. Međutim, logor je uistinu zaživio u Bujakovači, uvali u koritu potoka Rabin. Logor je imao više propagandni karakter. Ali, ipak uzavrela srpskojanska propaganda je na svazvona udarala da na prostoru opštine Srebrenica postoji nekoliko logora za obuku nekoliko stotina zelenih beretki." "Posle mnogih lažiranih "opasnih situacija", napetosti i uzbuna, u Srebrenici je osnovan Krizni štab. Mustafić "ide po narodu", okupljajući u Potočarima i na jednom takvom skupu izdaje nalog da "odmah pristupe ustrojbi vojne formacije veličine čete. I da njo me treba komandovati Naser". Za Naserovog zamenika određuje Mirzu Halilovića. Mustafić beleži: "Bijeljina već gori", "u Derventi i Bosanskom Brodu rat besni", "u Sarajevu početak haosa", "u Srebrenici

Stranica
22

Broj 27 - 4. listopada 2008.
SrpskoSrpsko pravopisno anarečreč

svako hoće oružje". On konstatuje da "većina srpskog stanovništva pred mrak masovno odlazi daprespava preko Drine u Ljubovijii Bajinoj Bašti, a ujutru se vraćana posao". Sednice Saveta za narodnu odbranu održavaju se, još sa Srbi-ma. "Cilj je bio zaustaviti rat", piše Mustafić. Goran Zekić je biosrpski poslanik u Skupštini BiH, ibilo je neophodno da i on prisustvuje sednici Saveta. Ibran každa je on uspeo da dozove Zeki-ća, a ne predsednik SO BesimIbišević. Bio je to poslednji sas-tanak ovog saveta, iako je, porečima Mustafića, sa terena bioogroman pritisak da Muslimani iSrbi izađu u zajedničkim delega-cijama i da zajednički rade nazbližavanju i međusobnom pove-renju dva naroda. Mustafić piše da mu je GoranZekić na rastanku rekao: "Ibrane, ti si pametan momak! Tiznaš da sam ja roñeni Srebreni-ćanin i da živim u Srebrenici, amoj brat Zoran u Beogradu. Ni-kada neću, po cenu bilo čega,dozvoliti da on i ja živimo u dvedržave. Ibrane, rat je neizbežan,ali zapamti - ja i ti smo na dverazličite strane. Sutra ćemo doći u poziciju da jedan u drugog pu-camo. Upamti ono što ti mogugarantovati - nikada ti Goran ne-će pucati u leña!" Mešoviti parovi muslimanskih isrpskih političara obilazili su tihvečeri, po dogovoru, podrinskikraj, da bi sagledali stanje i smi-rivali uznemirenost stanovništva,ili pojačavali nervozu i strah. MUSTAFIĆ priznaje da je tadabio vrlo naelektrisan. Govoreći ozajedničkom obilasku terena saMiodragom Jokićem on kaže: "Polagano se smrkavalo. Miodragme je sve više požurivao da ide-mo. Uhvatio ga strah. Kajem sešto ga nisam ubio na putu." Docnije je Mustafić gledao Jokićakako na TV Novi Sad govori: "Ibran Mustafić bio je najvećisrebrenički ekstremista, koji jeopljačkao svoj narod, a poslije snovcem pobegao u Tursku!" Mustafić tvrdi da su istu propa-gandu protiv njega vodili Jokić, Naser Orić i Omer Behmen. Mustafić piše da je, po pozivu, posle proglašenja države BiH, morao hitno da ode u Sarajevona Skupštinu Republike BiH. Prepolaska nije našao Nasera Orića, tako da mu nije dao nalog kakoda u njegovom odsustvu kontro-liše situaciju. Putem su bile pos-tavljene barikade. U Kladnju os-taje bez vozača koji se, uplašen, vraća u Srebrenicu. Stanje u Sarajevu i atmosferu usamoj zgradi Republičke Skupšti-ne ovako opisuje: "Tzv. 'svenarodni parlament' sepretvorio u jednu zabludu. Zaskupštinskom govornicom su sereñali novopećeni narodni tribu-ni, koji su više podsećali na iznu-rene narkomane. A, bogami, bilo je mnogo i stvarnih narkomana. Bilo mi je jasno da je sala ispu-njena velikom skupinom destruk-tivaca, čija je dirigentska palicabila u Beogradu, a glavni zadatak im je bio rušenje legalno izabra-ne vlade nezavisne i priznate Re-publike BiH. (Mustafić stalno for-sira pretpostavku da je sve štoše dešavalo u BiH bilo pod dej-stvom Beograda i KOS-a. Po nje-mu je i Alija Izetbegović tumačsrpskih ideja i želja - prim. Lj.B.).

POSTLASTICEPOSTASTICELEALEAMATESAMATESAIISLAVKASLAVKAGOLDSTEINAGOLDS
TEINA

Anthony Dizdar

, Cleveland, USAU vezi Lea Matesa i SlavkaGoldstena u više navrata čitaosam u emigrantskom tisku se-damdesetih i početkom osamde-setih godina kako su njih dvojicabili žestoki krvnici u "MARŠEVIMA SMRTI" (na Križ-nom putu). Najveća im je poslas-tica bila zgrabiti nekog ustašu izCrne Legije i zaklati ga pokrajkolone. Možda bi sad bilo dobro podignuti optužnicu protiv Slavkaza zločine koje je počinio kaomladić na Križnom putu. Neke od tih članaka sam dugo godina ču-vao. Moja kuca u Clevelandu bila je pljačkana ništa manje nego 13puta. Znam tko ju je pljačkao itko stoji iza toga. Tražili su nekemoje dokumente koje sam pos- jedovao, ali nisu znali da se tidokumenti ne nalaze u mojojkući nego na drugoj adresi. Je-dan od pljačkaša je bio na drogi ipriznao mi je što se dogañalo. On je krao da bi imao što prodatina brzinu za drogu, dok je nje-gov partner tražio samo papire. Tako mi je nestalo nekoliko(desetak) kartonskih kutija s timčlancima i dosta knjiga.

, ZagrebNemajući uporišta za zakonskismijeniti čelnike MUP-a RH, mafi- ja u državnom vrhu RH, opetovano se služi politikom pokušajauvođenja kaosa. Ovoga puta sekaos i nered trebaju odraziti uredovima naše sigurnosne zajed-nice. Kriminalci su počeli poimatikako im I NAŠA POLICIJA PAKI-RA DOKAZE U POČINJENJU KRI-MINALA, U KOJEMU "DRŽAVNI" VRH RH PARTICIPIRA I VLASTI-TI OBOL.Bez obzira što naši ljudi često i spravom sumnjiče POLICIJU, ka-ko je uzdanica kriminala i krimi-nalaca, stvarnost ih počinje de-mantirati. A takvu dobru vijest čenaš čovjek svakako prihvatiti, iako treba, ispričati se našim PO-LICIJOTIMA. Ovo što se pokušava NAPRASNIM SMJENAMA pod-metnuti KAOS u redove MUP-aRH je, zapravo rezultat djelova-nja sigurnosne zajednice kojaradi svoj posao, vodeći se argu-mentima iz MOJEG, a osobnotvrđim I VAŠEG SLUČAJA.Smiješno je kako su povod ovak-vim smjenama, nastup hrvatskogbranitelja na Trgu bana JosipaJelačića u Zagrebu. Još je komič-nije, ali zato ne i pogubnije zaRepubliku Hrvatsku, kada VAŠpremijer dr. Ivo Sanader izjavlju- je, kako je pjevanje Marka Per-kovića bilo "politički štetno zaHrvatsku". Da su takve ocjenestigle iz meni prijateljskih BG Ve-černjih Novosti, shvatio bih raz-mišljanja "komšiluka".Trbuhozborenje CIPLA OD POR-TA ovako je dokaz više, kakopočinje gutati "apaurine" i s ovogweb portala. Ali umjesto smiriiva-nja stanja, ovaj apaurin širi općupaniku i upalu mozgovlja našihzv. političara. Ne traži samoNAŠ CIPAL još veću šporkicu lu-ke u kojoj pliva. I VAŠ PREDSE-DNIK STJEPAN MESIĆ, u društvusvojeg "kompića" iz BEČA, ufa sekako će general ZAGORAC kona-čno biti deportiran u Hrvatsku...Na noge našem "neovisnom"pravosuđu, dakako. Austrijski predsjednik je ODŠU-TIO na ovu ARAPAPAGAJEVUbesjedu o neovisnom austrij-skom pravosuđu koje će svakakonašeg generala izručiti našim"vlastima". Malo MORGEN će Au-strijanci načiniti takvu usluguBANDI HRVATA. Niti to smiju, jerpolicije prate i njihove kriminalces imunitetom i svi već poimajukako se i u tom slučaju radi omeñusobnom obračunu hrvats-kog državnog podzemlja. Svjes-tan toga je i austrijski predsjed-nik, pa stoga šuti i na tu temu.Mora šutjeti i gutati šporkicu,kao što šuti i guta šporkicu HR "premijer". Zna i austrijski pred-sjednik, kako je i politička garni-tura Republike Austrije, svojevre-meno aktivno sudjelovala u pro-tuzakonitoj prodaji hrvatske naf-tne kompanije INA. Meñutimstiska u kojoj se kriminalci upra-vo nalaze tolika je, da usprkossvemu, MESIĆ od svojeg austrij-skog JATAKA zahtijeva, da KRI-MINALCI KRIMINALCA KRIMI-NALCIMA moraju predati, da bimu sudile HR "neovisne" institu-cije.U stisci i žurbi svašta se možedogoditi pa i Zagorčevo izručenjeHR "institucijama", što vjerojatno Austrijanci ne će učiniti U VLAS-TITOM INTERESU, jer bi u sup-rotnome blamaža bila veća i štet-nija po njihovu političku garnitu-ru. Takoñer, IRSKO "NE" LISA-BONSKOM SPORAZUMU diže uEU tenzije, koje pak potrčka tipaMESIĆ, dodatno izlažu psihičko-paničnom stresu. Naime, "NE" jeznak još žešćeg stezanja omčeo ko vrata i EUROUNIJSKIM KRI-MINALCIMA.I sada polako ali sigurno dolaziperiod, kada će svatko od njihPRVENSTVENO ŠTITITI VLASTI-TU POZADINU ILI STRAŽNJICU,a tekar onda instituciju kojupredstavlja, ili pak grupu graña-na koji su mu omogućili da činizloporabe. Objavljivanje"pikanterija" iz života EU činovni-ka, PARAZITA NA JASLAMA EUPOREZNIH OBVEZNIKA, pokaza-telj su kako će OSNOVNA BIT EUuskoro biti prezentirana i predgrañanima-punjačima eurounij-ske kasice-prasice. Jer činovniciovako nasañene UNIJE, upravouspostavljaju temelje politike"Lezi lebe da te jedem". A to je svakako neprihvatljivo zaljudsko društvo kao sustav, patako i za EUROPSKU UNIJU, ko- joj su danas na čelu sumnjivci.Zbog svega pomalo i naša BAN-DA opetovano pokušava uvestipolitiku kaosa i straha. Prošli suputa prijetili grañanima paklenimnapravama iz kanti za smeće.Ovoga puta "paklenu" napravupokušavaju postaviti unutar re-dova MUP- RH.Meñutim, postali su toliko šeprt-ljavi u načinu "postavljanja", panjihov "uradak" postaje prepoz-natljiv i na

www.hrvatskauljudba.hr

POLITIKAPOLITIKABANDEBANDEJEJEUVESTIUVESTIKAOSKAOS

Broj 27 - 4. listopada 2008.

ZgodopisZgodopis

LALALE,,EEPAPASRETNOSRETNAMVAMBILOILO!!

Lasa Šukilo

, Zagreb Vojvodina priprema Ustav. Moćiće izravno zaključivati meñuna-rodne ugovore i samostalno ula-ziti u meñunarodne ustroje. Ras-pad Srbije se nastavlja.Ugodna večer kasnog proljeća.Na vidiku je Rat. Mi ćemo ga us-koro zvati Domovinski, a oni Gra-ñanski. Jednima i drugima to jeboj za Jugoslaviju. Treba nestati,slažemo se, ali što će iz nje nas-tati? Samostalne države Hrvatskai Srbija ili je na pomolu samopreoblikovanje, iz Jugoslavije u Veliku Srbiju. Satelitski gledanositnica, ali sitnica koja život zna-či.Restoran „Šaran“ u Zemunu.Srpsko društvo, osim mene. Na-kon naporna trgovačkog dana(kupo-prodaja računalne opre-me, gdje drugdje nego u obliž-njem hotelu „Jugoslavija“) od-maramo se uz ribu. U našem Ze-munu. Sada njihovom, ali – na-dam se u sebi, ne govoreći ništa – ne i zauvijek.Dobro ih poznajem. Nisu osjetlji-vi na primjedbe, koje obično nitine slušaju. Mogu se stoga ravno-pravno uključiti u razgovor.Govore. „Slušaj bre. Mile je ge-nij. Softver i pol. Samo klikneš ina ekranu se pojavi kraljevskigrb.“ Dakako, Karañorñeñev. „Ništa nas, bre, ne može zausta-viti.“ „Što će Vam sve to? Imate i pre-više teritorija. Premalo Srba. Čak računajući i na Vlahe, Rome, ...“Pokušavam biti naivna, iakoznam da će me dočekati ignori-rajući pogledi. Ta prošla sam svuSrbiju. Oplenac i Timočku kraji-nu, restoran u KP Požarevac,manastir u Dečanima, bila goš-ćena u Sićevskoj klisuri, doma-ćinski, jela „slatko“ u Kraljevu,skrasila se na Kosovu polju i skri-veno ubrala list onoga četvrtogbožura, tamnocrvenog, krvavog,srpskog, koji raste samo ovdje.Nigdje drugdje u svijetu. Pa, Ba-nat, pa Bačka, pa Mačva, pa ne-zaobilazni Srijem s Fruškom go-rom i dakako Zemun.Uvijek i svugdje isto. „Kad uzme-mo ...“ Jer, gdje je i jedan Srbin,srpska je zemlja.Ne dočekavši odgovora, doda- jem: „Zbilja, što li Vam je trebalograditi Novi Beograd, kad će Vasionako pokopati neizgrañena No-va Priština? Ali Vama su Hrvatiioduvijek bili trn u oku.“ Ne re-koh, ali pomislih: „S razlogom!“Mislim na hrvatski Srijem, na hr-vatski Zemun, na „hrvatsku gra-nicu u Zemunu“, kako bi svoje-dobno rekao Dr. Ante Radić.Morat će nam ga, ipak, nadamse, vratiti. Jednom. Kad-tad.Unatoč tomu, iz srca velim: „Neka vam je sretno, Lale!“ KAKO MILORAD PUPOVAC FINANCIRAKAKO MILORAD PUPOVAC FINANCIRAKOSOVSKE SRBEKOSOVSKE SRBE

Diana Majhen

, ZagrebMožda, ali samo možda, oni hdz-ovci koji misle da su još uvijek uhdz-u polako shvate da se stran-ka u kojoj su sada zove srpsko-hrvatska demokratska zajednica.Znate, uvijek sam mislila kako jesdp nešto strašno što nam sedogodilo nakon rata, kako pro-dužena komunistička ruka i dalje drma Hrvatskom.Onda sam shvatila da je potpunosvejedno radilo se o HDZ-u iliSDP-u, niti će nama biti bolje,niti će se ta produžena ruka po-vući. A ono s Pupovcem? Zaštobi nas to uopće treba iznenaditi?Što je Sanader u stanju progle-dati kroz prste svojim koalicijskim partnerima vidjeli smo naj-bolje i najprije u slučaju Stanimi-rovića bivšeg vukovarskog gra-donačelnika. Moje je osobno mi-šljenje, da bi Sanader koalirao i spok. Mihajlovićem ako bi mu toosiguralo ostanak na vlasti.Postoji li još nešto što ova Vlada,pa time indirektno i svi mi, nijeučinila za Srbe?Grade im kuće i stanove kojenisu obvezni graditi, koaliraju snjima, strči se pola hrvatske vla-de ako se bilo kojem Srbinu raz-biju prozori na kući. Srbi su uHrvatskoj zaštićeniji od ličkogmedvjeda, kako se kaže.Mi, Hrvati, uskoro ćemo biti ma-njina u Hrvatskoj. ali nikako zas-tićena manjina. Znate, nemam ja

Stranica 25

Broj 27 - 4. listopada 2008.

ZgodopisZgodopis

apsolutno ništa protiv Srba koji su ostali u Hrvatskoj za vrijeme srpske agresije i dijelili snama i dobro i zlo. Aliprotiv onih koji su nosilipuške i to uperene pre-ma nama, a vratili su seu masovnom broju i joših se pazi i mazi imam ite kako, kao i protiv jed-nog u nizu poteza Sana-derova Vlade kojim se upoliciji i pravosuñu trebazaposliti što više Srba.Pa, kada se sve skupasabere, zašto Sanaderovi koalicijski partneri ne bi služili kaoruta u transferu novca koji čekosovskim Srbima pomoći da još jače opale po Albancima? Sana-der sigurno računa na SDSS nasvim mogućim izborima, pa zaštobi mu onda takva "sitnica" sme-

tala? A nama, Hrvatima, ostajemo da se nadamo da takvavrstu pomoći ne stiže i za Srbe u Hrvatskoj, jer sumnjam da timnovcem kupuju kruh.

UKRADENA UKRADENA KLUPA KLUPA ISPRED CRKVE CRKVE Sv. Ivana Ivana
đivo Bašić

, Dubrovnik Netko je ukrao klupu za sjedanje ispred crkve Sv. Ivana na Sred-njem Konalu (blizu Busovine). Teško da možemo reći da je "posudio na duže vrijeme" jer klupa neko vrijeme već nema bez upozorenja o takvom činu "posudbe". Kako li suljudi smiješna bića! Možda i taj kradljivac vjeruje u Vrhovno biće- Boga, ali mislim da Onaj-kojemu-ne-treba-imeni (jer je utkan u svim postojećim, živućim i mrtvim) neće baš biti zadovoljan činom smrtnika koji se drznuo da ukrađe klupu koja je po-dnosila teret starijih ljudi tijekom Svete mi-se. Evo, sad mi padaju na pamet misli praštanja takvim ljudima jer ne znaju što čine, ali i stari Rimljani koji bina olovne pločice zapisivali misli- tzv. "tablice prokletstva" (tabelae defixionis) - ljudi-ma koji su im učinili neke lošestvari. Sve su to ljudske krajnost bića koja su ograničena životom. U slikovito govorećoj Ivanovoj Apokalipsi stoji izraz za "zmaja plamene boje sa sedam glava i deset rogova", što se u određenom smislu rabi za carski Rim. Na stijegu su Rimljani stvarno označili grimiznog zmaja, a Rim je znan kao "Grad sedam kraljeva" (okrunjenih vladara prije Republike 509. g. pr. n. e.) ili "gradna sedam brežuljaka". Međutim, bitna okosnica svih modernih, demokratskih društava je upravo taj stari Rim (kao spona kopira- jućeg od starih Grka), pa nije čudo da države ne valjaju. Sjećam se jednog profesora (mislim da je čak akademik) koji je rekao da bi Julije Cezar trebao biti izvršen među 10 najznačajnijih ljudi svih vremena. Zašto? Mislite li da su stari Rimljani stvorili carstvo na "među i mlijeku" praštanja i poštivanja krvi osvojenih naroda, pa i ovih naših prosto-ra? Da je u starom vijeku postojao Haški sud, vjerojatno bi ta-mo zaslužio završiti Julije Cezar. I masonima je (graditeljski) uzor starom Rimu, ali i u ostalim

Stranica
26

Broj 27 - 4. listopada 2008.

Zgodopis Zgodopis

vjerovanjima. U masonskom drevnom i prihvaćenom škotskom obredu "Veliki meštar Sve-mira" pojavljuje se kao Bog ili pak drugdje kao simbol ne(s)poznatog ili čina dolazećeg (postajućeg, pristajućeg). Njihova Knjiga svetog zakona je Evanđelje po Ivanu, gdje se na prvoj stranici čita: "U početku bijaše Riječ". U poganskim keltskim obredima orao je kao najmoćnija ptica biopovezivan s bogom sunca, a simbol Sv. Ivana Evanđeliste bijaše u ranokršćansko vrijeme upravo orao. Na američkom dolaru i grbu vidjet ćete orla i neke druge "urese" od masonske dubrave". Malo ćemo parafrazirati riječi Ivana Krstitelja

(kojeg treba raz-likovati od Ivana Evanđeliste), pareći: "Ja vam, istina, praštam što ste ukrali klupu. Ali dolazi vrije-me kada vam neće trebati jerviše nećete biti u ovom vremenu na ovom svijetu. Kratko ćeterabiti taj plod pljačke svoje jer...pljevu će spaliti ognjem neugasi-vim".

JEDINSTVENIJEDINSTVENIUURATURATU--SLOŽNISLOŽNIUUMIRUMIRU!!

Akademik

Mirko Vidović

, ParizU toku 'Večernjeg dnevnika'HRT1 prikazano je mjesto na kojem se je, u selu Pakovo, u Šibensko-Kninskoj županiji nala-zio 'spomenik u obliku slova U', koji je tu stajao 'punih petnaest godina' i koji je jučer srušen, jerda je predstavljao 'zabranjenu ustašku ikonografiju' i to u ime Domovinskog rata. Jedan predstavnik Udruženja bo-raca Domovinskog rata izjavio je, tom prigodom, da 'ustaštvo ne-ma nikakve veze s Domovinskim ratom' i da se Domovinski rat nije vodio pod 'ustaškim znakom'. U svojstvu, po Međunarodnoj zajednici, imenovanog Glavnog konceptora za rješenje opasne završne komunističke Jugosla-vije i ostvarenja prava naroda na samoodređenje, bio sam i Glavni konceptor vođenja otpora nasr-taju Jugoslavenske narodne ar-mije i brojnih paravojnih organizacija i četa na samoodređenu hrvatsku državu. Podsjetimo se da su svi vodeći 'leaderi' u Hrvatskoj, uoči Referenduma od 19,05,1991. tražili od hrvatske nacije da ne glasava samostalnost Hrvatske nego za konfederalne odnose među tadašnjim jugoslavenskim repub-likama. Narod se je u postotku od 94% izraženih glasova izjas-nio - za hrvatsku državnu nezavi-snost. Još prije Referenduma za nezavi-snost, u proljeće 1991 počela je 'balvan revolucija' i zbog toga iskakanje na tenkove JNA u Splitu ljudi iz naroda. Ti splitski ustanici bili su izručeni Vojnom sudištu JNA i deportirani u Sarajevo, gdje im je trebalo biti suđeno - na zahtjev tadašnjeg ministra unutrašnjih poslova, Josipa Bolj-kovca, koji je izjavio da je 'JNA naša vojska i svaki napad na JNA je napad i na Republiku Hrvatsku'. Sjetimo se da je u kaosu nakon krvoprolića na Plitvicama narod sam kupovao vojne opreme, oru-žje, udruživao se u vojne postrojbe i išao braniti kućni prag. U tom šarenilu raznih postrojbi nije bilo nekog određenog ni ideološkog ni stranačkog opredjelje-nja - svatko je na poziv vođa svojih stranaka i udruženja išao zaustavljati nasr-taje JNA i njezi-nih paravojnih četa pred naselji-ma i gradovima osobito u zaleđu Šibenika, nakon pohara sela Ki-jeva. Nema nikakve dvojbe da su upočetku bile najbrojnije jedinice HOS-a, a tek nakon toga general Martin Špegelj odlučio je kupiti oru-žje i postrojiti ZNG. U toj situaciji tražio sam da se sve te razne obrambene organizacije stave pod zajedničku i je-dinstvenu komandu. Nazvao sam odmah u početku sve te postroj-be zajedničkim nazivom DOMOVINSKI RAT i taj naziv je općeprihvaćen jer taj naziv definira općenarodni otpor neprijatelju „Navik on živi ki zgine pošteno“

27Broj 27 - 4. listopada

ZgodopisZgodopis

naroda i države Hrvatske.U opasnom oklijevanju da se na-ñe zajednička baza za Strategijuobrane hrvatske države, i na tra-ženje vanjskih promatrača, doniosam početkom rujna 1991 GLAV-NI STRATEŠKI PLAN za obranuHrvatske. Ujedinjene snage niprije početka djelovanja po tomPlanu ni kasnije nisu imale nitiga danas mogu izmišljati - nika-kav ideološko-politički, nego sa-mo patriotski kontekst.U Domovinskom ratu sudjelovali su, rame uz rame i sinovi domo-brana, i ustaša i partizana. Tajrat je dobiven jer se u Domovin-skome ratu Hrvat nije okrenuo protiv Hrvata.Milovan Đilas je, preko radio Be-ograda, nakon operacije Bljesak izjavio: 'Ludo je bilo i pomisliti da se Hrvate može pobijediti prijenego ih se podijeli!' To je ono što ovi mlađi naraštaj, rođeni spreporođenom hrvatskom drža-vom treba znati. A svaki onaj koji zaobilazi ili pre-šućuje istinu o Domovinskomratu ili je neznalica, ili lažov ilipripada agencijama koje nas sad- nakon posvemašnje pobjedehrvatske državne misli - nastojepodijeliti, zavaditi i tako oslabitinašu volju da ostanemo nezavis-ni i izvan domašaja ikojeg hege-monizma A u selu Pakovo nije bilo nikak-vog 'ustaškog amblema'. To je bila jedna ružna konjska potko-va, koja se ne može nazvati us-taškim znakom U, jer u njemu nema sadržaja - hrvatskog grbana bombi (kakva bomba je i znak francuske žandarmerije, izmeđuostalog).Bar hrvatska RTV ne bi smjelasudjelovati u ideološkom zaluñi-vanju metodama mitomanije iideološke totalitarne subverzije.

NEDOLIČNANEDOLIČNASLOVASLOVA

Lasa Šukilo

, ZagrebIznenadiše nas Crnogorci. BraćaCrnogorci. Poslije dugog premiš-ljanja odlučio se za svoj crno-gorski jezik. Sada i za svoju abe-cedu s 33 slova. Što će biti s nji-hovom azbukom, zasad se ne zna.Nu, nisu nas preduhitrili.Za potrebe

U

(

Y

)niverzijade uZagrebu, tamo sada već daleke1987. godine, odlučili smo uves-ti, uvesti i sačuvati, obogatitisoju latinicu, koja je izgleda po-stojala i prije Denisa Latina, s jednim novim slovom. Pored us-taškog slova

U

dobismo i parti-zansko slovo

Y

. Ništa loše, rećićete s pravom, samo da nijeonih prokletih ustaških crnih ka-pa i njihovih spomenika. Nepis-mena čeljad, ona koja još uvijek nisu naučila partizansko slovo

Y

,zna i dalje, nepotrebno i nepo-željno, kad treba i kad ne treba,koristiti isključivo ono ustaškoslovo

U

. Ne samo pisati, negoga i izgovarati. Srećom, postojeistančana udbaška uha koja toodmah i na vrijeme razaznaju.Zaboravljaju se takvi upitati,gdje je tu Tuñmanova pomirba?

A ZNA SE

jako dobro, da bionat treba počivati na pravoj par-tizanskoj tradiciji. Počevši od

U

stava, pa sve do svakodnevnog života u obitelji i društvu,posebno u politici. Ako već Thompsonova svirka neide bez crnih kapa, onda neka nanjima barem bude pravo slovo

Y

, dakako ono partizansko. Dos-ta je bilo fašizma i služenja stra-nim interesima! Uostalom, nismoli uvijek bili za

Y

stanak protivone „tzv. hrvatske državne tvore-vine, koja nije bila niti hrvatska,niti državotvorna“, kako je to upravo vrijeme rekao drug JakovBlažević oslanjajući se na trajnumisao Druga Tita. I poslije Tita,Tito.Tako kažu. Nu, znamo i mi svoje.Ukinut ćemo slovo

K

. Dosta jenama

K

omunizma. I

K
 arañor-ñeva, i
 K
 osovskog boja, i ... Toslovo treba u korijenu sasjeći. Ipak kao da ne će ići. Nismo li imi imali
 K
 rižare? Pa i ona muškastvar zove se
 K
 ..., a ne
 H
 ..., isto tako kao što je
 K
 irurg, a ne
 H
 irurg. Iako je uvijek lijepo inezamjenjivo to naše
 H
 .Neka, neka. Ukinut ćemo ondaslovo
 P
 . Samim tim nestat će ipartizana. A i jesu se nakotili. Svugdje su se uvukli. Nikad imdosta. Ništa se ne
 može započe-ti, ako nema toga prokletog slo-va
 P
 . Te
 P
 rivredna banka Zag-

Stranica 28

Broj 27 - 4. listopada 2008.

ZgodopisZgodopis

reb, te školski

P

raznici, te nogo-metno

P

rvenstvo, ... Užas! Me-ñutim, čini mi se, zapet ćemo iovdje. Mogli bismo na taj načinostati bez Dr. Ante

P

avelića, a ibez

P

ape. Ni

P

lave boje nebane bi bilo više. Čemu nam ondasav taj trud? Dobro. Ukinut ćemo slovo

C

.Jednim potezom ubit ćemo dvijemuhe. Ne će više biti

CCCC

, nirsbskog grba, ali ni demokrats-kog

C

entralizma. O, ho, ho! Na-šli smo pravo rješenje! Da, ali iopet nezgoda. Što će onda biti sLijepom našom,

s

C

roatijom?

VIVAT CROATIA

, moraostati. Do kraja svijeta. „Čekaj malo, imam nešto važnoda ti kažem.“ Bit će to neka

P

artizanska

P

rijevara, s

P

letka,

P

odvala. Zar su oni ikad bili iskreni? I poštteni? Žele nas sa-mo navući na tanak led. Ukinućemo slovo po slovo i tako osta-ti bez abecede, bez naše latini-ce. Kako ćemo onda pisati? Ćirili-com! U tom grmu leži zec.E ne ćete! Zdravodrugovi. Ima-mo mi za Vas

P

ravi potez. Uzetćemo bijele kape i poći na Thom-psonov koncert. Mogu biti i tro-roge. Sve po antifašističkom Us-tavu Republike Hrvatske. A nanjih ćemo onda napisati „

U

stajte, vi sužnji koje mori glad.“ Partizani će misliti da pro-nosimo Internacionalu, a mi će-mo znati da je zapravo riječ onama, ustašama. Ta, koga toviše, nego li nas, mori glad zaistinom, pravdom i poštenjem? Dečki i cure, pamet u glavu!

Partizani u Tuškancu!

NIKAKONIKAKONAMNAMNENESVIĆESVIĆE

Radovan Smokvina

, ŠvicarskaŠiri se hrvatska Zona sumraka.Dopisi (MUP-a i Središnjeg dr-žavnog ureda za upravu) kojeseam primio putem ureda VladeRH nažalost ne služe ničemu. Utočnost njihova sadržaja može seopravdano sumnjati.Zato otvoreno toj gospodi pos-tavljam samo dva kratka i jasnapitanja, a koje upravljaju tim idrugim državnim institucijama uRH.1. Prema priloženoj fotografijividljivo je, da je za zemljište naKukuljanovu vlasnik 1994. i1995. godine morao mjesečnoplaćati 18.200 DEM poreza Gra-du Bakru. Onda su ga ta ista go-spoda zbog neplaćanja jednos-tavno konfiscirala, i to uz pomoći potporu MUP-a, HFP-u i pravo-suña. Tih ratnih godina mjeseč-ne plaće iznosile su 200 DEM.Jesu li i drugi građani plaćali tak-ve poreze?

JE LI TO DRŽAVNI REKET iliNIJE?

2. Riječka industrijska zona Ku-kuljanovo, odnosno objekti s in-frastrukturuom, prodani su po su-stavu ja tebi a ti meni, dakle bez javnog natječaja (slično slučajuJakovcic u Istri). Veliki dio zem-ljista (350.000 m2) u toj indus-trijskoj zoni čak je i darovan na-vodno nekim Izraelcima. Spada lito u korupciju? Je li to legalnaprodaja ili je darovanje državneimovine samo podobnima (neuzimajući u obzir Anex G meñu-narodnog ugovora o sukcesijipotpisanog od RH).Jednima se daruje, a drugima se"prodaje", a trećima se konfisci-ra. Naravno, sve je to po čl. 14.Ustava koji kaže da smo svi predzakonom jednaki. Meñutim, oči-to, ima i jednakijih.

DA LI JE TO STANDARD U RHILI NIJE???

Dakle. Tražim samo odgovor nata dva pitanja. Zar zahtijevammnogo?

Radovan Smokvina

Stranica

29Broj 27 - 4. listopada 2008.

ZgodopisZgodopis

Lasa Šukilo

, ZagrebRazglasiše: „Nadan Vidošević će biti novi predsjednik RH“. Pomislih. Dobro je. Shvatili su ipartizani. Ne mora uvijek njihovčovjek biti na čelu države. Evonam konačno domabranskog si-na na predsjedničkoj stolici. To-lerancija i demokracija. Pomislih i ujedoh se za jezik. Čitam u „Novom listu“, a gdjedrugdje, gdje zbori Ćićo Senja-nović, stara komunjara, precrveni za jednog Ninu Pavića.

Hebrang kaže: „Mesić je predsjednik samo ljevičari- ma.“ Grafit kaže: „Lopovi i ustaše, Hrvatsku usraše!“ Šarinić: „Nisu Zagor- cu kuće pale s neba“. Vidoševića za pred- sjednika!

Tu smo, dakle. I dotle. Dolje ustaša, vječnipredsjednik Hrvatskegospodarske komore!

ĆIĆOĆIĆOIIVIDOŠEVIĆVIDOŠEVIĆ SASAZADNJEZADNJESKUPŠTINESKUPŠTINEHRVATSK
OGHRVATSKOG ULJUDBENOGULJUDBENOGPOKRETAPOKRETA

Lovorka Dragun Mirković

,dipl. oec., ZagrebZa riječ se javio i Ivo Matanović, predsjednik ZDRUGA UDRUGAHRVATSKIH
POLITIČKIH UZNIKAREPUBLIKE HRVATSKE I INO-ZEMSTVA. Poslušajmo što je toprigodom
rekao: „Lustracija je neophodna. Čimprije počme, tim bolje. Samone znam kako ju provesti, jerkomunisti
drže sve vodeće po-ložaje u Republici Hrvatskoj. Pomno treba izvesti sve dijelo-ve lustracijskog postupka,
odpočetka, pa do kraja. Trebapočeti od glave, ali to će ondaići sporo. Možda je stoga boljekrenuti od repa,
pa nastavitipolako prema vrhu...Početi od Luke Bebića, ili od IveSanadera, iako bi to bilo teško. Mora se
napraviti plan od kogaće se početi. Konkretni ljudi, konkretna imena, njihova ulogau ratu i poslije
njega. Lustraciju ne može obaviti samo jedan čovjek. Nije moguće. Morato biti masovna akcija. Ponav-
ljam, treba napraviti plan. Radise o ozbiljnoj stvari. Morali bis-mo koristiti iskustvo Poljske. Bit-no je od
koga će se krenuti. Nemože se ovo pitanje riješiti dr-žavnim udarima, nego demok-ratskim promjenama,
čak i Usta-va. Nužno je donijeti Ustavni za-kon kojim bi se to pitanje do tan-čine riješilo. Ne zaboravimo,
partijaši će topokušati izbjeći lustraciju, koli-ko god to budu mogli. Znam ih ja jako dobro. U Pravilima o
račun Časnoglustracijskog suda treba koris-titi izraz objeda. Isto tako, um- jesto riječi grañanin trebalo
biupotrebljavati riječi državljaninili stanovnik.

Ivo Matanović

Stranica
30

Broj 27 - 4. listopada 2008.
ČasniČasnilustracijskilustracijskisudsud

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET
Udruga za zaštitu prava građana
SKUPŠTINA
Pete poljanice 7
10000 ZAGREB

Zagreb, dne 13. rujna 2008.

Na temelju čl. 7. i 22. Statuta, Rezolucije 1096 o uklanjanju naslijeđa bivših komunističkih totalitarnih sustava, koju je Parlamentarna skupština Vijeća Europe usvojila 27. lipnja 1996. godine, Rezolucije 1481 o međunarodnoj osudi zločina totalitarnih komunističkih poredaka, koju je Parlamentarna skupština Vijeća Europe usvojila 25. siječnja 2006. godine, Deklaracije o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarističkoga komunističkog poretka u Hrvatskoj od 1945. do 1990., koju je Hrvatski sabor donio 30. lipnja 2006. godine, Skupština Hrvatskog uljudbenog pokreta, Udruge za zaštitu prava građana iz Zagreba, na sjednici održanoj dne 6. rujna 2008. godine donijela je sljedeću

ODLUKU O OSNIVANJU ČASNOG LUSTRACIJSKOG SUDA

Članak 1.

Osniva se Časni lustracijski sud kao ustroj Hrvatskog uljudbenog pokreta iz Zagreba za poticanje dragovoljne lustracije pripadnika, korisnika i sljedbenika komunističkog pokreta.

2

Članak 2.

Rad Časnog lustracijskog suda odnosi se na položajne, djelatne i imovinske zloporabe pripadnika, korisnika i sljedbenika komunističkog pokreta na području Republike Hrvatske, odnosno u svezi s pripadnicima hrvatskog naroda bilo gdje u svijetu, a tijekom razdoblja od 1. siječnja 1945. do 31. prosinca 2008. godine.

Članak 3.

Izbor osoba koje će se obuhvatiti radom Časnog lustracijskog suda određuje se posebnim postupkom koji je reguliran Pravilima o radu Časnog lustracijskog suda.

Članak 4.

U primjeni odredbi čl. 3. ove odluke neprihvatljiva je diskriminacija po spolu, dobnosti, narodnosti, rasi, podrijetlu, političkoj pripadnosti ili državljanstvu.

Članak 5.

Skupština Hrvatskog uljudbenog pokreta donosi Pravila o redu Časnog lustracijskog suda.

T. Dragun
dr. sc. Tomislav Dragun
Predsjednik

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET
Udruga za zaštitu prava građana
SKUPŠTINA
Pete poljanice 7
10000 ZAGREB

Zagreb, dne 13. rujna 2008.

Na temelju čl. 22. Statuta i čl. 5. Odluke o osnivanju Časnog lustracijskog suda Skupština Hrvatskog uljudbenog pokreta, Udruge za zaštitu prava građana iz Zagreba, na sjednici održanoj dne 6. rujna 2008. godine donijela je sljedeća

PRAVILA ZA RAD ČASNOG LUSTRACIJSKOG SUDA

Članak 1.

Časni lustracijski sud ustroj je Hrvatskog uljudbenog pokreta za poticanje dragovoljne lustracije pripadnika, korisnika i sljedbenika komunističkog pokreta.

Članak 2.

Časni lustracijski sud ima sljedeća radna tijela: Časni lustracijski sud - sudište, Lustracijsko poticateljstvo i Lustracijsko provjeriteljstvo.

Časni lustracijski sud - sudište ima predsjednika, dva zamjenika predsjednika i potreban broj lustracijskih sudaca.

Lustracijsko poticateljstvo ima lustracijskog poticatelja i potreban broj zamjenika lustracijskog poticatelja.

2

Lustracijsko provjeriteljstvo ima lustracijskog provjeritelja i potreban broj zamjenika lustracijskog provjeritelja.

Članak 3.

Lustracijski poticatelj, ili njegovi zamjenici, pokreće lustracijski postupak šaljući pisani lustracijski poticaj lustracijskom provjeritelju i osobi koja je predmet lustracije (dalje: lustrant).

Lustracijski provjeritelj, ili njegovi zamjenici, provjerava utemeljenost lustracijskog poticaja, te ga pismeno prihvaća ili odbacuje.

Lustracijski poticatelj nakon odluke lustracijskog provjeritelja upućuje Časnom lustracijskom sudu - sudištu lustracijsku objedu ili odustaje od lustracijskog poticaja.

Lustrant ima pravo na utok glede lustracijske objede. O utoku odlučuje lustracijski sudac.

Članak 4.

Lustracijski postupak vodi lustracijski sudac. Lustracijski postupak završava se lustracijskim pravorijekom ili odbačajem lustracijskog poticaja.

Lustracijski pravorijek može biti prijedlog, preporuka ili savjet. Prijedlog se upućuje hrvatskom narodu (referendum), te tijelima zakonodavne, izvršne ili sudske vlasti. Preporuka se upućuje udrugama, poslovnim subjektima i građanima. Savjet se upućuje lustrantu.

3

Lustrant ima pravo na utok protiv lustracijskog pravorijeka, koje se upućuje Predsjedništvu Časnog lustracijskog suda - sudišta, kojega čine predsjednik i njegovi zamjenici.

Predsjedništvo Časnog lustracijskog suda - sudišta, uz nazočnost najmanje dva člana, donosi zaključni lustracijski pravorijek. Nema li utoka lustracijski pravorijek smatra se zaključnim lustracijskim pravorijekom.

Članak 5.

Lustracijski poticaj i lustracijski pravorijek okvirnog su tipskog oblika.

Članak 6.

Članovi Časnog lustracijskog suda u svom radu ne smiju se služiti uvredama, psovka i prijetnjama.

Članak 7.

Predsjednik Časnog lustracijskog suda - sudišta i lustracijski poticatelj lustracijske pravorijeke, lustracijske poticaje i objede, te svoja izvješća o radu polažu u pismohranu Hrvatskog uljudbenog pokreta.

dr. sc. Tomislav Trogan
Predsjednik

Stranica

35Broj 27 - 4. listopada 2008.

OsvrtiOsvrti

ČasniČasnilustracijskilustracijskisudsud

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET
Udruga za zaštitu prava građana
SKUPŠTINA
Pete poljanice 7
10000 ZAGREB

Zagreb, dne 13. rujna 2008.

Na temelju čl. 22. Statuta i čl. 2. Pravila o radu Časnog lustracijskog suda, Skupština Hrvatskog uljudbenog pokreta, Udruge za zaštitu prava građana iz Zagreba, na sjednici održanoj dne 6. rujna 2008. godine donijela je sljedeću

ODLUKU

Članak 1.

Imenuju se članovi Časnog lustracijskog suda:

ČASNI LUSTRACIJSKI SUD - SUDIŠTE

Akademik Mirko Vidović - za predsjednika
Prof. Filip Čorlukić - za zamjenika predsjednika
Ivo Matanović - za zamjenika predsjednika
Diana Majhen - za lustracijskog suca
Dubravko Heinrich, dipl. ing. - za lustracijskog suca

LUSTRACIJSKO POTICATELJSTVO

dr. sc. Tomislav Dragun - za lustracijskog poticatelja

LUSTRACIJSKO PROVJERITELJSTVO

Branko Stojković - za lustracijskog provjeritelja

Broj 27 - 4. listopada 2008.

ČasniČasnilustracijskilustracijskisudsud

Akademik Mirko Vidović

predsjednik Časnog lustracijskog suda

2

Članak 2.

Mandat članova Časnog lustracijskog suda traje pet godina.

Članak 3.

Imenovani članovi Časnog lustracijskog suda moraju dati pismenu suglasnost na imenovanje.

T. Dugan
dr. sc. Tomislav Dugan
predsjednik

37Broj 27 - 4. listopada 2008.

Lasa Šukilo

, Zagreb

USTAŠAUSTAŠABROJBROJDVADVA— JEJELILITOTOIVICAIVICA TODORIĆTODORIĆ??

Ako je točno ono što SlavenkaDrakulić kaže, onda je Ivica To-dorić, vlasnik koncerna AGRO-KOR., ustaša br. 2. Jer on je prisamom vrhu skupine hrvatskihfinancijskih vladara. Onih kojizaista drmaju Hrvatskom. „Lider“ navodi:

Jugo-pljačka 6 milijuna njemačkih maraka

Ovako govori

www.moljac.hr/biografije/todoric.htm:

„Ivica Todorić rodio se 1951. go-dine u Zagrebu, a djetinstvo je proveo na farmi u Božjakovinigdje ga je posjećivao i mladiBranko Mikša. Kao pučkoškolacnije se isticao, a u Zagreb dolazitek nakon upisa u srednju eko-nomsku školu nakon završetkakoje odlazi na Ekonomski fakul-tet. Otac Ante tada je bio direk-tor tvrtke Agrokombinat i uvaženi poslovni čovjek. Godine 1971. Ante Todorić optužen je za pljač-ku šest milijuna njemačkih mara-ka koje je dao Matici hrvatskojza kupovinu oružja. Zbog toga je zatvoru u Staroj Gradiški pro-boravio četiri i pol godine.Ivica Todorić rodio se 1951. go-dine u Zagrebu, a djetinstvo je proveo na farmi u Božjakovinigdje ga je posjećivao i mladiBranko Mikša. Kao pučkoškolacnije se isticao, a u Zagreb dolazitek nakon upisa u srednju eko-nomsku školu nakon završetkakoje odlazi na Ekonomski fakul-tet. Otac Ante tada je bio direk-tor tvrtke Agrokombinat i uvaženi poslovni čovjek. Godine 1971. Ante Todorić optužen je za pljač-ku šest milijuna njemačkih mara-ka koje je dao Matici hrvatskojza kupovinu oružja. Zbog toga je zatvoru u Staroj Gradiški pro-boravio četiri i pol godine.

Pšenica iz Vojvodine

Godine 1989. Ivica Todorić regis-trira dioničko društvo Agrokor iveć iste godine kupuje 77 % za-darske Sojare. Ove nove poslov-ne poteze obitelji Todorić krediti-ra Zagrebačka banka. Tri godinekasnije u javnosti izbija skandal -Zagrebačka banka je isplatilašest milijuna njemačkih maraka Agrokoru kako bi od poljoprivre-dnih kombinata u Osijeku i Kut- jevu ova tvrtka otkupila kukuruza pšenicu za potrebe državnihrezervi. Međutim Todorić je na-vodno žitarice izvezao, devizeprodao Ini, a državne je rezervenaknadno djelomično napuniopšenicom kupljenom u Vojvodini.Narodna banka Hrvatske zbogcijelog slučaja podnosi kaznenuprijavu protiv Zagrebačke bankeu kojoj piše kako je Todorić kupi-o samo 30 % pšenice od količnena koju se obavezao podižućikredit. No, Todorića istrage nisuomele pa te iste 1992. godinekupuje tvrke Jamnica i Agropre-rada, te osniva Lovno gospodar-stvo Moslavina.Iste te godine daleko od javnostiFinancijska policija piše izvještaju kojem se tvrdi da je Agrokorpotkraj 1991. godine nenamjen-ski trošio potrošačke kredite Za-grebačke banke, da je Zagrebač-ka banka Agrokoru doznačavalanovac prije nego što je to Kredit-ni odbor odobrio. Te da je iz sta-re devizne štednje (koju je drža-va banki priznala kao javni dug)kupio najmanje tri poduzeća.Banka je Todoriću odobrila krat-koročni kredit od 80 milijuna nje-mačkih maraka za otkup i zalihekukuruza iz primarne emisije Na-rodne banke Hrvatske. Financij-ska je policija otkrila da48,900.000 njemačkih marakaod ukupne svote Todorić nijepotrošio na kupnju kukuruza ne-go za nešto za što mu bankaipak ne bi mogla odobriti kredit.Sam Todorić je priznao da je diokredita nenamjenski potrošen ida je, dakle, napravio prekršaj zakoji nije odgovarao. Nadležne suslužbe njegovo obrazloženje pri-

ZdravodrugoviZdravodrugovi

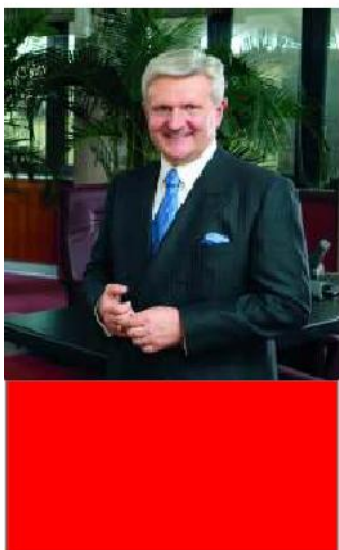
SLAVENKASLAVENKADRAKULIĆDRAKULIĆ::USTAŠEUSTAŠEDRMAJUDRMAJU HRVATSK OMHRVATSKOM! (! (33))

KoncernKoncernAGROKOR AGROKOR

Ivica Ivica Todorić Todorić

--PrihodPrihod::2121 , 0303milijardamilijardakunakuna --BrojBrojčlanicačlanica::4141 --

NajvećaNajvećatvrtkatvrtka::KonzumKonzum((5151%))%)

Stranica 38

Broj 27 - 4. listopada 2008.

hvatile i cijela stvar je zaboravljena.“

Udruga s Ninoslavom Pavićem zvanim „Polet“

Onda se udružio s Ninoslavom Pavićem, urednikom „Poleta“, gdje ga je postavio Josip Broz Tito nakon Hrvatskog proljeća (Ivica Đikić, www.vreme.com): „Posljednje mezimče iz Todorice-va vlasničkog legla zove se Ti-sak. To je firma koja u Hrvatskoj raspolaže s oko 1200 prodajnih mjesta, uglavnom trafika, i ostvaruje godišnji promet od petstotinjak milijuna eura. Agrokor je ušao u Tiskovu vlasničku strukturu kad je Europapress Holding (EPH), najjači novinski izdavač u ovoj zemlji što je u vlasništvu Ninoslava Pavića i njemačkog koncerna WAZ, zbog preuzimanja splitske "Slobodne Dalmacije" morao prodati udio u najvećem ovdašnjem distribucijskom lancu: Todorić i Pavić godinama su se držali na distanci, s povremenim izletima u blago neprijateljstvo, ali ih je sklapanje spomenutog kupoprodajnog posla učinilo jednim od najskladnijih poslovnih tandemâ u Hrvatskoj. Sad ulažu u zajedničke poslove, koordiniraju akcije, osvajaju nove i nove izvore novca, a njihovo jedinjenje političko-poslovni utjecaj narastao je do impresivnih dimenzija i pritom ne pokazuje simptome stagniranja. Todoriću je Pavić potreban zbog utjecajane javnosti i zbog uklanjanja eventualnih medijsko-konkurentskih prepreka u nezaustavljivom pohodu prema ovladavanju čitavom zemljom. Osim rečenih osvajачkih pothvata, Paviću Todorić treba i poradi zadržavanja dominacije u novinskom i oglasnom biznisu (Tisak, recimo, lakom može zagorčati život svakom izdavaču, ali i duhanskom proizvođaču i telekomunikacijskim kompanijama koje na kioscima liferuju prepaid-bonove) i treba mu zbog podrške u realizaciji otvorene ambicije da polje osnovnog poduzetničkog interesa proširivši ozbiljnim bavljenjem nekretnostima i turizmom. “Priznajem, Prevarila sam se. Jes-te, Ivica Todorić preko AGROKO-Ra drama Hrvatskom, ali nije ustaša. Mnogo će još Savom proteći vode dok na čelo AGROKORane dođe pravi ustaša. Možda seto nikada i ne dogodi. Naime, partizani vole loviti. I čuvaju je kao oči u glavi.

Zdravodrugovi Zdravodrugovi
Zlatko Tomićić

Gizdav Gizdav si si , , gizdav gizdav budi budi Što Što ću ću istom istom zdrav zdrav mi mi budi budi ..
Ovu Ovu pismu pismu Mehmed Mehmed zgudi zgudi Daj Daj mi mi da da se se obveselim obveselim ..

(Mehmed, 16. stoljeće: „Chirvat Türkisi“)

Otac Otac jedan jedan , , jedna jedna mati mati Prvo Prvo bi bi nam nam , , valja valja znati znati .. J
er Jer ćemo ćemo se se papski papski klati klati ? ? Hodite Hodite nam nam vi vi na na viru viru ..

(Muhamed Hevaji Uskjufi. poč. 17. stoljeća: „Ja, Kauri, vami velju“)

O O vi vi Vlasi Vlasi mletački mletački ! ! Otić Otić će će vam vam Kandija Kandija .. Budite Budite suž
anj sužanj turski turski .. kad kad vam vam ode ode Kandija Kandija Nemojte Nemojte se se kladiti
kladiti .. A A Hrvate Hrvate paliti paliti , , za za to to ćete ćete platiti platiti Kad Kad vam vam ode o
de Kandija Kandija

(Hasan Kaimija, 17. stoljeće: „O osvojenju Kandije“)

MOLITVAMOLITVAALLAHUALLAHUZAADOMOVINUDOMOVINUMOMOJUMOJU HRVATSKU
HRVATSKU((11))

Stranica 39

Broj 27 - 4. listopada 2008.

OsvrtiOsvrti

đivo Bašić

, Dubrovnik Naravno da nisam za to da spo-menik Marinu Držiću ostane (naotvorenom) u staroj
gradskoj jezgri, sad kad je donešen namjesto ispred Kneževa dvora iKazališta "Marin Držić". To jestjesto
gdje su se parkirali služ-beni automobili gradske uprave,a sada traže svoj "životni pros-tor" na drugim
(starim) mjesti-ma. Tako se (eventualno izupanijski) znaju naći do stu-pića ispred palače Ranjina(bližu
Gundulićeve poljane),pa stvoriti (ne)priličan čepkada turistički vodiči (nepro)vode grupe
posjetitelja.Smatram da će se ozbiljnomorati razmisliti o kompromi-snom rješenju: nakon zavr-šetka ove
Držićeve 2008. go-dine (iako joj on pripada, ane ona njemu), (originalni)spomenik treba staviti u pred-
vorje Kazališta "Marin Držić".Mislim da bi to bila mudraodluka, a ovako stvaramopresedan u najnovijoj
povijesti,te ulaznicu za dosta spomenika -kipova znamenitih Dubrovčana usamoj staroj gradskoj jezgri -
naotvorenom. Znači, u pravilu, uvi- jek ih smještati u zatvorene pro-store stare gradske jezgre(možda i
Boškovićev u njemuposvećenom muzeju, i dr.).Jed(i)na iznimka (najnovijeg do-ba) potvrđivala bi ovo
pravilo:spomenik Papi Ivanu Pavlu II.treba biti na otvorenom (dijeluTrga mira), jer je bio otvoren zasve
ljude svih vjera svijeta, te iza ove naše nedavnim ratom po-goñene prostore koje je pohodio.Dubrovnik je
hrvatski i europskiJeruzalem. Pogledajte samo uokviru stare gradske jezgre suži-vot i supostojanje
vjerskih hra-mova katolika, Židova, muslima-na i pravoslavaca. To je primjerza Europu i deklaracijski
toleran-tnu EU, ali takoñer i za Bliski Is-tok i Prednju Aziju gdje je sukobvjera zapravo huškački
potaknutZapadom i Istokom i oduvijek jeto bio isprovocirani sukob(trgovine) oružja. U biti vjera
jezapravo dosezanje "NebeskogJeruzalema", a za njega vam de-finitivno ne treba vatreno oružje.Bé la
Hamvas kaže da su svepredaje drevnih naroda poznava-le Nebeski (Božji) grad. To je bioCoricancha (
Peru ; "slika i prilikaod čistog zlata u tajnom dvorištuglavnoga hrama"), Brahma-pura(Indija; grad
Brahme), Ta T'sien(Kina), Shmun (Egipat) i Ogdoad(Aleksandrija; predajom palestin-ski Nebeski
Jeruzalem). "Premaiskonskoj predaji, grad ima dvijevelike analogije: jedna je nebeskiograd, druga ljudsko
tijelo", a ob- je su "slika i prilika svemira, mik-rokozmos". "Grad se gradi u čov- jeku i s čovjekom"
smisao je hin-duističke, judejske i aleksandrij-ske predaje Nebeskog grada.Iranska predaja kaže da
je"čovjek slika duhovnoga grada,ali čovjek ga sam gradi dobrimmislama, dobrim riječima,
dobrimčinima". Pored ostalih znače-nja, četvera vrata Nebeskoggrada odgovaraju razdobljimazlatnog,
srebrnog, brončanog iželjeznog doba, te godišnjimdobima. U poznije doba grad-nje rimskih gradova još
uvijek je živjela ta predaja "iako nisu jasno znali zašto vrata zovuporta aurea [zlatna vrata] iliporta
argentea [srebrna vra-ta]". Svaki grad mora imatiživu vodu (ili izvor) ili "umjetno jezero mora
simbolizirati vo-du".J. T. Milik je 1957. razjasnio da je ukop mrtvacu u Kumranuvršen tako da je glava
mrtvacu"uvijek bila na jugu time što suesenci smatrali da je Raj na kraj-njem sjeveru, kao što je to zabi-
lježeno u Henokovoj knjizi kojusu oni revnosno čitali: "Očekujućidan uskrsnuća, mrtvaci leže gla-vom
prema jugu... da bi, kad seprobude, licem bili okrenuti k sjeveru i smjesta mogli poći rav-no u Raj, na

Sveto Brdo, u Ne-beski Jeruzalem".Mircea Eliade kaže da je Vrh koz-mičke planine predmnijevao usemitskim tradicijama "sredi-

JOŠJOŠOOPOSTAVLJANJUPOSTAVLJANJUSPOMENIKASPOMENIKA MARINUMARINUDRŽI
ĆUDRŽIĆUUUSTAROJSTAROJGRADSKOJGRADSKOJ JEZGRIJEZGRIDUBROVNIKADUBROV
NIKA

Stranica
40

Broj 27 - 4. listopada 2008.

OsvrtiOsvrti

šte" (pupak svijeta), pa otud pla-ninska sveta mjesta: Sinaj(Židovi), Garzim i Ebal(Samarijci), Meka između dvijeplanine (Muslimani). Na gori vi-šoj od ostalih zemaljskih gorasmješten je, po sirijskoj tradiciji,raj ("pupak Zemlje"). Sve tradici- je nam sugeriraju da je Kristovamuka u smislu čovjekova iskup-ljenja put povratka u "središte".Budući da je bila vrh kozmičkogore, Golgota je "magijski obuh-vaćala" cijeli planet, a Kristovamuka odvijala se na cijeloj Zem-lji. Po sirijskoj tradiciji Adam je(nakon potopa) pokopan "na ula-zu u Zemlju", tj. na početku bo-ravišta mrtvih. Čak je i islam pri-hvatio židovsko vjerovanje da seu Jeruzalemu nalazi Adamovagrobnica, a još i danas postojibunar u Meki kroz kojeg se mrt-vima prinose žrtve.Meka kao "središte zemlje" bila je "jedina spojnica između Nebai ovoga svijeta". Drvo Života ras-te na središtu svijeta gdje prolazi"Os Kozmosa", a početak "kozmičkih ritmova i života" po-čimlje sa "središtem", pa ne čudida je Jeruzalem "obilovao vo-dom". "Vode su plodonosne jedi-no ako je njihov ritam odreñensredištem". "Pupkom svijeta"često je u Indiji nazivano"mjesto žrtvovanja" jer "žrtva" jezahvala za održavanje Svemira,ritmova, života i sklada."Utrobom kozmičkog poretka"kao "mjesto žrtvovanja" nazivan je žrtvenik, pa su se od vedskogdoba žrtveni oltari u Indiji poistovjećivali s "pupkom". Klement Aleksandrijski kaže: "Žrtvenik nakojemu gori tamjan simbolom jeZemlje koja leži u središtu Koz-mosa". Adama pod šator namjestu "Alahova doma" ili"pupka svijeta" smješta jednavrlo rasprostranjena semitskatradicija. U "pupku svijeta" bora-vi i indijski bog vatre Agni. Naobnovi čovjeka unutar vlastitogsredišta utemeljena je indijskamistika. Victoria Clark u knjizi Allies for Armageddon smatra da su krš-ćanski cionisti, zapadni religioznifundamentalisti, (a to su milijuni Amerikanaca koji vjeruju da ihBog treba za ponuditi bezuvjetnumoralnu, financijsku, političku ivojnu potporu Izraelu), voñeniprozaičnim zapisima Biblije i uv- jereni da će Jeruzalem ["Svetigrad", hebr. "Sveti mir"; starijeime Salom; arap. Al-Quds -"Sveti"; asirski Ursalim - "gradmira", po biblijskoj tradiciji Ša-lem, u Knjizi ljetopisa Jebus - postanovnicima; idealan Jeruzalempo prorocima - grad kralja

Svije-ta; u religioznoj književnosti gradsnova, grad nade; Nebeski Jeru-zalem iz Otkrivenja] biti epicentar prijetee (neizbježne) patnje(velike kušnje), sedmogodišnjegrazdoblja trpljenja koje će kulmi-nirati Kristovim drugim dolaskom bitkom kod Armagedona. Zaneke (od njih) Rat strave je mits-ka borba između dobra i zla, aSirija i Iran predstavljaju sile ta-me koje je potrebno "napasti/uništiti (nuklearnim oružjem)" dapadnu u zaborav.Ne morate se složiti s ovim miš-ljenjima, ali ljudi itako nisu pliceda se slažu ili da ih dugo (s)lažemo.Neupitna je veličina Marina Drži-ća, ali ne smijemo zaboraviti iveličinu (skučenosti) starog Gra-da i odredbi koje su ga učinilevelikim za vjekove i dolazeća po-koljenja.Eto, nedavno je na Kašama de-monstrativno i prigodničarskiprivremeno podignut spomenik poznatom dubrovačkom orišina-lu Tomu Šeparoviću. Još su mi usjećanju njegove, gotovo brau-delovske riječi, kada je "govorila"i orila se "ulica" (jer ga nisamvidio, ali prepoznah glas): "đeima bogataša, ima i gubitaša".Dodat' ću: "đe ima mozga (zaizrabljivanje), ima i pameti". Jošuvijek, za divno čudo. SUDBONOSNASUDBONOSNAENERGETSKAENERGETSKADVOJBADVOJBA

dr.sc. Ivo Derado

- Splićanin,fizičar, München Vodeće industrijske nacije stojedanas pred dvojmom: Povećatiinvesticije za gradnju novih nuk-learnih reaktora na račun zapos-tavljanja razvoja obnovljivih izvo-ra energije, ili prekinuti daljnjuizgradnju nuklearki a povećatiinvesticije u obnovljive energije. Voña pronuklearnog scenarija jeFrancuska, a scenarija obnovlji-vih energija je Njemačka.Kroz zadnjih tridesetak godina jekod političara oscilirala dominaci- ja jednog ili drugog scenarija,ovisno o momentalnim tehničkim psihološkim problemima veza-nim uz nuklearke kao i od duljinesvjesne memorije većih atomskihnesreća poput Harrisburga(USA), Lucensa (Swiss),Windscale odnosno Sellafielda(GB), Saint-Laurenta (Francuska)i Černobila (Rusija) i veliki brojmanjih ili većih tehničkih smet-nja.

Stranica 41

Broj 27 - 4. listopada 2008.

OsvrtiOsvrti

Većina aktivnih grañana je protivnuklearne energije, ali to nijeslučaj za industrijske bosove.Razlog je jednostavan: ako drža-va (poreznici), investira u grad-nju jedne nuklearke, onda danassamo pogon privatnoj industrijidonosi u prosjeku dnevno pomilijun eura čiste zarade. Kodtolikog novca lako dolazi do ko-rupcije i političke malverzacije naštetu objektivnosti u raspravi ine obaziranja na želje i dobrobitgrañana.U Toyatu (Japan) se na nedav-nom sumitu šefova vlada vode-ćih industrijskih zemalja (G7 +Rusija) predlagala izgradnja pre-ko tisuću novih nuklearki kaorješenje zatopljenju zbog stakle-ničkih plinova. Po toj financijski itehnički utopijskoj sugestiji bi senavodno moglo do 2050. prepo-loviti produkciju CO

2

-a. Pritom sezaboravlja da sve današnje nuk-learke produciraju približno 16%svjetske električne energije, alisamo 2,1% globalne primarneenergije. Iz toga se vidi kako sepretjeruje njihova važnost zasmanjenje ugljičnog dioksida.Sumit je u medijima prouzročionovu euforiju za pro-nuklearniscenarij sa sloganom „renesansaatomskih reaktora“. U stvari seradi samo o renesansi propagan-de za nuklearke, jer nijedna odG7 zemalja trenutno ne gradi ni jednu. Cilj lobiranja atomske in-dustrije je dobivanje državnihsubvencija (kako je to bilo dosada) za gradnju i osiguranjenuklearki, jer je i jedno i drugopreviše riskantno da bi zanimaloprivatne investitore. To je jedanod razloga da od 30 zemalja kojeimaju nuklearke samo 12 gradenove, i to pretežno u istočnojEuropi i Aziji.U SAD-u, naprotiv već tri deset-ljeća se ne planiraju nove nukle-arke, i to uglavnom zbog togašto država ne preuzima financij-ski rizik, a privatnom kapitalu seto ne isplati. Na primjer, kod ne-sreće Three Mile Island reaktora1976. godine se dogodilo da je unekoliko minuta propala investi-cija u milijardama dolara s doda-tnom milijardom za čišćenje odradioaktivnog materijala, a da ine govorimo o padu vrijednostinekretnina u tom području. Nemora svaka nuklearna nesrećabiti u kategoriji Černobila da biupropastila državni proračun iturizam male zemlje poput Hr-vatske.Srećom, nedavno je došlo u svi- jetu do revolucionarne spoznajei konsenzusa (koji se, nažalost,skoro ne odražava u hrvatskimmedijima) da je dugoročno nuk-learn scenarij slijepa ulica i dasu obnovljive energije jedina al-ternativa. Posve je neupitno dasu, dugoročno, obnovljive ener-gije jedino samoodrživo rješenesa stanovišta resursa, ekologije,cijene, izbjegavanje ratova i te-rorizma. Ostaje samo tehničkopitanje koliko vremena značidugoročno.Često je riječ o energetskejoj kata-strofi poslije 2050.

godine, kadrelativno jeftina nafta i plin budu iscrpljeni. U stvari, katastrofudoživljavamo već danas s novimcijenama svih vrsta energija. Najvažniji dio rješenja za tu ne-posrednu katastrofu je štednjaenergije i njena efikasnija upot-reba. Za to nam treba bitnapromjena tehničke tradicije i do-sadašnjeg načina života! Pogledajmo malo detaljnije pro i kontra argumente za nuklearniscenarij. Argumenti za nuklearne elektra-ne je da produciraju puno manjeCO

2

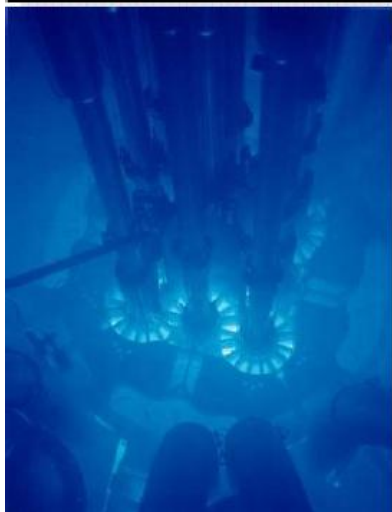
plina od fosilnih, i da cijena fosilnih resursa brzo raste zbogograničenih rezervi, dok potrebe,osobito u zemljama u razvoju,rastu još brže. No, to je samodjelomično istinito jer se prešu-ćuje kompleksni ciklus za dobiva-nja goriva za nuklearke. Evo što se prešu-ćuje: Nuklearka od 1000 MW

e

(milijunkilovata električne snage) treba godišnje 200 tona prirodnog ura-na. Da se to dobije treba u pro-sjeku 100 tisuća tona uranoverudače. Cijena jednog kilogramaprirodnog urana 2003. godine bila 60 dolara, a početkom 2008. već 510. Danas rudnici zadovo-ljavaju oko 60% potrebe svjets-ke potražnje urana, pa se za sa-da taj manjak nadopunjuje s90% obogaćenim uranom iz zali-ha za atomsko oružje SAD-a i Rusije! Da se dobije prirodniuran treba puno električne ener-gije, koja se dobiva iz elektranana ugljen. Time u stvari svakanuklearka danas producira oko 20 % CO

2

, što ga producira kombinirka na plin i paru. Za us-poredbu kombinirke su u gradnjina jeftinije elektrane i imaju 60% efikasnosti što je već jako do-bro. Efikasnost se penje čak na 90 % korištenjem topline za gri-janje. Efikasnost nuklearnog rea-ktora je međutim ~33 %, što

Stranica

42

Broj 27 - 4. listopada 2008.

Osvrti Osvrti

znači da 67 % energije treba od-straniti hlađenjem. Tu je toplinuteško koristiti jer se, zbog radija-cije i sigurnosti nuklearke ne gra-de u blizini potrošača topline, tj. blizu gradova. Kako prirodni uran ima samo 0,7% korisnog izotopa 235, treba ga obogatiti do 2-3 % s izotopom 235, što se radi u velikim specijaliziranim postrojenjima pomoću difuzije ili centrifugalno. Tako obogaćen se stavlja u nekihometara duge cijevi koje onda slu-že kao jezgra nuklearnog reaktora. Taj kompletni kompleksni pro-ces obogaćenja i pakovanja košta otprilike isto toliko koliko i dobi-vanje prirodnog urana iz rudače. Cijena proizvodnje kilovatsata je ista u Njemačkoj i u Francuskoj, ma da Njemačka dobiva samo 25% električne energije od nuklear-ki, dok Francuska, koja se je dav-no opredijelila za nuklearni scena-rij, dobiva gotovo 80 %, a izvozi 40 % svoje proizvodnje. Neovisno o cijeni iz nuklearke, cijenu odre-đuje burza i prema cijeni burze sekupuje ili prodaje električna ener-gija u zapadnoj Europi. Cijena obnovljive energije će se polako stabilizirati (jer je ne iscrpna) dok će cijena nuklearne energije stal-no rasti (kilogram urana skočio

je od 60 na 510 dolara u zadnjih 5 godina). Rezerve Urana s današnjim načinom korištenja su manje od rezervi plina! Općenito govoriti o rezervi neće nestati, a cijena će biti nedostiživa. Obnovljivi resursi su besplatni! Odatleslijedi da nuklearni scenarij nemože dugo biti stabilan. Francuske će se stare nuklearke amortizirati, ali kada će se isplatiti nove (poput eventualne hrvatske nuklearke) ako se uzme u obzir da od projektiranja do funkcioniranja nove elektrane može proći i petnaest godina? Dosad smo diskutirali cijenu proizvodnje nuklearne energije, ali je otpad veliki problem. Do danas nepostoji na čitavom svijetu ni jedan deponij za jako radioaktivan otpad, pa nuklearna industrija uzostalo ostavlja ceh našim unucima. Treba znati da svaka nuklearna elektrana danas u prosjeku godišnje proizvede oko 30 tona radioaktivnog materijala, uključujući 200 kg visoko otrovnog plutonija, s poluživotom od 24.000 godina. Lako je ilustrirati značaj tog velikog broja: da su Neandertalci imali nuklearnu elektranu, danas bismo još bili potencijalno izloženi četvrtini njihovog plutonija u privremenim deponijima. Element plutonij je materijal za bombe. Ne postoji u prirodi, nego je umjetno proizveden kao otpad nuklearnih elektrana. Poznato je koliko problema imamo s deponijima zaobične otpadke. Nitko ga ne će usvojiti u blizini. Za radioaktivni deponij je problem tisuću puta veći! Samo jednu minutu nezaštićenog zadržavanja blizu male količine plutonija znači sigurnu smrt. To je najefikasniji materijal za teroriste. Zato proliferacija nuklearke može postati konac civilizacije! Treba biti oprezan i sa stručnim ocjenama. Tako je Heisenberg, nobelovac, veliki fizičar koji je prvo pokušao u Europi graditi atomski reaktor, tvrdio 1955. godine, da je radioaktivni otpad dovoljno zakopati tri metra u zemlju. Nedavno je u Tricastinu (Francuska), gdje tri nuklearke proizvode 75% električne energije za obradu uranovih resursa, isteklo 30 kubičnih metara tekućine suranovim sastojcima. Turistima je zabranjeno kupanje i ribarenje u rijeci, a seljaci ne smiju upotrebljavati vodu. Kako je s podzemnim vodama i kakvu će reperkusiju imati izljev zagađene Rhone u more za kupce još je nepoznato. Ponovno 24. 7. 2008. nuklearna nesreća u Francuskoj. To je četvrta nesreća unutar dvije sedmice ušampion zemlji za nuklearke. Ironicno je ili neupućeno zvati nuklearnu energiju čistom samo zbog toga što jedan dio procesa proizvodnje te energije izbacuje u atmosferu manje ugljičnog dioksida od staromodnih elektrana na ugljen! Poslovi s radioaktivnim materijalom zahtijevaju visoku tehniku, gornje izjave pokazuju opasno smanjenje tehničke kulture kod nas! Mnogi ekonomisti smatraju da jedino energetska rješenja do polovice 21. stoljeća su obnovljive energije: sunce, vjetar, voda, geotermik, biomasa i ugljen s tzv. „Clean Coal Tehnologijom, zero emission of CO₂“ (filtriranje ugljičnog dioksida). Interesantno je napomenuti da Kuwait gradi elektrane na ugljen s jeftinim australskim ugljenom, da bi prodavao skuplju naftu.

2

KAKAV KAKAV JE SCENARIJ SCENARIJA ZA HRVATSKU HRVATSKU?? Danas je u Hrvatskoj najveći izvor električne energije štednja i efikasna proizvodnja i raspodjela električne energije. Elektrane na ugljen moraju imati efikasnost 45 do 50% s dekarbonizacijom. Plinske elektrane moraju biti kombinirane koje se mogu vrlo brzo izgraditi. Inteligentna je tendencija decentralizacija proizvodnje električne energije, napr. Vjetro turbine i južne krovove pokriti s fotovoltaičkim panelima, gorive ćelije koje lokalno vrlo efektivno stvaraju struju i toplinu, mini hidrocentrale i slično. Kako je već dugo slučaj u Njemačkoj, počeli su se organizirati i kod nas poduzeća s namjerom da iznajme južne krovove da bi o svom trošku ugradili fotovoltaičke panele i prema novom zakonu o obnovljivim energijama u potpunosti zarađivali na investiranom

Stranica 43

Broj 27 - 4. listopada 2008.

Osvrti Osvrti

kapitalu prodajom subvencioniranih kilovatsata! Standardni centralizam, favoriziran u prošlom stoljeću polako se reducira. Zato treba nova moderna električna mreža za transport električne energije koja bi bila u rukama poduzeća neovisnog od poduzeća za proizvodnju, kako to zahtijeva i Europska komisija. To favorizira ubacivanje u globalnu mrežu električnu energiju proizvedenu obnovljivim izvorima energije, eventualno kupovanje na burzi električne energije i time spriječi monopol HEP-a. To nisu male investicije, ali su investicije u budućnost bez financijskog rizika kako je to slučaj kod nuklearke. Naš put morao bi biti bez nuklearke, jer one nisu kompatibilne s obnovljivim energijama. Naime obnovljive ovise o meteorološkim uvjetima, a nuklearke se ne mogu prema potrebi bez velikih financijski

troško-va isključiti ili uključiti što je vrlo jednostavno s fosilnim elektrana-ma. I nuklearke su kapital inten-zivne, ali bez novih radnih mjestaza razliku od obnovljivih. Novacse može samo jednom potrošiti. Hrvatska ne može financijski slije-diti oba puta: nuklearni i obnovlji-vi. Cijena novih nuklearki je ustvari nepoznata, tvrdnja 3-4 mili- jarde eura je optimistička. JediniEPR (European Pressurized waterReaktor) treće generacije reaktoru gradnji u zapadnoj Europi(Olkiluto, Finska) već danas još ugradnji od predložene cijene do-datno košta 1.5 milijardi eura.1975. godine tzv. „Rapid Brider“reaktor, tada euforično smatrankao jedini ekonomski tip reaktora,skočio je od predložene cijene700 milijuna maraka na 7 milijardii 1991. zbog političkih razmiricana koncu napušten bez da je proi-zveo i jedan kilovatsat energije. Takvo nešto može si priuštiti bo-gata Njemačka, ali ne i Hrvatska!Smatram da su saborski moratorijza nuklearke i novi zakon za ob-novljive energije, sličan njemač-kom, ispravne odluke. Zato ih tre-ba čvrsto zadržati! Ako se Nje-mačka nada, sa svojom velikomindustrijom, bez nuklearki riješitisvoje energetske potrebe i ispuni-ti Kyoto protokol, mada ima skorodvostruko manje insolacije negoHrvatska, a fortiori može to i Hr-vatska! Mi još k tome imamo pro-stora da se inteligentno odlučimoza industriju koja ne troši punoelektrične energije.Na koncu konca treba naglasiti dama koliko bile sigurne nuklearke,pa i one s tzv. pasivnom sigurnoš-ću tipa IV. generacije, ipak u ko-načnosti sigurnost ovisi o čovjeku,bilo tehničaru u pogonu ili teroris-tu fanatiku. Naša tehnička kultura je manja od ruske tehničke kultu-re, a mirni rutinski rad je neprija-telj sigurnosti! Slučaj Černobilskenesreće s radioaktivnim zagañe-njem prostora polovice Hrvatskeostavio bi nas bez lijepe, ali s ra-dioaktivnom domovinom. Hrvats-ka je mala i mi nemamo gdje ise-liti! Zato bez obzira na ekstremnomalu vjerojatnost dogañaja ne bise smjelo riskirati, jer je to za nasapsolutni rizik i ne može se uspo-rediti s relativno lokalnim rizicimaili riziku u prostorno velikim zem-ljama!Što god radimo u životu vezano jeuz rizik, ali prihvaćanje rizika jeuvijek osobno, a ne znanstvenopitanje. Zato u demokratskomdruštvu može samo plebiscit odlu-čiti koji ćemo put odabrati. Tovrijedi za sve demokratske zem-lje, pa se može dogoditi, osobitoposlije jedne supernesreće, da ubogatim industrijskim zemljamareaktori budu napušteni, a atom-ska tehnologija obsolitna. To biimalo reperkusije za daljnji pogonnuklearke i u Hrvatskoj!Zamislite turističku Hrvatsku, uglobalnoj konkurenciji, u kojojdominira obnovljiva energija iprodukcija biološke hrane. Ne ru-šimo tu fantastičnu viziju s nedo-voljno promišljenom gradnjomatomskih reaktora.Ne odlučujmo brzopleto, konačnaodluka je sudbonosna, jer Hr-vatska neće ostati ista s novimreaktorom ili bez njega!

Daljnja budućnost može biti samo „obnovljiva“. Zato za- počnimo čim prije taj put!

Stranica

44

Broj 27 - 4. listopada 2008.

OsvrtiOsvrti

LAŽ O POBJEDI

Zapamtite, svi vi pošteni ljudi, davas Stipe Mesić i njegova izdajnič-ka družina poziva na zahvalnost u ime „Domovinskog rata“. To je zahvalnost bogatašima i pljačkaš-kim okupatorima, koji su prisvojili sva hrvatska dobra. To je podmukli zločinački čin i plan domaćih istranih imperatora, najgora je to izdajnička rabota protiv slobode čovjeka i naroda.

ZAŠTO SE (ONDA) SLAVI ?

Zadatak je tih novih „tajkuna“, koji su čopor nezasićenih lešinara, da vas iskorištava i porobljava. Ti bogataški razbojnici (koji fino žive), a gdje ste u svemu tome vi? Ti preko noći stvoreni bogataši i ugnjetaci su porobili i opljačkali hrvatsku zemlju. Sve je u njihovim rukama: industrija, trgovina, resursi, zemlja, izvori, itd. To je jedna lažna politika u kojoj vam se stalno govori - da se u Hrvatskoj gradi i stvara.

ZAVJERA PROTIV NARODA

U čemu je, međutim, pravi cilj ove lažne promjene? Radi se o zločinačkoj i podmukloj zavjeri, protiv tebe čovječe, protiv tvoje slobode i tvoje budućnosti. Danas se nemilosrdno uništavaju hrvatske šume koje su naše zajedničko dobro. Šume kao naše dobro moramo čuvati, a ne profiterima dati da ih razvlače i rasprodaju na svestrane. Tako je slično i sa svim hrvatskim dobrima i gospodarstvom: morem, otocima, zemljom, energetskim izvorima... Vi pružate lojalnost onima koji su vaših želati, a ne osloboditelji. Sad se vidi tko su naši neprijatelji.

JESU LI HRVATI PRODALI SVOJE HRVATSTVO?

Hrvatsku je progutala najmračnija inflacija. Nezaposlenost i jeftin rad, kriminalci na djelu... Vlast u Hrvatskoj doslovno živi od pljačke naroda i rasprodaje imovine... Mesić na čelu „države“ ima samo jedan cilj: Aferama zavañati građane i komadati Hrvatsku državu. No, Franjo Tuđman (bivši predsjednik RH) znao je o tome, da će o budućnosti Hrvatske nakraju odlučiti Međunarodna zajednica (MZ). Jer Hrvatska je prodata zemlja. Zašto se onda trebalo ratovati i zašto je onda trebalo rat?

BRANKU BRANKU STOJKOVIĆU STOJKOVIĆU JE PREKIPJELO PREKIPJELO KAKO KAKO JE JE
UNIŠTEN UNIŠTEN ILI ILI IZDAN IZDAN HRVATSKI HRVATSKI SANSAN ((22))

Marin Bašić

, Slavonski Brod Počinivši time zločin posve ravan ekvivalentu veleizdaje nad narodom, odnosno vlastitom domovinom. Uništivši tadašnje temelje hrvatskog gospodarstva koje nas je nakon rata trebalo spasiti od trenutnog siromaštva i današnjeg bescilja u kojem se nalazimo gernerirajući jaki razvitak. Oni koji su vodili privatizaciju rasprodajom prodali su hrvatski interres zbog osobnih niskih pobuda, sebičnosti, pohlepe, gramzljivosti upravo kao veleizdajice. Time je izvršen u to doba najteži zločin prema svakom hrvatskom narodu i identitetu u novijoj povijesti hrvatskih narodnih patriotskih nacionalnih interesa. Jer suprivatizacijom uništeni temelji hrvatskog gospodarstva.

II NEMANEMAZRANAPRAVDE PRAVDE U OVOJOVOJ DRŽAVI, DODOO NOGON
OG DANADANA.....

Za kojeg će se svi oni, koji su sudjelovali, u toj najvećoj izdaji i sabotaži hrvatskog narodnog snaprivesti pred pravdu i pošteno suditi. Izdajući svu naciju koja je tada bila usredotočena na ustrajanje u borbi za hrvatski san, branivši granice pred agresorom, pri čemu su ginule mnoge nedužne žrtve. Do dana kada se ti ne privedu pred lice pravde sve žrtve naših boraca bivaju osuđene žrtve kao i hrvatski san. Jer upravo oni koji su popljačkali (privatizacijom) rasprodajući narodnu hrvatsku imovinu te time osujetili jedini nacionalni plan B. Osudili su narod na trenutnu i višegodišnju tešku agoniju siromašnu svakodnevnicu ostavivši gana cjedilu u tada za domovinu najtežim mogućim trenucima, pa svedo danas, koliko traje ova agonija i ne oporavak hrvatskog prosperi-

Stranica 45

Broj 27 - 4. listopada 2008.

Osvrti Osvrti

teta. Razlike između pljačke i izdaje ne ma ukoliko je pljačkom sabotirante uništen strateški nacionalni interes jednog naroda u najtežim ratnim i postojećim trenucima. U osnovi i kraja može dovesti do izdaje tj. biti sami čin veleizdaje kao što to i je u ovom hrvatskom slučaju privatizacija. Jer riječ je o zločinu najvišeg stupnja kvarnosti, o veleizdaji i sabotaži koja je uzrokovala uništenje industrije od strane hrvatskog čovjeka. U vrijeme kad je patriota za domovinu nesebično polagao svoj život znajući da će možda obitelj

ostavi-ti prepuštenu samoj sebi ...U te čase hrvatske veleizdajicesvojim pljačkanjem kroz privatiza-ciju sabotirale su sredstva za planB ili kolektivni san naroda i tada jedini mogući najbrže primjenjivistrategijski nacionalni plan razvitkanakon plana A.Uskratili su ovu državu života usamostalnosti i nezavisnosti punojdostojanstva i časti te prosperitetaza svakog državljanina. Izgubilismo časnu i dostojanstvenu prilikuza tvorevinu stvorenu vlastitimsredstvima jake postojeće industri- je, koja nije smjela biti tako pokra-dena.Izgubili smo priliku za dostojan-stven život. Sve, za što su se Hr-vati u domovini i izvan nje ujedinilii požrtvovno ginuli za san o snaž-noj prosperitetnoj Hrvatskoj.Istodobno, izdali su i sabotirali onikoji su uspjeli rasprodali hrvatsketemelje gospodarstva, vodeći setek vlastitom pohlepom i gramzlji-vošću. Iskoristili su svu odsutnostpažnje naroda koja je tada bilaposvećena borbi za suverenostgranica i preživljavanje surove rat-ne svakodnevnice.Iznevjeren je i izdan cjeli hrvatskirod i san kada je osujećen plan B iupropaštena mogućnost za cjelovi-tu pobjedu koja bi pružila osjećajkolektivnog ispunjenja i ponosa.Počinivši tako neprocjenjivu i neo-prostivu izdaju cijelog naroda. Idan danas živimo kao žrtve njiho-vih nedjela. Ta pljačka zvana pri-vatizacija ustvari je veleizdaja kojanam je priuštila ovu trenutnu bez-nadnu Hrvatsku.Trenutno se isti ti veleizdajnici,koji su opljačkali narod privatizaci- jom, nadaju zastari za svoja ned- jela. Ali postoji, jedini i najjači argu-ment, koji do danas nije javno raz-motren. Jest, taj da zločin privati-zacije ima sve osobine sa pravnogstajališta gledano da se okarakte-rizira kao veleizdaja hrvatske do-movine i narodnog sna. Hrvatskanije osudila niti jednoga krivca zaizdaju države i naroda u vrijeemerata.Što je drugo privatizacija iz koje se je hrvatski branitelj vratio s prvecrte u opustošenu zemlju koju suopustošili poznati Hrvati ponajvišeiz redova vlasti. Umjesto da je ta-da vlada povelala energičnu i bespo-štednu borbu protiv tih saboterahrvatskog narodnog sna u interesupovrata narodnog bogatstva. Iiskazivanja časti narodu.Ona je ipak radije pribjegla jošvećem zaduženju naroda kroz no-ve kredite u svijetu. Narod na svo- jim leñima, dakle, plaća danak zaopetovani razvitak nove industrije,a oni koji su rasprodali postojećeuindustriju još šeću slobodni i živeod prodane hrvatske baštine i na-rodnog bogatstva.Umjesto da je vlada odlučno vrati-la hrvatsko gospodarstvo i oduzelasva sredstva s računa onih koji jošžive od industrije koju su raspro-dali. Ona nije učinila baš ništa.Neki su čak, tada cijenjeni Hrvati uvladi, završno na to sve skupa spodsmijehom kazivali: Što je tu je,tko je jamio je jamio.Narod mora znati istinu. Tu nijebila riječ tek o krañi i jamanju. Bila je i jest riječ o stvarnoj opipljivoj inepobitnoj, te neporecivoj veleiz-daji i sabotaži Hrvatske od unutar-njeg neprijatelja koji se pokazaohrvatskog roda, kojemu je vlastitobogaćenje bilo važnije od nacio-nalnog bogaćenja i strateških inte-resa naroda za koji se postojećaindustrija trebala čuvati svim sred-stvima i sačuvati po svaku cijenu. Veleizdaja može biti i jest svakaona kraña kojom se izravno ili nei-zravno osujetilo potrebe i interesedržave. Znači li to zaista: Što je, tu je, tko je izdao, izdao je.Tko je sabotirao najvrjedniji hr-vatski san sabotirao ga je, što je,tu je, da dodam još i ovo: Što setu može učiniti? Ništa.Zar ćemo to prihvatiti? Ne. Tajzločin nikad ne će i ne može zas-tarjeti u kolektivnoj svijesti hrvats-koga naroda.Zločin kao veleizdaja nacionalnihinteresa u najtežim trenucima na-roda, nema pravo na zastaru i za-borav do onog časa dok ga pravdane procesuirala. Jedino procesuiranje veleizdaje ima mogućnost pov-ratiti čast iznevjerenom i izdanomnarodu. I vratiti mu vjeru u drža-vu.Tko je jamio, jamio je. Neka setom mišlju vode oni kojima ništane znače žrtve onih čestitih Hrvatakoji sigurno ne bi na isti način iz-dali Hrvatsku i sabotirali jedini po-stojeći plan B da su bili na njiho-vim mjestima. I ne bi prihvatilimimih ruku lažnu pretpostavku datu ništa više ne možemo ispraviti.Možemo i te kako.

Stranica 46

Broj 27 - 4. listopada 2008.

OsvrtiOsvrti

Ante Čuvalo

– Chicago,

cuvalo@gmail.com

VINKOVINKOGECECAN— „NAŠ„NAŠHEROJ“HEROJ“

U starovjekovnim vremenima he-roji su bili slavljani kao polubogo-vi, a umrijeti u borbi herojskomsmrću bio je ulazak u slavu be-smrtnika. Danas herojima smatra-mo ljude koji nesebično riskirajui/ili polože svoj život za drugog,za blišnjega. A tko je moj bližnji?Sjetimo se one iz Novog zavjeta –svaki

čovjek. Istinsko junaštvo nije planirano, ono se događa u teškim životnim okolnostima. To su trenutci kad se iz neke misteriozne pobude pojavi ljubavi za druge, one uopasnosti i potrebi. Klica te ljubavi je u svima nama, ali su samoneki spremni riskirati sve, pa i život za druge. Sva teška i bremenita vremena kroz ljudsku povijest imala su svoje junake i junakinje. Takvih muževa i žena je bilo i bit će, alimnogi od njih su ostali i ostaju nezapaženi, a drugi opet zaboravljeni. Ovdje ću podsjetiti na junaka i Hrvata u Chicagu koji je već davno pao u zaborav, ali su Hrvati u ovom velegradu unatrag gotovo stotinu godina na njegovu imekako ponosni, a građani Chicaga bar za kratko vrijeme onjemu govorili, divili mu se i smatrali ga herojom svoga grada. Čovjek, junak i Hrvat o kome jeriječ bio je Vinko Gecan. Iz njegova života poznati su nam sljedeći podatci: Rođen je 5. travnja 1862. u mjestu Praputnjak, Primorsko-goranska županija, u obitelji od šestoro braće i dvije sestre. Odslužio je mornaricu u Puli izatim (1884.) krenuo u svijet, tražeći stabilnije uvjeta života. Došavši u Chicago radio je na polaganju tračnica na željezničkim prugama (Chicago Union Traction Company). Bio je to mukotrpan posao i život, ali ipak se radilo iponešto zarađivalo. Nakon tri godine (1887.) Vinko se vratio u rodno mjesto i tokom kraćeg boravka isprobao je sebi zaručnicu. Nije on htio bračnog druga „po narudžbi“, nego iz ljubavi. Prije povratka u Chicago Vinko se vjenčao s Uršulom Štiglic i svoju svadbu proslavio u rodnom mjestu u krugu svojih najbližih. Mlada Uršula je ostala u Praputnjaku i rodila mu sina Stjepana, a Vinko se za njih brinuo s velikom ljubavlju i požrtvornosti iz daleke Amerike. Poslodavci su vidjeli da je Vinko uzoran i odgovoran čovjek i radnik pa su ga stavili za predradnika, a kasnije i za generalnog predradnika skupini Hrvata i drugih emigranata koji su s njim radili. Žrtvovao se i pristojno naučio engleski, koliko je god mogao pomagao svojim sunarodnjacima i drugim radnicima, davao savjete i preporučivao ih za bolje poslove. Bio je to karakteran čovjek, cije nje od radnika i poslodavaca. Godina 1890. bila je posebice radna, jer obitelj je konačno bila okupljena. Uršula i Stjepan tada su stigli u Chicago. Vinko je također bio djelatna utadašnjoj hrvatske zajednice u Chicagu. Bili su to početci masovnijeg dolaska Hrvata u Ameriku i potrebe su bile velike, pa su seljaci počeli udruživati da bi pomogli jedni drugima u teškim okolnostima i u tuđem svijetu. Vinko je bio među prvim članovima Hrvatskog dobrotvornog društva „Hrvat Primorac“, koje je kasnije postalo odsjekom broj jedan Hrvatske zajednice u Illinoisu i odsjek 53 Narodne hrvatske zajednice (kasnije poznate kao Hrvatskabratska zajednica). Ali Vinka Gecana je krasila duboka čovjekoljubivost koja je nadilazila ljubav za njegovu obitelj, ljude s kojima je radio, društva kojima je pripadao, a bila je jača i odljubavi za vlastiti život. On se triput suočio sa smrću da bi spasio svog bližnjeg i, nažalost, treći put herojski dao život u spašavanju drugih. Jednog hladnog dana (1896.) Vinko je radio, odnosno predvodio radove oko postavljanja tračnica na jednom od mostova (North

CRTICE CRTICE IZ POVIJESTI POVIJESTI HRVATA HRVATA U AMERICI AMERICI

OsvrtiOsvrti

Prof. Dubravko Heinrich

, Kar-lovac (HTV Kajlovac)

NJEMAČKANJEMAČKA,,NAŠNAŠ PARTNERPARTNERUUEUEU

Nakon forsiranja priznanja Hrvats-ke 1991. g., Nijemci su višekratnodobivali „po nosu“ od starog Albi-ona zbog tog „preranog“ poteza.Trebalo je još zadržati vrijeme, ukome se moglo legalno tamanitiHrvate. Nijemci su taj svoj grijehmorali smanjiti medijskim, a i sva-kim drugim odmakom od Hrvats-ke... S „autorativnim“ hrvatskimvodstvom Englezi nisu htjeli „prljati ruke“, već su slali ministraKinkela: „Recite tim svojim Hrvati-ma, da trebaju raditi to i to!“. Po-slije svega, neki se nadaju, da ćeHrvatska biti ravnopravni partneru EU...

ANTIFAŠISTIČKIANTIFAŠISTIČKI ČETNICIČETNICI

Pokajnički timovi slobodnih nje-mačkih medija odmah su prionulina posao kako bi pokazali pogrje-ške njemačke vlade zbog sudjel-

Stranica

47Broj 27 - 4. listopada 2008.

TVTV—ŠKOLAŠKOLASVAKOVRSNESVAKOVRSE MANIPULACIJEMANIPULACIJE((55))

Avenue Bridge) preko rijeke Chi-cago koja teče kroz centar grada.Ljudi su zamjetili da je u rijekupao neki dečkić. Kako je pao svelike visine probio je led na rijecii nestao iz vida. Vinko nije čekaona policiju ili vatrogasce, na onekoji su zaduženi spašavati graña-ne u nevolji, nego je uskočio, učizmama i zimskom kaputu, zašestogodišnjim djetetom i spasiomu život. Godine 1901. Vinko jeponovo stavio život na kocku kad je u blizini mjesta gdje je radio saskupinom radnika počela gorjetikuća, bolje rečeno sirotinjska kućica. Opet naš Vinko ne čeka,nego ulijeće u dim i oganj i nepo-znatu ženu i dijete spašava, kakovele lokalne novine, od sigurnesmrti. Ali kad je Vinko po treći put riski-rao život za druge i sam je pogi-nuo. Glavne chicaške novine,Chicago Tribune, od 25. siječnja1916. izvjestile su o teškoj nesrećikoja se dogodila dan prije. Naime,prema zadnjim kolima tramvajana Lawrence aveniji jurio je vlak ubrzini od 40 milja (64 km). U blizi-ni, na tračnicama, radio je Vinkosa skupinom radnika. Novine da-lje izvješćuju: „Vincent Gecan,predradnik, vidio je nadolazećivlak. Skočio je na stražnju plat-formu tramvaja i putnicima vikaoda idu naprijed. Mnogi su to i uči-nili, ali Gecanova nastojanja daspasi njihov život stajala su gavlastitiog života.“ Vinko je poginu-o, a jednog od njegovih radnikaubio je komad metala od razbije-nog tramvaja. Zahvaljujući Vinkupoginuo je samo jedan od putni-ka. Isti članak spominje kako je Vinko spašavao živote i prije. Vinko je pokopan 27. siječnja1916. Sprovod je pošao iz Hrvats-ke katoličke crkve Sv. Jeronimana Princeton Ave. u Chicagu, avodio ga je fra Leo Medić. Bio jeto veličanstven ispraćaj na grobljeMt. Olivet. Čitamo da je predsje-dnik tvrtke za koju je tad radio(Chicago Surface Lines) u svomnagovoru meñu ostalim svjedočioda je Vinko imao „karakter od čis-tog dragulja.“ Na lijepom kame-nom nadgrobnom spomeniku me-ñu ostalim, stoji uklesano: „OurHero“ (Naš heroj).Mi Hrvati imamo puno heroja, aliih olako zaboravljamo, čak i oneživuće, kao što puno ne držimo nido svoje nedavne i davne prošlos-ti. Zato ovdje podsjećam na čov- jeka čije ime ne ćete naći u povi- jesnim knjigama i enciklopedija-ma, ali je bio heroj, dao je životza drugog, za one koje nije ni po-znavao. Ima darova koji nas niš-ta ne stoje, ali dati život za dru-goga je neprocjenjivo. Vinko je idanas „naš heroj“ čije je ime ut-kano u život i povijest hrvatskog iameričkog naroda.Usput napominjem da je Vinkovsin Stjepan odrastao i (1914.)oženio Rosaliju Zielinski. Imali sutroje djece: Floru (1914.), Vincen-ciju (1916.) i Vincenta (1920.).Što je sve bilo s njima i ostalim Vinkovim potomcima? Bog zna!

Stranica
48

Broj 27 - 4. listopada 2008.

OsvrtiOsvrti

vanja u jačanju hrvatske obrane:- „ZDF“ u emisiji „MONITHOR“ je emitirao snimak teretnjaka „MANN“ s parade na Jarunu, uzkritiku njemačkoj industriji zbogprodaje tih vozila Hrvatskoj.- Novinarsko-špijunski team pri-bližio se tajno pistama na Plesu,pa je sniman neki crveni visokrok-rilni klipni zrakoplov („Antonov“?)koji je tanko prebojan, tako da seispod boje vidjelo slovo „D“, dakleta je starinska letjelica dopremlje-na iz Njemačke iako je bio embar-go, na izvoz oružja u Hrvatsku.- Njemački TV novinari izveli suširoku akciju u prebrojavanju bor-benih zrakoplova „MIG- 21“ izarsenala DDR-a, koji su trebali bitipretopljeni, pa je tražen manjak pretopljenih, kako bi se dokazalo,da je manjak prepušten hrvats-kom ratnom zrakoplovstvu. Nje-mački novinari tražili su osudunjemačke vlade zbog kršenja em-barga. Nije ih zanimalo naoruža-vanje Armije BiH, dok su Talijanidobili zadatak da kupe srpski Te-lekom, da bi Milošević imao novacza kupovinu oružja u Rusiji... Sa-mo je embargo prema Hrvatskojbio važan zapadnim medijima.Emisija „MONITHOR“ išla je u ži-vo, pa je neki je njemački gleda-telj upitao zbog čega li to ne tre-ba pomagati Hrvate. Voditelj ga je s visine poznavatelja podučioda su Hrvati protivnici četnika,koji su u prošlom ratu bili u anti-fašističkoj koaliciji i borili se otvo-reno protiv njemačkih okupacij-skih snaga u pobijeđenoj kraljevi-ni Jugoslaviji. A onda se javio gledatelj iz Rec-klinhausena, koji je postavio pita-nje istinitosti gornje tvrdnje, bu-dući da je on bio u štabu njemač-ke tenkovske divizije u Banja Lucii osobni je svjedok činjenice, dasu četnički voñe tražili vezu s nje-mačkim zapovjednikom genera-lom Stahlom i s njim potpisali do-govor o nenapadanju i suradnji.Na ovo je voditelj zbunjeno odgo-vorio: „A tako, a nas su uvjeravalida su četnici vodili borbe protivNijemaca na Balkanu“.Tako, s vremenom, vijest koja selansira s krajnjeg zapada Zapadapostaje prije ili kasnije na cijelomZapadu istina snage vjeronauka.

Rudi Tomić

, KanadaNa sutrašnjim lokalnim izborima u Bosnii Hercegovini očitovat će se slobodaprava izbora onih osoba koje su svojimradom i uzornošću zaslužili predstavnič-ku ulogu, koja nije samo počast nego jenajizrazitiji oblik odgovornosti na dotič-nim područjima.Ništa se ne može učiniti da se izbrišugreške i propusti iz prošlosti, ali se možemnogo učiniti da se spriječe zločini da-nas i sutra, da razum nadvlada emocije,nacionalne uskogrudne sebičnosti, vjer-sku netoleranciju i integralnu slobodu.Nema nikome slobode dok nisu svi slo-bodni. Oni koji su podčinjeni vremenomće se dočepati sredstava, ako ne vlasti,te

se osvetiti tlačiteljima, najvjerojatnije grublje i bolnije, jer u osveti žestina žučinema razboritih ograničenja. Tko nebude obuzdavao svoju srdžbu, taj će željeti da se nije dogodilo ono na što ga je svojatala bol i žestina. Na državnoj razini (ako možemo Bosnu i Hercegovinu prihvatiti kao državu?) nije još moguće postaviti norme slobodne idemokratske države, jer su jako učvršćene vjerske i nacionalne posebnosti, koje isključuju druge i drugačije i radena njihovom uništenju. U političkim krugovima u slobodnom svijetu ustaljeno je mišljenje, da u Bosni i Hercegovini, gdje god žive tri Srbina - to je Srbija; gdje žive tri Bošnjaka (muslimana) - to je Islamska zajednica, a gdje žive tri Hrvata - tu su tri političke stranke.

PRAVNA PRAVNA ZASADA ZASADA

Na ovim lokalnim izborima, koji su mnogo važniji nego federalni izbori, treba dati podršku ljudima koji će osigurati mir i prosperitet u svojim općinama; koji će unaprijediti gospodarstvo, ukloniti korupciju i osigurati djeci - od dječjih obdaništa do visokog obrazovanja - slobodu učenja na materinskom jeziku, slobodu podučavanja u vjerskom odgoju i slobodu kretanja i nazočnost u svim društvenim aktivnostima i skupovima. Ovdje, na lokalnim izborima, treba početi graditi bolju budućnost, stoga je dužnost svakog građanina da manifestira svoju građansku dužnost, jer i oni koji nisu izišli na izbore odgovorni su za izbor onih koji će biti izabrani. Nema dvojbe da su glasači srpske i bošnjačke pripadnosti upućeni u izborni proces i njihove vitalne interese, ali se postavlja pitanje: jesu li su Hrvati svjesni svoje odgovornosti, i koliko će na njih utjecati stranačka politička podijeljenost? Izbori će pokazati ljudsku zrelost, jer tko se služi svojim pravom ne vrijeđanikog. Izborni proces nadgledat će veliki broj stranačkih, međunarodnih i lokalnih promatrača, kako bi se spriječilo manipuliranje na biralištima, ili bilo koji oblik nasilja, pronevjere i terorizma. Svaka ptica vremenom pokaže rep, pa će tako i ovi lokalni izbori pokazati tko će biti izabran, a oni koji budu izabrani - pokaže zat će tko ih je birao, tako ćemo dobiti viziju budućih lokalnih zajednica i zajedništva u BiH. Ovo je izborna godina, gdje su već umnogim državama provedeni izbori, promijenjene vlade i donesene nove odrednice budućnosti, a još slijede izbori u nekim državama, posebice od velikog značaja su izbori u SAD i Kanadi. Neka lokalni izbori u BiH budu na istoj demokratskoj visini, kao što su i ovi najznačajniji izbori u slobodnom svijetu.

IZBORI IZBORI SU MANIFESTACIJA MANIFESTACIJA SLOBODE SLOBODE

Stranica 49

Broj 27 - 4. listopada 2008.

ZAVNOH ZAVNOH

ZAVNOH ZAVNOH NIJE POSTOJA O POSTOJAO ((55))

dr. sc. Tomislav Dragun

SKUPŠTINA SKUPŠTINA INICIJATIVNOG INICIJATIVNOG ODBORA ODBORA ZAVNOH ZAVNOH--aa

Rekosmo. Navodno se neka skupina bezimenih vijećnika AVNOJa „zatekla na okupu na oslobođenoj teritoriji Like“, te 1. ožujka 1943. godine, vjerojatno uz šljivo-vicu, odlučila osnovati Inicijativni odbor ZAVNOHa, i to kao „privremenog najvišeg političkog predstavništva NOP-a Hrvatske i privremenog najvišeg organa na rodne vlasti“ sa zadaćom „pripremiti što skorije sazivanje prvog zasjedanja ZAVNOH-a“.

1

Dobro. Neka bude tako. Uostalom, partizani niti ne govore onoj vlasti koja se tiče cijele Nezavisne Države Hrvatske. Pače, niti Hrvatske, kao državotvornog pojma, nego jedino o Narodnooslobodilačkom Pokretu Hrvatske. Što je pak to, u konkretnom smislu, tada i tamo, ne kažu ništa. Fantomska zbilja. „ZAVNOH? Ne zna ustaška banda što je to bratstvo i jedinstvo!“ Ipak, ne gledajmo baš svaki trn u oku, nego slijedimo partizansku priču. „Prvo zasjedanje ZAVNOH-a bilo je predviđeno najprije za 31. siječnja 1943, a zatim za 4. veljače iste godine. Odmah su bili određeni i načelni kriteriji za izbore kandidata, vijećnika ZAVNOH-a. Prema tim kriterijima osnovno jebilo: 1) da kandidati budu poznati i istaknuti narodni borci, odani oslobodilačkoj borbi; 2) ranija partijska politička pripadnost, vjera i nacionalnost nema - ju nikakve uloge u odabiru kandidata; 3) u prijedlozima treba voditi računa o nacionalnom sastavu pučanstva svakog područja, pa predložiti proporcionalan broj Hrvata i Srba kao kandidata; među kandidatima treba da budu žene i ponekoliko partijskih radnika.“

2

Zanimljivo je to što je bilo predviđeno „da u ZAVNOH-u bude zastupljen i Srijem s jednim predstavnikom“.

3

Ništa, dakako, nije moglo ići bezkomunističke partije. „Također je u dopunskoj instrukciji CK KPH navedeno da se za vijećnike ZAVNOH-a predloži što veći broj uglednih i utjecajnih HSS-ovaca, odnosno da ih se privoli da dođu na zasjedanje ZAVNOH-a.“

4

I Prvo zasjedanje ZAVNOH-a moglo je početi. Istina sa zakašnjenjem, jer mu to nije dala „velika ofenziva udruženih vojnih snaga Nijemaca i Talijana, uz sudjelovanje jakih ustaških, domobranskih i četničkih formacija.“

5

„Prvo zasjedanje ZAVNOH-a započelo je 13. lipnja u Otočcu, a nastavljeno 14. lipnja na Plitvičkim jezerima.“

6

Tko se tamo sve našao? „Zasjedanju su prisustvovali vijećnici iz Like, Korduna, Banije Hrvatskog primorja, Gorskog kotara, Žumberka i iz Moslavine, te delegata koje je uputilo povjereništvo CK KPH za Zagreb, a koji su zastupali Hrvatsko zagorje, Podravinu i širu okolicu Zagreba. Za neke delegate, koji nisu mogli doći na zasjedanje, uputili su NOO-i njihove punomoći. Zasedanju nisu prisustvovali vijećnici iz Slavonije i Dalmacije zbog toga što su s tim krajevima veze još uvijek nisu bile redovite papozive za prvo zasjedanje ZAVNOH-a nisu dobili na vrijeme.“ Dakle, 1. Ne spominje se nikakav osnivač ZAVNOH-a, 2. Nije bilo nikakvih izbora za vijećnike ZAVNOH, 3. Na ZAVNOH-u su bili nazočni samo tzv. predstavnici Like, Korduna, Banije, Hrvatskog primorja, Gorskog Kotara, Žumberka i iz Moslavine, koji su zastupali manje od 2 % pučanstva sa sadašnjeg područja Republike Hrvatske, 4. Komunistička partija određivala je vijećnike ZAVNOH-a, što se izravno priznaje kad je riječ o Hrvatskom Zagorju, Podravini i široj okolini Zagreba, 5. U Slavoniji i Dalmaciji čak nipošto nisu znali za Prvo zasjedanje ZAVNOH-a, 6. Ne zna se tko je sve bio vijećnik ZAVNOH-a, kamo li? 7. Kako je tko i za što glasovao.-----

1

- KOMUNISTIČKI POKRET I SOCIJALISTIČKA REVOLUCIJA U HRVATSKOJ, Institut za historiju radničkog pokreta Hrvatske Zagreb, Zagreb, 1969., str. 238.

2

,

3

,

4

i

5

- Isto, str. 237

6

- 238

Broj 27 - 4. listopada 2008.

PodlistakPodlistak

Darko pl. Prebeg

, dipl. ing.stroj., ČakovecU munjevitu ratu mjeseca svibnja lipnja godine 1463., nakon skoroosam desetljeća sustavnoga pus-tošenja i teritorijalnih otimačina,Turci konačno osvajaju bosanskokraljevstvo. Nakon što su izaslani-cima bosanskoga kralja StjepanaTomaševića obećali petnaestogo-dišnje primirje, velika je turskavojska snagom od 150.000 ljudi,u prvoj polovici svibnja krenula izDrinopolja te kroz Skoplje, Ko-sovo i Sjenicu izbila na granicebosanskoga kraljevstva. Potom je kroz Podrinje provalila usredišnju i gornju Bosnu. Tvrdigrad Bobovac, opkoljen dana19. svibnja, predao se Turcima u iduća dva dana. Pred tur-skou opasnošću, kralj se To-mašević sklonio u Jajce, a oda-tle se uputio prema Hrvatskoj,gdje se nadao prikupiti kakvupomoć. No, u Ključu na rijeciSani bijaše opkoljen. Budući,da je Mahmud paša Anđelović

bio obećao bosanskom kralju si-gurnost njegovu životu i slobodu,on se mirno predao Turcima. Ta-ko su turski osvajači u vrlo kratkovrijeme osvojili tri najglavnija bo-sanska grada, Bobovac, Jajce iKljuč.

Potom, pod prisilom i pokraljevoj zapovijedi, Turcima sepredaše i svi ostali bosanski gra-dovi. Tada su Turci oko 100.000bosanskih pučana odveli u zarob-ljeništvo, a nekih 30.000 mladićau janjičare. Turski pokušaj osvoja-nja Hercegovine tada osta bezuspjeha. Od susjednih država ivladara, ugroženoj Bosni nije nit-ko priskočio u pomoć. Pokušajpape Pija II., da osobno povedekrižarsku vojnu za oslobađanjeBosne, propao je njegovom smrću u Anconi dana 19.srpnja 1464.godine. Posljednji je bosanskikralj je Stjepan Tomašević pogu-bljen pod Jajcem, nakon što jeizdao zapovijed o predaji svihsvojih gradova turskim osvajači-ma. Nakon turskog "blitzkriega"kojim je Bosna

"bez jednog kri- ka pala"

, slijedila su stoljeća ukojima su glavne značajke bilestradanje i raseljavanje domaćeg iautohtonog hrvatskog katoličkogstanovništva i plemstva te islami-zacija koja je uhvatila korijen usli- jed više čimbenika, među kojimasu najvažniji vjerski progon i nasi-lje te nadasve inferiorni društvenipoložaj kršćana, opterećenih raz-noraznim nametima, prislinog od-vođenja kršćanske djece i preod-goj u islamskom duhu itd. Povije-sno se smatra, kako je do 1600.godine u Bosni i Hercegovini preš-lo na islam oko 300.000 katolika.I vojna se politika Osmanskogcarstva može sažeti u jednu reče-nicu. Jer, iako je carstvo imalopogranične okršaje i s drugim su-sjedima (kao što je primjerice is-lamski Safavidski Iran), glavnismjer teritorijalne ekspanzije (jer,nije se niti pod razno uopće radiloo "miroljubivoj" i statičnoj državi),išao je isključivo preko Balkanaprema centralnoj Europi. Težišteturskih ratovanja u prvih 50-100godina bijaše baš uvijek u smjerusjeverozapada i jugozapada, dak-le prema hrvatskim zemljama uBanskoj Hrvatskoj i Dalmaciji. Netreba zaboraviti niti njihove pov-remene izlete prema sjevernompanonskom dijelu Slavonije iUgarske. No, naišavši na bedemdobro organiziranih i utvrñenihhrvatskih gradova, koje jenajprije Hrvatsko-ugarska, apotom i Habsburška monar-hija uredila kao istinski nep-relazni štit protiv turskog na-diranja, turski je gotovo su-ludi vojni stroj usmjerio glav-ninu snaga prema sjevernompojasu koji se protezao odhrvatskih krajeva Pokuplja iPosavine (cijelo zapadno po-dručje sadašnje Hrvatske) doUgarske. Ova je pak bilaposebno izložena nakon pre-sudnog poraza mañarskevojske kod Mohacsa (č.Mohač)godine 1526. Turska je invazija tuimala uspjeha, a njihova stoljetnaokupacija Slavonije i Ugarske bija-še načeta tek početkom 17.st. Odsredine pa do kraja 17.st. (uz izu-zetak posljednjeg turskog ofanziv-nog pokušaja, velike invazije naBeč 1683. godine), strateška i

CRTICE IZ POVIJESTI BOSNE ICRTICE IZ POVIJESTI BOSNE

IHERCEGOVINEHERCEGOVINE((33))

Stećci

Stranica

51 Broj 27 - 4. listopada

vojna inicijativa definitivno prelazina stranu Zapada te su u tom razdoblju oslobođena velika područja Ugarske, kao i hrvatski krajevi Slavonije, Like te velikog dijela Dalmacije. Tijekom tog razdoblja intenzivnog ratovanja, koje je trajalo gotovo 300 godina, Hrvatska je izgubila prekopolovicesvoga neka-dašnjeg stanovništva (razlozi bija-hu raselja-vanje, ratnigubici, odvo-voenje utursko rop-stvo, epide-mije i bolesti, islamiza-cija itd.). No, uspjela je zadržatisvoju iskonsku vezu sa zapadnom Europom (hrvatska renesansna i barokna književnost najbogatija je literaturom toga razdoblja kod bilo kojega naroda ove cijele regije). Hrvatski narod u Bosni i Hercegovini od većinskog postaje tek progonjena nacionalna manjina (smatra se, kako je osim muslimana i broj pravoslavnih žitelja Bosne nadišao broj katolika-Hrvata nakon poznate invazije hasburškog princa Eugena Savojskog, tijekom koje je godine 1697. spaljeno Sarajevo). Spomenimo sada neke važnije događaje iz povijesti Bosne, a povezane s hrvatskim ljudima. Godine 1520. u turskoj zasjedi na planini Plješevici, u kraju zvanom Vražji vrta ili Vražja gora, poginuo je hrvatski branitelj Hrvatske, biskup Petar Berislavić. Pisahu onda, citiram: "...pogubiše Turcibana hrvatskoga, Petra biskupa, blizu Bihaća u Vražjoj gori, u Vražjem vrtu te mu odrubiše glavu, koja bi poslije od bihaćkoga građanina Pavla Medošića nađena izajedno s tijelom u Bihać donesena." Godine 1523. Knez

Krsto Frankopan

u Rimu pred papom Hadrijanom osobno, iznosi značenje Hrvatske u obrani od osmanlijskih osvajača. On tada veli, citiram: "

U Hrvatskoj se, Sveti Oče, može gledati, mora vidjeti, gdje se djeca kolju pred očima roditelja, muževi pred očima njihovih žena, gdje se supruge obeščašćuju, djevice siluju, a sveta mjesta i svećenici oskvrnjuju. Isto tako, Sveti Oče, Hrvatska je predzid ili dver kršćanstva, a naročito pograničnih zemalja Koroške, Kranjske, Istre, Furlanije i Italije. Ako bi Hrvatska, što sačuvaj Bog, bila zauzeta, onda one gore spomenute muke prijete i međašnjim zemljama, a put će do njih biti Turcima sasvim otvoren..."

"I ne govoriše pred Papom vrli Frankopan tek isprazne riječi, jer već 1524. godine započe najžešći progon katolika u Bosni i Hercegovini. Te su godine do temelja srušeni i popaljeni franjevački samostani u Kraljevoj Sutjesci, Visokom, Fojnici, Kreševu i Konjicu, a nešto kasnije i u Mostaru. Drži se, da je u takvim surovim okolnostima oko 120.000 do 150.000 katolika iz straha i prisile prešlo na islam. Krsto Frankopan, jedan od najpoznatijih kondotijera svog vremena, godine 1525. prisiljava opsjednutom Jajcu u pomoć. U taj grad nije stigla nikakva pomoć prije toga godinu i pol dana. Nakon dva dana teška probijanja oko 6.000 hrvatskih vojnika do linom rijeke Vrbasa kroz mnogobrojne turske položaje, hrabri Frankopan je trećega dan, u nedjelju rano ujutro 11. lipnja, ušao u grad Jajce i unio namijenjenu mu opskrbu. No, Turci su već godine 1528. ipak uspjeli osvojiti Jajce i Banju Luku te tako u potpunosti uništili hrvatsku obrambenu liniju na Vrbasi. Tada je Hrvatska spaljena jedva 37.000 četvornih kilometara površine. Turci su potom iz tada već bivših hrvatskih zemalja do godine 1560.

odveli u ropstvo preko 600.000 hrvatskih žite-lja. Turski je povjesničar imenom Mustafa Ali, rodom iz Galipolja, uvezi s Bosnom zapisao, citiram:"

Što se tiče plemena Hrvata, koji se pripisuju rijeci Bosni, njihov se značaj odrazuje u veseloj naravi i oni su u Bosni poznati i po tekućoj rijeci prozvati...

".Godine 1593. uslijediše značajna pobjeda hrvatske i kršćanske voj-ske nad Turcima u povijesno zna-noj nam bici kraj Siska, dana 22. lipnja. U početku mjeseca lip-nja, Turci krenuše put grada Siska. Tijekom 14. lipnja osvojili su Drenčinu, a dan kasnije opkolja-vaju i sam Sisak, s vojskom od otprilike 12.000 ratnika. Na vijesto velikom pokretu turske vojske, kraj Svete Klare okupilo se oko 5.000 hrvatskih, krajiških, koruš-kih i kranjskih vojnika, kako bi krenuli u pomoć Sisku. A grad je branilo oko 800 ljudi pod zapovjedištvom kanonika Blaža Đuraka i Matije Fintića. Kršćanska je vojska stigla tog 22. lipnja do Novigrada na rijeci Savi te krenula prema Sisku. Na desnoj se obali Save sukobila s oko 10.000 Turaka. Pod pritiskom teške vatre ovi bi-vaju odbačeni prema rijeci Kupi. Budući, da je Turcima put preko Kupe bio presječen, oni pred ja-om kršćanskom navalom bijahu primorani skakati u Kupu te ih setu velika većina utopila, s glavnim zapovjednicima pride. Spasilo ih se tek nekoliko stotina. Kršćana je poginulo oko 50-tak. Upravo je ta bitka pod gradom Siskom bila

Podlistak
Grb Kotromanića

Stranica
52

Broj 27 - 4. listopada 2008.

glavni povod ratu koji su Turci najavili Habsburškoj Monarhiji dana 17. srpnja 1593. Pri daljem ratovanju, Turci su jače vojne operacije izvodili uglavnom na ugarskom ratištu. Na hrvatskom su pak ratištu ipak uspjeli osvojiti grad Sisak već 28. kolovoza tekuće godine, ali su ga nepunu godinu dana kasnije napustili pred jakim napredovanjem hrvatsko-habsburške vojske. Ta je ta Sisačka bitka bila povijesni uvod u tzv. Dugi rat (1593-1606.), ali jednako tako uz bitke za Siget 1566. i onukraj Lepanta 1571. godine, velikaprekretnica u značajnom sprečavanju još intenzivnijeg turskog napredovanja prema srednjoj Europi. Svakako je vrijedno spomenuti Habsburško-turski rat ili tzv. Prviturski rat (1663-1664.), zbog gradića Erdelja, a u kome su se posebno istakla braća grofovi Nikola VII. i Petar IV. Zrinski. Dana 13. srpnja 1683. godine, turska vojska u jačini od oko 250.000 vojnika, započinje opsadu habsburške prijestolnice, grada Beča. Opkoljenom i odsječenom gradu u pomoć odlučno priskače poljski kralj Jan Sobieski sa svojom vojskom te na Kalenbergu dana 12. rujna poražava Turke. Taj turski atak nasvetinju ondašnje monarhije bijaše povodom općeg ustanka kršćana u hrvatskim i mađarskim zemljama pod izravnom turskom vlašću. U tom ratovanju Turci bijahu protjerani iz Like i Slavonije, svedo rijeka Una i Save, potom iz zapadnoga Srijema do linije ušćarijeka Bosna i Tisa te iz Ugarske (osim Banata) i Transilvanije (dion Rumunjske). Nažalost, u tom habsburško-turskom ratu (1683-1699.), a po pisanom svjedočenju franjeva Andrije Šiprašića, bježeći pred brutalnim turskim nasiljem oko 100.000 bosanskih

Hrvata zauvijek je napustilo svoja rodna ognjišta te prešlo rijeke Unu i Sa-vu. Habsburški je vojskovođa princ Eugen Savojski, dana 12. listopada 1697. godine s oko 6.500 svojih carskih vojnika prešao rijeku Savu na svom pohodu prema gradu Sarajevu. Vojsku mu sačinjavale 4.000 konjanika, 2.500 pješaka s puškama. I malisu i 12 malih topova te 2 merze-ra. Za jedanaest dana stigao je do Sarajeva, osvojio ga, opljačkao i spalio te se vratio u Osijek. S njim je Bosnu zauvijek napustilo još oko 40.000 katolika. I dalje vam ne bi pripovijedao povijesne crtice o hrvatskim stradalnicima iz Bos-ne. Godine su ovo, gdje sam s odlučio odrediti nekakvu granicu, jer bilo bi doista i previše o svemu što se još kasnijih stoljeća dešavalo bosanskom zemljom, tako potanko kazivati. No, zato nas baš ništa ne sprječava ponešto još zanimljivo izreći o crticama iz povijesti „

bratske nam zemlje Hercegovine

„Ovom današnjom Hercegovinom prostirale su se do 11. st. četiri samostalne oblasti, Neretljanska između rijeke Cetine i Neretve, Zahumlje ili Humska zemlja od Neretve (a dijelom i preko nje) do Dubrovnika i Travunija od Dubrovnika do Kotora sa sjedištem u Trebinju. Dalje na jug bila je Duklja, koja je obuhvaćala skoro cijelu današnju Crnu Goru i grad Ska-dar s okolicom. Stari su Neretljani bili govorom čakavci, dakle sigurno Hrvati. Ljetopis popa Dukljani-na, najstariji je pismeni zapis o povijesti ovoga kraja. Pisan je u Baru, negdje drugom polovicom 12. st. Prema toj kronici sve četiri navedene oblasti bijahu hrvatske te čine zajedno državu. Ista se prostirala od Duvna do Drača izvala Crvena Hrvatska (Croatia Rubea) ili Gornja Dalmacija. Njoj se na sjeveru dalje širila Bijela Hrvatska, tamo sve do Vinodola odnosno rijeke Raše u Istri. U Crvenu Hrvatsku spadale gradovi Kotor, Dubrovnik, Bar, Ulcinj itd. te cijela teritorija današnje Hercegovine. Vladari tih krajeva bijahu Hrvati poput

Prelimira i Radoslava

. Narod je kršćanske vjere i papinske ih bule nazivaju "predragim sinovima sv. Petra". Stanovništvo Dubrovnika i dukljanskog Primorja govorilo je čakavskim dijalektom. Primjera sa-mo, u Dubrovniku gradu štokavština je istisnula staro čakavsko narječje tek u 16. st. Hrvata ima i u Duklji. Hrvatske zemlje tog podneblja spominje i Mlečanin Andrija Dandolo. Po njemu, zemlja od Duvanjskog polja do Istre zove se Bijela Hrvatska. Od spo-menutog polja do Drača Crvena Hrvatska. Planinski kraj od rijeke Drine do Macedonije, Rasa, a s ovu stranu Drine Bosna. Kasniji pisani izvori uglavnom cijelo Primorje zovu Dalmacijom, a brdske krajeve Hrvatskom. Srce današnje Hercegovine čini Zahumlje s glavnim gradom Blagajem. U doba kralja Tomislava vlada Zahumljem moćni hrvatski knez Mihajlo Višević

. Krajem 12. st. osvaja Stevan Nemanja Zahumlje, Travuniju i Duklju i pripaja ih Srbiji. Iz njegova se kraljevskog naslova razaznaje, da su te zemlje različite od prvotnih srpskih zemalja. "Stefan po milosti Božiej vencani Kralj vsje srpske zemlje i pomorske"! Naglašeno se razlikuju srpska zemlja Raša od one pomorske, a koju sačinjavaju Zahumlje, Travunija i Duklja. Nemanjići vladaju Zahumljem uz prekide sve do 1325. godine, kada dolazi pod vlast bosanskih banova. Ipak se, i kroz to vrijeme, više puta Humsku zemlju sjedinjuje s Hrvatskom. Tako ju je Hrvatskoj pripojio hrvatski herceg Andrija (1198-1210.). Znani nam hrvatski veliki kralj Pavao I. Šubić zove se i jesteban cijele Bosne te knez i gospo-dar Humske zemlje. Kralj Sigismund traži godine 1431. od bo-

Podlistak Podlistak

Stranica 53

Broj 27 - 4. listopada 2008.

6464 GODINE GODINE ODOBROVA ODOBROVA—
2929..IIIIII..19441944. (. (1111))

sanskog kralja Tvrtka II. cijelo Zahumlje i Livno natrag, jer je"

Humsku zemlju i druge župe posjedovao ban Hrvatskog kraljevstva

"! Sve to i još mnogotoga svakako ukazuje na povijesne hrvatske korijene današnjeg hercegovačkog naroda. Pripomenuo bih još ponešto o Hrvatima u Crnoj Gori. Muslimani, iseljenici iz Crne Gore, dolaze u Sandžak i Istočnu Bosnu obično pod imenom Hrvata. Odatle ime na mnogih sela i zaselaka, koji se zovu "Rvacka" ili "Hrvati". U Is-tambul (nekada Carigrad) i dandanas Crnogorce nazivaju Hrvati-ma. Evlija

Čelebija, poznati turski putopisac 17. st. piše za stanovnike Pivske nahije u Crnoj Gori, da su "čisti i pravi Hrvati". Turska enciklopedija Kamusi Turki, štampana 1897. godine (str. 579) piše, citiram: "

Slaveni, koji žive u Dalmaciji, Slavoniji i Crnoj Gori nazivaju se Hrvatima

"Leksikon Kamus-ul-alan ispravlja tu "pogrešku" na način, koji jesamo potvrđuje. Citiram: "

Crnogorci, premda se Hrvati - ma zovu, nisu to, jer oni pripadaju srpskom mletu

" (str. 2036). Dakle, zovu se Hrvatima, ali to nisu, jer su srpske vjere!?! Cijela Crna Gora bila je nekad katolička, a zadnja katolička pleme - na prelaze na pravoslavlje prije 300 godina. Spomenu bih i jedan vrlo stari običaj među muslimanskim seljacima oko Foče u Bosni. Oni, kada idu u muslimansko selo Hodžiće kod Kolašina u Crnoj Gori, vele, da idu u Crvenu Hrvatsku! I na kraju, mislim kako je pošteno napisati, da je ovaj današnji hrvatski narod koji obitava u Bosni i Hercegovini, svakako i nepo - bitno sastavni i nerazdvojni dio jedinstvenog naroda hrvatskog, ma gdje god njegovi članovi bili po bijelome (ili crvenome) svijetu.

Podlistak Podlistak

IZVJEŠTAJ IZVJEŠTAJ OKRUŽNOG OKRUŽNOG KOMITETA KOMITETA KPH KPH ZAGREB ZAGREB — Posavec Posavec v. rr..

Dne 29. III 1944. u 6 sati ujutro izvršen je od strane neprijateljske vojske napad na II brigadu XXXIII. divizije i na novoosnovani Posavski odred. Štab brigade nalazio se u Oborovu sa svoja dva bataljona, dok je jedan bataljon bio uglavnom u selu Prečno. Posavski odred bio je u selu Presek i Novaki. Brigada je u Oborovu boravila svega 4 dana. Nešto kasnije oko 9 sati bilo je jasno, da je cijeli teren općine Oborovo bio opkoljen sa svih strana, jer se je obruč oko nas sve više stezao. Članovi O.K. kao i članovi partije Zagrebačkog i Svetoivanjskog kotara povlačili su se sa drugim bataljonom brigade u pravcu istok, prema šumi Žutici. Pošto štab brigade nije imao gotovo nikakve veze sa bataljonom, vojska se je počela probijati kroz obruč u grupama. Članovi O.K. i članovi partije - je O.N.O.O.-a, kako je već gorespomenuto, u povlačenju sa drugim bataljonom prešli su potok Črnec u pravcu sela Zelina, no tuda je jedan dio bataljona odvojio, pošto se nije uslijed vatre mogao prebaciti preko potoka Črnca. Kada smo se prebacili preko Črnca za kratko vrijeme bili smo posve opkoljeni sa sve četiri strane. Vidjelo se da nema drugog izlaza osim juriša. Jurišalo se četiri puta, ali svakog puta drugovi su padali kao snoplje. Svi članovi O.K. i partije, koji su se ovdje nalazili, popadali su zajedno s komandnim kadrom i partizanima. Nekolicina preostalih partizana tada se pre - dala. Potpisani lakše ranjen u desnom nogu nalazio se među mrtvim drugovima, te mu je uspjelo neprijatelja zavarati posluživši se varkom da je mrtav. Izvor: „Bitka kod Oborova“, Milan Brunović i Tomo Sović, Udruženje boraca NOR Općine Dugo Selo, 1965., str. 161. do 152.

Broj 27 - 4. listopada 2008.

PodlistakPodlistak

Ulomci iz knjige: Julius Baranovski – ZATVORSKA I SIBIRSKA SJEĆA- NJA (1926-1957), Stvarnost, Zagreb, 1980.

Razlozi

:Nakon promjene hrvatskog Kaznenog zakona istragu će voditi Državno odvjetništvo, a ne sud. Evo primjera koji pokazuje kamo to vodi.

Ovu knjigu posvećujem borci- ma za slobodu i socijalizam Autor

Kada su se vrata zatvorila, ostaosam u potpunoj tami. Dugo samklečao na koljenima i razmišljao što će mi još učiniti. Bilo mi je jasno da je istražitelj već ispunio svoju prvu prijetnju i doveo me upoložaj u kojem ne samo čovjek već ni životinja ne bi mogla dugoizdržati. U toj se ćeliji uopće ni-sam mogao uspraviti zbog niskogstropa, a bilo je odvratno sjesti ilileći na gole cigle. Bio sam mokar i blatan. Kroz cijev je strujao vrlohladan zrak pa mi je zbog mokreodjeće bilo neizdržljivo. Hoću li odavde uopće izvući živu glavu? Koliko ću dugo ovdje izdržati? Da-ne nisam mogao brojiti jer je bila vječna noć. Nisu me izvodili u šetnju niti su me puštali da vršimnuždu napolju. Kiblu također ni-sam iznosio. Vrijeme sam računao po obrocima, vjerujući da ih dobi-vam jednom dnevno. Uskoro me počela mučiti nesnosna glad, a još više žeđ. U ustima, jezik se lijepio za nepceskupljajući posljednje ostatke vlažne. Tijelo ukočeno, kao slomljeno. Vrijeme se pretvorilo u čekanjenovog obroka. Kada su mi gurnulikruh i vodu, brzo bih odvojio koru i pojeo je s toplom vodom. Sredi-nu kruha bih podijelio na tri dijela i ostavio za kasnije. Kad sam tako nabrojio ukupnoosam obroka, dakle osam dana, došli su stražari i naredili mi daizašem. Jedva sam se izvukao četveronoške. Kao životinja iz jazbine. Nisam se mogao uspraviti od silnih bolova, pa su me stražari poduprli. Odveli su me do ćelije s brojem 27. Unutra sam zatekao trojicu zatvorenika. Brzo su shvatili da dolazim iz karcera. Dali sumi kruha. * * * Nade su nam porasle kad smo nakonadu otkinutih novina u koji je bila umotana hrana pročitali odluku Prezidija Vrhovnog sovjeta o nagradama slobodnih graditelja kanala Volga – Moskva i o oslobođenju, prije roka, 157.000 zatvorenika. Mnogi od njih bili su, pisalo je, nagrađeni za požrtvovan rad na izgradnji kanala. Ta nam je odluka podgrijavała nade. Na žalost, nakon te amnestije neki suljudi ponovo došli u zatvor i pri-povijedali da je riječ o velikoj obmani, namijenjenoj u prvom redu – inozemstvu. Veliki broj amnestiranih zadržan je u zatvorima i protiv njih provedena je nova istraga. One, pak, koje su bili pustili na slobodu, organizirani NKVD-a su dočekivali kod njihovih kuća i odmah hapsili, ilibi ih presretali još na željezničkim stanicama i vraćali u zatvor. Svi su okrivljeni po istom članukrivičnog zakonika – bili su s.o., tj. socijalno opasni.

ROBIJAŠKI ROBIJAŠKI ZAPISI ZAPISI JULIUSA JULIUSA BARANOVSKOG BARANOVSKOG ((88))

Stranica

55Broj 27 - 4. listopada 2008.

ODODDVOGLAVOGDVOGLAVOGORLAORLADODO CRVENOGCRVENOGBARJAKABARJAK
A

P. N. Krasnov

RomanRoman

Kod „politkoma“ konjaničkepukovnije, Koržikova, drži sevečernja zabava. Sastali se: -pukovnijski zapovjednik, dvačekista, članovi izvanrednogpovjerenstva za borbu s pro-turevolucijom – Latiš Hajduk iŠlosberg. Sa Šlosbergom jenjegova stalna pratilica, če-kistkinja Jenny i još dvije ko-mesarske prilježnice: „kom-pri“ – obje iz boljega društva:Mima Granilina i Beba Dranco-va. Svega se sabralo kod Kor-žikova neko dvadesetak ljudiu njegovu, nedavno zapremlje-nom i za njega preudešenomstanu u pukovnijskoj vojarni.Iako je bila vruća srpanjskavečer, svi su prozori bili zat-voreni. S bulevara i s Nevedopire težak zadah nečisti, avjetar donosi jak i odvratanmrtvački smrad. Po bulevari-ma i po ulicama nikla je izme-ñu kamenja trava, pa je svepusto. Pred vežom stoje dvaoguljena automobila: jedanzatvoren da odveze „kom-pri“,a drugi otvoren, za čekiste,ako bi ih gdjegod zatrebali.Nad Petrogradom lebdi topla,mirna noć. Neva polako valjatangne, guste i hladne valove ibliješti na mjesecini srebro-nim iskrama. Na njoj se nevidi ni jedno brodsko svijetlo,a niski i dugački minonosacukočio se kod Nikolajevskogamosta poput mračna priviñe-nja. U kućama nigdje nemasvjetla, pa se čini, kao da susame kuće usnule vječan san.Pokraj mostova obilazi straža,da nadgleda prolaznike, noprolaznika nema. Grad je tih ikao da je izumro.Koržikovljev stan bio je nam- ješten s čudnim pretenzijama.U velikoj dvorani bili su u re-du obješeni portreti nekakvihboljara u viteškim kapama,boljarija u potpunoj paradi,generala s ordenima i zvijez-dama, činovnika s naprašenimvlasuljama. Ispod brončanasvijetnjaka, u kome ne goreelektrične žarulje, stoji du-gački stol, prostrt za večeru,a oko njega teški hrastovistolci naizmjenice s naslonja-čima i stolićima, prevučenimaistrošenim modrim suknom. Tu je i divan, i oتمان: - nekasmjesa namještaja jedaće so-be, kabineta i dvorane. Sve jeteško, raskošno i sve prljavo,zaprašeno i zapljuvano. Dodvorane je Koržikovljev kabi-net. Golem pisaći stol, s iski-nutim ključanicama i odbije-nom rezbarijom, pun je koje-kakvih figurica bogatoga ma-lahitnoga pisaćega pribora.No i tu ima nedostataka.Manjka jedna tintarnica.Brončanom medvjedu otkinu-ta je noga. Na stolu leži nešto papira, hrpa novina,„Izvjestija“, nekakvi popisi.Kraj stola je težak naslonjač,velik divan i dva ormara zaknjige s izbijenim staklima ibez knjiga.

Stranica
56

Broj 27 - 4. listopada 2008.
RomanRoman

U čitavom je stanu, usprkosljetnog doba, hladno, neudob-no, vlažno i zaudara od iskva-renih odvodnih cijevi. Pokuć-stvo kao da je neizlječivo bo-lesno, ili kao da u tuži za svo- jim pravim gospodarima dovr-šava svoj vijek. Prostrt stolpun je vina, zakusaka i zdjelas pečenkom. No ni u razmješ-taju, ni u izboru jela ne vidise nikakva odreñena osnova.Dalo se ono, što se moglo, što je umio pripremiti stari kuhar,a bez mnogo priprema. Jela susastavljena, kako je koje došlo.Pečena pura sto- ji zajedno s kre-mom od jagoda, -i u jedno i u dru-go već se diralo;vidi se, da se ov-dje nije blagova-lo, nego žderalo,pošto su se ljudidočepali tečna iobilna jela. Bocenisu razmještenepo stolu, vino netoče lakaji, pre-turajući bocepreko ramena, nego one stojeu hrpama na tri mjesta nastolu. Tu ima i votke, šam-panjca, crvenog francuskog idonskog vina. Do čega su doš-li; što se još našlo i rekvirira-lo.Prema tome su i gosti. I njihkao da su sabirali, rekviriralipo čitavoj Rusiji i smještali u jednu hripu. Raštrkali se posobi i jedu, gdje tko stigne.Jedni požudno, obilazujući sva-ku košticu i odišući bučno, adrugí, ogledavajući se, kao dase boje, da im tko ne otme;treći bezbrižno i prezirno.Čelo stola, u dubokom modromnaslonjaču, sjedi sam doma-ćin. Na njemu je neminovnanova, ulaštena, crna, kožnabluzza, okićena crvenim i zlat-nim značkama. Raskopčana je,a ispod nje se vidi crvena svi-lena košulja, utaknuta za kož-ne hlače, za koje su zadjenu-ta dva samokresa. Koržikov seod njih nikad ne rastaje. Mla-do njegovo lice, omršavjelo,izmoždjeno porokom, kokai-nom, pijančevanjem i razvra-tom, mračno je. Nije osobitoraspoložen. Nalazi se u jed-nom od onih teških raspolože-nja, kad za njega nema nepre-koračive crte i kad bi sve mo-gao da učini. Do njega, njemuo desnu, takoñer u naslonja-ču, sjedi zapovjednik komuni-stičke pukovnije, Pavel Golub.Muškarac je to od nekih četr-deset i pet godina, jedan odstarih narednika, ćelav i goja-zan, koščat i jak. Crveno licenamreškano mu je, a izmeñubrazda ponizno proviruju ma-lene sive oči, vječno prehuk-

nute suzom subordinacije. S druge strane, u crnoj dolamistare kavalerijske škole i bro-katnim kicoškim hlačama, sje-di, oslonivši se ne-brižno na stol,,vojenspec“ Rah-matov, vremešnikonjanički pukov-nik, koji se proda-o trećoj interna-cionali. On prisr-kava bezbrižno,znalački, šampa-njac iz široke ča-še i velikim jasnimočima ispituje mladog komunis-tu, koji sjedi na-prama njemu. Iovaj je,,vojenspec“ – drug Nikolaj Po-ležajev. On je lijepo odjevenu posve nov, lijepo prikrojenengleski vojnički frensh, ko- jemu su na rukavu ušivene cr-vene i zlatne zvijezde. On jeheroj poljskog rata, uzlaznasvjetlost crvene vojske. Donjega se pati puranovim kri-lom Viktor Mihajlovič Ljubo-vin, domaćinov ujak. On je os-Lenjin

Stranica

57Broj 27 - 4. listopada 2008.

RomanRoman

tario i oćelavio. Lice mu je prekriveno preranim nabori-ma, dok mu se u očima krijevječni strah. On zna, da mukomunisti ne vjeruju, da jepod neprekidnom sumnjom izato mora šutjeti, a ne umijeda šuti. Pred njegovim očima,iza kratke istrage, ubiše nje-gova druga i mentora FjodoraFjodoroviča Koržikova, uple-tena u ustanak ljevičara es-erâ u Jaroslavu. Našli su ne-kakvu prepisku i ustrijelili gakao psa, kad je silazio po ste-penicama iz suda črezvičajke.Ljubovinu je pošlo za rukom,da se izvuče i da se smjestikao pisar u komunističkoj ko-njaničkoj pukovniji, no uz vje-ćni strah, da će ga baciti usumnju, osuditi ga i „uvesti ugubitak“. Gladovanje i slabahrana postarali ga i poništili.Ostali gosti – mladi ljudi ufrenshevima, u starim odora-ma i u kaputima – sjede tko zastolom, tko na divanu. Mnogosu već ispili, pa im je teško daodrže svoje raspoloženje, alise strašno boje domaćina isvaki čas pogledavaju u njega.Dva crvena armejca, u širo-kim, slabo prikrojenim fren-shima, hodaju na prstima i ra-znose čaj.Mima Granilina sjedi na male-noj sjedalici do prozora krajvelike vaze s cvijećem, hladise lepezom, gleda odozgor li- jepa časnika – komunistuOsetrova, koji ju proždireočima. Ona ima na sebi rasko-šnu, svilenu, s atlasom i našiv-cima, usku i kratku odjeću,ispod koje se vide tanke noži-ce u zlaćanim svilenim čarapa-ma.Na otomanu leži ljepotica Be-ba Drancova. Ona je u potpu-nom cvatu svoje dvadeset ičetiri godine. Njezina glavaklasičnoga profila s golemimmodro-sivim očima s kolobari-ma, s bijelim divnim čelom,slabim rumenilom na obrazi-ma, s tamnim, po sovdepskojmodi do ramena ostriženim izavinutim kosama, puna je ne-ke blagorodnosti. Široka ra-mena i duboko razgoljene, pu-ne, jake grudi, bijele su. Uskaodjeća ocrtava njezinu visokuspodobu sa širokim bokovima idugim punačkim nogama. Preddvije godine, u doba istrage učrezvičajci, silovao ju je lijepmornar i od toga dana odigraose u njoj nekakav duševni pre-lom. Kao da je zaboravila svuprošlost. Odgoj, religiju, po-rodicu – sve je odbacila. Nje-zinim životom postalo je: ve-seliti se, jesti, piti, ležati umekim posteljama s tim silnima svemoćnim muškarcima, kojizaudaraju po prahu i krvi, do-bivati od njih darove – prste-nje s mrljama krvi, narukvice ibroševe, bogzna odakle dobi-vene, prekopavati s njima za- jedno po tuñim ormarima i be-stidno pred njima okušavatituñe rublje i odjeću. Jako ti- jelo tražilo je i jakih osjeća- ja, pa je ona postala znameni-tom meñu komesarskim prile-žnicama. Do nje, obuhvativši je oko struka, leži Šlosberg.On je pijan kao klada, namrš-tio se, a Bebi su

odvratni do-diri njegovih vlažnih, kliskih, hladnih ruku. Ali ga ona nesmije otjerati.- Druže, veli mu ona tihim šaptom, - poznajete li vi druga Poležajeva?- Ne, a zašto?- Rekoše mi, da je on nekakav čudan komunist. Nije se nika-da ni dotakao ženskinja.- A vi, Beba, još samo takvogniste imali!- Pa što? Mislim, da bi bio do-bar.- Pa ja ću vas upoznati s njim.- A što će na to drug Korži-kov?- Njemu je to svejedno . . . Nastavit će se...

Stranica
58

Broj 27 - 4. listopada 2008.

UkazanjaUkazanja

S odobrenjem crkvenih vlasti, Biskupskiordinarijat Šibenik br. 1004 od 5. studenog 1975. s napomenom da „Imprimatur“ znači samo izjavu da knjiga ne sadržini kakve doktrinalne ni moralne zablude.

Uredio

Josip Sukner

, Pribić Crk-veni 27, 47230 Krašić

UVODUVOD((11))

Knjiga „Veliki Znak“ donosi nam tzv. „privatne objave“, koje se zapravo ne bi smjele nazivati „privatnim“, jersu rijetke poruke, koje bi se ticala samo jedne osobe u njezinu privatnom krugu. Mislim da bi bilo bolje nazivati ih „postapostolskim objava-ma“. Kako objave dolaze od Boga, ne smijemo olako preko njih prijeći kao danas se i ne tiču. Uvijek smo dužni slušati Boga — jer On uvijek ostaje isti — a ne samo da ga slušamo u objavama koje su prestale smrću posljednjeg apostola. Pogotovu, bilobi u najmanju ruku nerazborito, kad ih ne bismo slušali ni onda, kad ih Crkva prizna kao nadnaravne. Ako ih pak Crkva još nije priznala nadnaravnima, to ne znači da nisu istinite niti nadnaravne; to ne znači da će tek onda postati istinite i nadnaravne, kad ih Crkva prizna. Stoga je krajnje nerazborito vladati se prema tim porukama unaprijed kao da su lažne ikao da će ih Crkva sigurno odbaciti. Uostalom u tim „postapostolskim“ objavama ne daju nam se neke noveistine, koje bi trebalo vjerovati, nego nam se daje n a d a u postignućenaše svrhe, ako izvršimo ono što se od nas traži, a traži se isto ono što nam nalaže Evanđelje: molitva i pokora. Molitva i pokora glavni je sadržaj svih poruka. Zanimljivo je u svim porukama ovo: 1. One su znak „brižne Božje prisutnosti među nama“. 2. One su znak velikog Božjeg milosrđa, koje ne prestaje pronalaziti svemoguća načine kako bi pokrenula našu slobodnu volju da se odluči za dobro. 3. Kao što bi se za Crkvu mogla dodati još i peta njezina oznaka „progonjena“, tako se može istokazati i za poslije-apostolske objave, da su progonjene. „Svako moje djetlo nosi pečat oporbe i protivljenja“ — kaže Spasitelj u jednoj od svojih poruka. 4. Prilagođene su našem podvojenom biću (koje se sastoji iz duha i tijela), zato nam u njima Nebo neprestano pokazuje slike i u slikama nam govori. 5. U svim se porukama Nebo objavljuje malenima, neznatnima, neuki-ma i slabima, a preko njih cijelom svijetu. To znači da nas Bog nikadane će dispensirati od poniznosti. 6. One su originalne, ne daju nam sepo jednom kalupu, nego svaki put nam Svemoguća Mudrost pronalazi druge načine, da nas na iste stvari upozori. 7. One odgovaraju potrebama vremena. Danas se na pr. osporava papinstvo, svećeništvo,

Euharistija, ulo-ga Presvete Djevice u Crkvi. Zatonam i poruke neprestano govore bašo tim napadanim istinama.8. Poruke posljednjih 150 godina govore o „kazni“, koja prijeti čovječanstvu, ako se ljudi ne poprave. Zanimljivo je da su se neke kazne već i ispunile kao na pr. Drugi svjetski rat.9. Sve poruke, objave, viđenja i pro-roštva sa svih strana, iako neovisne jedne od drugih i mjesno i vremen-ski, čine jednu harmoničnu cjelinu. Sve to govori o istim događajima ubudućnosti, o „velikoj opomeni“, o „velikom čudu“, o „velikoj kazni“, alisvaka poruka prikazuje tosa svog stanovišta, gleda-jući te stvari pod drugim vidikom; sve objave pore-dane zajedno čine kao je-dan savršeni mozaik, kojim prikazuje sliku onoga što nas čeka.10. Ni u jednoj poruci ne-ma ničega što bi se protivi-lo objavljenoj vjeri; osim toga u njima se pokazuje izvanredno teološko zna-nje, koje te male i neznatne osobe, preko kojih Nebo govori, nikako nebi mogle imati.11. Gotovo kod svih ukazanja i poru-ka zbivaju se neobjašnjive stvari, nanaravni način neprotumačive, upravo čudesne. Tu bude u najviše slučaje-va vrtnja sunca u različitim bojama kao u Fatimi, čudesne fotografije, čudesna ozdravljenja, a najviše obra-ćenja i t. d.12. U mnogim najnovijim ukazanjima razliku od negdašnjih Glasnici izneba govore dugo: kao u San Dami-ano, Palmar de Troya, Kerizinen, Bayside.13. Još jedna zanimljivost u novijim porukama: U porukama jednog mjesta govori se o porukama drugih mjesta ukazanja.14. U tim porukama govori nam sam Gospodin i Gospa o tom kako je mi-losrđe Božje poslalo Presvetu Djevicu na bezbroj mjesta diljem čitavog svijeta, jer želi da se svi spase, i do-bri i zli. Ujedno se tuži Spasitelj i Gospa da se odbacuju njihove poru-ke, posebno sa strane svećenika, kojisu miljenici Neba.

VELIKI VELIKI ZNAK ZNAK--

UKAZANJA UKAZANJA I PORUKE PORUKE PRESVETE PRESVETE DJEVICE DJEVICE

fra Petar Filić
, OFM, Zagreb

Za Isusa vršenje Volje Očeve bio je sav smisao njegova života. “Hraniti mi se valja jelom koje vine poznajete.” Učenici se na to zapitkivahu: “Da mu nije tko donio jesti?” Kaže im Isus: “Jelo je moje vršiti volju onogakoji me posla i dovršiti djelo nje-govo. (Iv 4,32.34) Vršenje volje Očeve crta je kojase provlači kroz cijeli Isusov život: “Ulazeći u svijet Krist veli: Evodolazim vršiti, o Bože, Volju Tvo-ju” (Heb 10,5). U hramu će roditeljima: “Niste li znali da moram biti u kućisvoga Oca!” (Lk 2,49). “Sišao sam s neba, ne da vršim svoju volju, nego volju onoga kojime poslao” (Iv 6,38). Volja Božja bila je da umre na križu. U Getsemaniju govoraše: “Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali nešto ja hoću, nego što hoćeš!” (Mk 14,36). Umrijet će na križu proboden kop-ljem i to je njegovo krštenje pred kojim je bio tjeskoban dok se ne izvrši (Lk 12,50). Za nas je Volja Božja: Slijediti Kristov primjer u najdub-ljoj dubini njegova mišljenja, nje-govih stavova, njegova ponašanja prema svom nebeskom Ocu. Sta-vio nam je u usta da svakodnevno molimo: „Budi volja tvoja kakona nebu tako i nazemlji!“ Još u Starom Savezu Bog je objavio: “Budite sveti, jer sam ja svet!” (Levitik, Iz-lazak) Što je Volja Božja jas-no govori Pavao: “Volja Božja je vašeposvećenje!” (1 Sol 4,3). Posvećenje, svetost je naše sjedi-njenje s Bogom Ocem po Kristu u Duhu, a to znači izjednačenje svojih misli, volje, osjećaja s Bož- jim. U poslanici Filipljanima Pavao piše: „Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu!“ (Fil 2,5). Volja je Božje da se ponovno ro-dimo iz vode i Duha Svetoga (Iv 3,3); da živimo životom dostojnim djece Božje, jer mi smo hram Du-ha Svetoga (1 Kor 7,19); mi smo subaštinici Isusa Krista (Rim 8,17). Kad se otvorimo Bogu tada smo otvoreni i braći i sestrama. Ići Ocu znači ići braći i sestrama. Kad se otvorimo Duhu Božjemu Bogu kličemo: “Abba, Oče!”, a čovjeku: „Brate, sestro; prijatelju, prijatelji-ce!”

Vršiti Volju Božju bezuvjetno

je potrebno za spasenje: "Neće ući u život koji mi govori...nego koji vrši volju Oca moga koji je na nebesima!" (Mt 7,21).

Vršenjem Volje Božje ulazimo u topli „rodbinski” odnos s Bogom

: "Tko je majka moja i braća mo- ja?" I okruži pogledom po onima štosu sjedili oko njega u krugu i kaže: "Evo majke moje, evo braće mo- je! Tko god vrši volju Božju, onmi je brat i sestra i majka." (Mk 3,33-35).

Stranica

59Broj 27 - 4. listopada 2008.

Ispovjednikov Ispovjednikov kutakkutak

TRATRAŽŽITI I PRONAITI I PRONAĆĆI VOLJU BOI VOLJU BOŽŽJUJU

Stranica

60

Broj 27 - 4. listopada 2008.

UstaškiUstaškihitrozov hitrozov

Gen Kameni

, Zagreb A: Spremni.B: Spremni! A: Ovako rano, tek je devet, a Viveć po janjetini.B: Ni govora! A: Što je to onda? Izgleda mi kao janjetina, a tako i miriše.B: To ti je dragi moj mladi luk spaškom janjetinom! I hladom pi-vom! Ha, ha, ha. Izvoli, sjedni,posluži se. A: Ne, hvala. Radije bih jednukavicu s hladnim mlijekom.B: Trebaš napisatipravi članak! S bom-bastičnim naslovom.Neka se u cijelomsvijetu razglasi što susve dobra Hrvati ustanju učiniti. Oduvi- jek! I bez ikakve oso-bne koristi! A: Što to g. Ustraj-nić?B: Antica! Rekoh ti,dovoljno je Antica. A: U redu g. Antica.Nestrpljivo čekam.B: Podižem Didi spomenik! A: Lijepo. Baš lijepo?Pok. Lovri, Vašemdjedu s očeve stra-ne?B: Ma ne! A: Da, da. Pok. diduMarinku? On Vas je jako volio.B: Kameni! Ne shvaćaš! A: Aha, supruginu djedu Nediljku?To će borme za sve, zaista za sve,biti pravo iznenađenje. Ne podižumuževi baš svaki dan spomenikeženinoj svojti.B: Kameni, Nova ustaška strankapodiže spomenik Didi Kvaterniku! A: Njemu?B: Da. Upravo njemu. Židovu! Ne-ka se vidi da ustaše nemaju ništaprotiv Židova. Kako jučer, tako idanas! A: Gdje će to biti?B: U Jasenovcu! A: Baš u Jasenovcu?B: Dakako! Želimo i mi posjećivatiJasenovac. Redovito. Stalno namzamjeraju kako nas nema nikadau Jasenovcu. E, pa sad ćemo stal-no biti. Neka se vidi da smo zapomirenje. A kad to, uostalom,nismo bili? A: Nekima se to ne će svidjeti.Još ako dođete u crno odjeveni. Is crnim kapama na glavi.B: Kameni, ne boj se toga! Vrije-me čini svoje. Na glave ćemo staviti crne šešire. Židovske! I zap- jevati onu poznatu narodnu pjes-mu o Jasenovcu što smo ju oduvi- jek voljeli. I radopjevali. A: I Staroj Gradiš-ki.B: Kameni, pame-tan si ti dečko.Daleko ćeš dogu-rati budeš li slušaoprave ljude. I pra-tio što oni i kakorade. Pametne lju-de kao što smomi. Imaš se u ko-ga ugledati. A:

Zadaća je jas-na. Morao bih po-ći. Konobar.B: Ništa, ništa!Pozdravi urednika.Navрати. Na čaj.Romanijski, odčubre. A: Hoću. Spremni.B: Spremni!

SPOMENIKSPOMENIKDIDIDIDI

Eugen Dido Kvaternik

Stranica

61Broj 27 - 4. listopada 2008.

KolačiKolači

Sastojine za biskvit:

4 jaja,14 dg maslaca,10 dg ribane čokolade,10 dg mljevenih oraha,5 dg brašna i1/2 praška za pecivo.

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČIMIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

KarusoKarusošnitešnite

Izrada biskvita:

Lagano otopiti 14 dg maslaca. Dodati 14 dg šećera i 4 žumanjka. Mikserom izmiješati sastojine. Dodati10 dg ribane čokolade, 10 dg mljevenih oraha, 5 dg brašna i 1/2 praška za pecivo. Izmiješati.Od 4 bjelanjka izlupati čvrsti snijeg i umiješati u smjesu.Tepsiju pouljiti i pobrašniti. Smjesu istresti u tepsiju i peći 20 minuta u zagrijanoj pećnici na 200° C.Kad je biskvit pečen izvaditi ga, ohladiti i staviti gore na njega glazuru.

Izrada glazure:

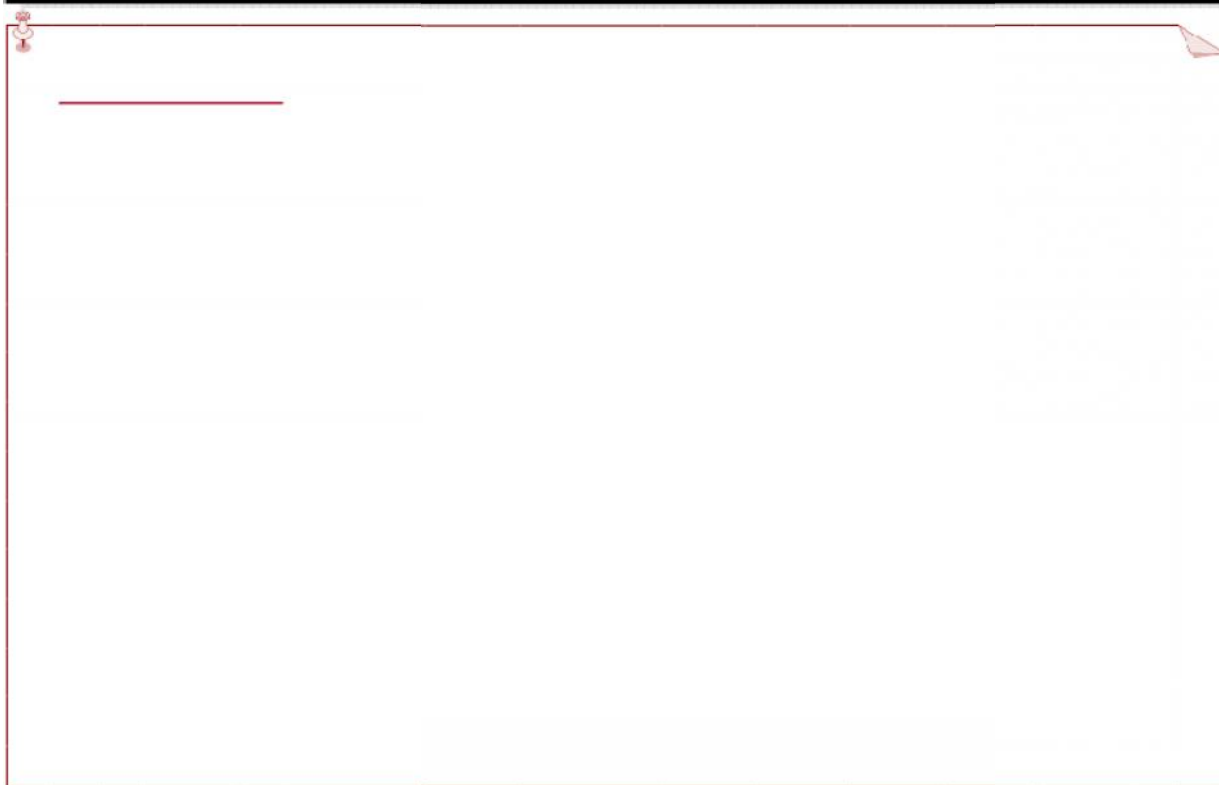
Kuhati 3 rebra čokolade, 3 žlice šećera i 3žlice vode. Kad počne zgušnjavanje dodati 10dg maslaca. Prokuhati dok se maslac ne otopi.Preliti preko kolača.Dobar tek!

Pripremila:Marija Dragun roñ. Takšić

S n i m i o : M a t e j K r i s t a n M i r k o v i ć

Sastojine za glazuru:

3 rebra čokolade, 3 žlice šećera, 3 žlice vode i 10 dg maslaca.

Broj 27 - 4. listopada 2008.

ČitateljiČitatelji

KOGAKOGAJEJEUBIOUBIOOTACOTACSTJEPANASTJEPANA MESIĆAMESIĆA??

G. DragunBit ću kratak. U subotu dolazim u Zagreb na preds-tavljanje trećeg biltena žrtvoslovnog kongresa - dr.Šeparovića. Bio sam u sobotu kod Varaždinskih topli-ca sa jednim starim gospodinom iz Senja, koji mi jekazao, kako je Mesićev otac ubio negovog oca! Tomoramo malo više provjeriti, skoro odlazim na teren,tako ja radim. Dogovorio sam se s tim gospodinom,da ću doći do njega idući mjesec i da ću tamo biti 2-3 dana, jer ima dokumente o grobištima, pa ćemo ihskupa posjetiti.Još nisam bio na Golom otoku, bolje da i nisam. Po-kušat ću s gospodinom nekako "preplivati" Senjskikanal pa kud puklo da puklo, obojica imamo preko150 godina. Biti će gužva na moru.HVALA ZA GLASNIK - PUTUJE DALJE ELEKTRONSKII KAO KOPIJA NA PAPIRU.Lijep pozdrav dragutin

dragutin_safaric@yahoo.com

OČEKUJEMOČEKUJEMGLASNIKGLASNIKIINANA KINESKOMKINESKOM

Muke g. glavni uredniče, ja sam na moru, gologlav, jer sam još u Kajlovcu skinuo šešir pred prof. Krm-potićem zbog njegova članka OSEBUJNOSTI HR- VATSKOG JEZIKA, koji je i sam BUJAN zbog sjajnihprimjera, koji plivaju na površini naše medijske prak-se.Hm, imate sreću, što on vjerojatno ne čita GLASNIK.Ja sam Vas nedavno s amaterske razine upozorio nabalkanizme u njemu. A i sada g-ña Majhen piše sjajan članak s jednim"felerom": "DESETINA odredbi" je nesmisao. DESE-TINA od stotinjarke je 10 kuna, DESECI stotinjarki jenešto puno poželjnije, pa se tu, u vlastitom interesu,ne bi trebala praviti zbrka. Bit će da g-ña ipak mislina "DESETAK drugih odredbi"Članak akademika VIDOVIĆA me potiče, da u intere-su povijesti, GLASNIK objavi opsežan intervju s g. ASCHNERom. Tko nam bolje može opisati ondašnjeprilike, koje su tabu tema već DESETAK desetljeća?Den naechsten Artikel schreibe ich Ihnen in deu-tscher Sprache.Jer, ako postoji na str. 16 SRPSKO PRAVO NA REČ, asa Srbima smo živjeli 70-tak godina, s Austrijancimasmo živjeli višestruko duže, pa imaju valjda i oni pra-vo na WORT...Svi su izgledi da će po tom ključu GLASNIK uskorotiskati članak i na kineskom...Gospodin ČORLUKIĆ se ljuti zbog stanja BOSNA CI-JELA, U TRI DIJELA za što je kriv Franjo. E baš jekriv, jer da je g. PARAGA poveo Hrvatsku, imali bisada PARADU s Republikom Srpskom, s mudžahedi-nima u trbuhu Hrvatske i po Saudijcima osvješteneMuslimane. Gospodin Čorlukić piše o nekakvim KOM-ŠIJAMA. Što je to i tko su ti ? Aha, skoro sam zaboravio ono, što sam Vas htiozamoliti. Ja sam na moru do 22. 09. Ako mi pošalje-te GLASNIK 24 i 25 prije no što se zakvačim na svojmodem u Karlovcu, začepit ćete mi mail totalno.Može li gospodin Hrvoje (?) hrvatska.uljudba.d2 poslati broj 24 i 25 od 23. rujna pa dalje?Lijep pozdrav

Dubravko Heinrich, dipl. ing

duhein@net4u.hr

AAJELJEL"DŽEPAREDŽEPAREGOSPODINEGOSPODINE??

Poštovana gospodo!Nisam toliko osjetljiv da bih odmah reagirao na tošto mi netko nešto prigovara, no na ovaj ću članak gospodina Heinricha reagirati s ciljem da mu prija-teljski pomognem osloboditi se jezičkog ekstremiz-ma. U jednom starom kineskom zapisu piše: „Pisanariječ nije potpuno tumačenje govora, a govor nijepotpuni izraz misli.“Jezik je na svoj način stalno živ i stalno se razvija,pa premda i u svijesti postoje temeljne smjernicaDUHA JEZIKA, nikada nećemo moći napisati KONA-ČNA pravila - npr. izbora riječi. U traženju"najhrvatskije" terminologije, jezikoslovci nam čestoosiromašuju pojmovno izvanredno bogat hrvatski jezik. Tako će mi mnogi kroatočistunac prigovoritišto sam u naslovu u mjesto "prave" hrvatske riječi:"štovana" upotrijebio srpsko-jugoslavensku riječ:"poštovana" - ne shvaćajuću da to u bogatoj izražaj-nosti nije isto: poštujem zakon, poštujem i cijenimčovjeka, ali štujem samo Boga i svece. Dakle, razlika je ogromna.Spomenut ću još samo jedno "nacionalističko" osiro-mašenje jezika, a to je da umjesto "nehrvatske" rije-

Broj 27 - 4. listopada 2008.

ČitateljiČitatelji

ci "prisutan", koristimo "najhrvatskiju" riječ:"nazočan", što je najveća glupost, jer, prije svega, tonisu istoznačenice. U duhu hrvatskog jezika to sudva od tri stupnja manifestativnosti. Radi pojašnjenja navest ću svetu misu. Svećenik, ministranti i pjevački kor sudjeluju, vjernici prisustvuju, dok Stipe Mesić samo nazoči - na očima je ostalih - da bude viđen. U izboru riječi često su od poznatih i priznatih jeziko-slovaca bolji obični ljudi. Tako gospodin Babić, naj-priznatiiji stručnjak u tvorbi riječi u jednom svome članku umjesto izvorno hrvatskih riječi: upotreba, korištenje, predlaže tipični rusizam: rabljenje. Još iz staroslavenskog; rab znači rob, rabstvo - robovanje, a radnička partija boljševika za radnika je ostavila naziv rabotnik. A kako to rješava običan puk. Kad sam prošle godine na tržnici kod Romkinje, prodavačice odjevnih predmeta tražio da mi pokaže "one platnene hlače s pu-no džepova", ona me je spontano upitala: "A jel' džepare gospodine?" Divno! prava riječ, potpuno u duhu hrvatskog jezika. Da ne duljim. O problemima hrvatskog jezika pisaosam još i za vrijeme Jugoslavije, a u ovoj Lijepoj našoj sam u Vjesniku 07. 06. 03. objavio opširan članak s mojim prijedlozima. Neki su čitatelji odmah pozitivno reagirali, ali nije i gospodin Babić kojemu sam ga također poslao preko posrednika. Taj članak ovdje priložio, pa koga zanima neka čita. A sad par odgovora na prigovore gospodina Heinric-ha. Riječ komšija sam upotrijebio samo u kontekstunekadašnje bosanske filozofije "važnosti komšije" ito nema nikakvog smisla prevoditi na hrvatski. Čak iriječ kršćanstvo, koja je izvorno grčka ne prevodimona hrvatski jezik. Duboko poštujem stav dr. Draguna da objavljuje inapise u kojima se zastupaju različiti stavovi. Tragedija je da smo od titovskog jednogumlja sada u Hrvatskoj prešli na nekakvo (uvjetno rečeno) sanade-rovsko jednogumlje. Za nas je ne samo zanimljivo, nego i aktualno saznanje kako Srbi pišu o zločinimasvojih sunarodnjaka. To nema nikave veze s Nijemcima i Austrijancima, ali bi nam svakako bilo zanimljivo pročitati onovremene i ovovremene njemačke i austrijske članke, npr. o pogubljenju Zrinskog i Frankopana. Što se pak tiče Franje i Parage, to je malo kompleksnija tema. Ja ne polazim od njih kao osoba, nego od njihovih ideja: Država kifla - nasuprot Saveznoj državi Bosni i Hrvatskoj. Vi metodom: "Što bi bilo kad bi bilo" na temelji današnjeg stanja u Bosni zaključujete da bi i ta "Paragina država" bila država mudžahedina. Molim Vas nemojte se ljutiti, ali i po metodologiji Stipe Mesića: "Da nije bilo antifašističke borbe, u NDH bi poslije rata došli četnici, jednu trećinu Hrvata bi pobili, jednu trećinu protjerali a jednu trećinu raselili po Jugoslaviji. Da nije bilo sukoba Hrvata i muslimana, ne bi bilo potrebe za "uvozom" mudžahedina. Aliju sam osobno poznao, a i mnoge druge njihove vodeće političare. Oni su se tek obuzeti panikom što su ostali sa-mi, a potaknuti jastrebovima u vlastitim redovima - okrenuli traženju pomoći islamskoga svijeta. Današnja bosanska tragedija nije samo u pretežnoj posvađenosti tri naroda, nego i u svakom od ta tri naroda postoje oštra sukobljavanja oko traženja puta u budućnost. Sve Vas pozdravljam, S poštovanjem,

Filip Ćorlukić

filip.corlukic@inet.hr

RAZGOVOR RAZGOVOR S MİLIVOJEM MİLIVOJEM ASCHNEROM ASCHNEROM?? VRLO VRLO ZANIMLJIVO ZANIMLJIVO

Što se mog pravopisa tiče, jako dobro znam da koristim svakakve riječi. S obzirom na to gdje sam odrasla, nije nimalo neobično. Ne branim nikomeda me ispravljati, niti me to smeta. No, ono što me zainteresiralo je prijedlog g. Heinricha o intervjuu s g. Aschnerom. Vjerujem da bito bilo izuzetno zanimljivo, ukoliko bi se uspješno ostvarilo. To bi bio sjajan doprinos onome što g. Dragun radi, kako bi ljudi dobili što širu (i pravu) sliku o NDH, s obzirom da je svaka rasprava o tome desetljećima bila zabranjena. Po pitanju Bosne, moje je osobno mišljenje da smonaim Hrvatima u njoj rekli laku noć onoga časa kada je naređeno ubojstvo Blaža Kraljevića. Poslije-dice smo imali prilike vidjeti, a gledamo ih i dandanas. Lijepi pozdrav svima

Diana

marcelakaa@yahoo.com

hrvatska.uljudba@gmail.comwww.hrvatskauljudba.hr www.svakovamdobro.hr www.pravednostiljubav.h
r www.borovnicaunas.hr www.redangus.hr www.blackdragun.hr www.laudonovgaj.hr www.ne-kor.hr
GlasnikGlasnikGlasnikGlasnik
Hrvatskog Hrvatskog Hrvatskog Hrvatskog uljudbenog uljudbenog uljudbenog uljudbenog
pokretapokretapokretapokreta
IzlaziIzlaziIzlaziIzlazi subotomsubotomsubotomsubotom
Nakladnik:
PoslovnaPoslovnaPoslovnaPoslovna
savjetovanja savjetovanja savjetovanja savjetovanjaDragunDragunDragunDragun dddd....oooo....oooo....
Uredništvo:drdrdrdr.... scscscsc.... TomislavTomislavTomislavTomislav DragunDragunDragunDragun
glavni urednik
091/33-88-431HrvojeHrvojeHrvojeHrvoje MirkovićMirkovićMirkovićMirković
grafički urednik
091/33-88-432LovorkaLovorkaLovorkaLovorka DragunDragunDragunDragun
MirkovićMirkovićMirkovićMirković, dipl.oec.
za izdavača
091/33-88-433Priloge slati na adresu:Zagreb, Pete poljanice 7hrvatska.uljudba@gmail.comIdejno
rješenje:© Hrvoje Mirković
HrvatskaHrvatskastarokatoličkastarokatoličkatelevizijatelevizija ((wwwwww..svakovamdobrosvakovamd
obro..hrhr))prikazujeprikazujejedokumentarnidokumentarnifilmfilm::
VARAŽDINSKIVARAŽDINSKIFRANJEVCIFRANJEVCI
FilmFilmje jepovijesnopovijesno--dokumentarnadokumentarnapričapričaoofranjevačkomfranjevačkomre-
re-dudu..PrikazujePrikazujegotovogotovo800800godinagodinaživotaiživotaiiipostolskogapostolskogdje-
dje-
lovanjalovanjafranjevacafranjevacaususvijetusvijetu,,HrvatskojHrvatskojiiigradugraduVaraždinuVaraždinu
.. ScenarijScenarijiiirežijarežija::DarkoDarkoplplPrebegPrebeg